

Rigas archibiskapi, Ienās Widzemes waldneeki.

See dus no jawas darboschandas,
un wina darbi tos pawada.
(Jahna parahd. 14, 13.)

Jidewuli
Latweelchu Katolu Saweeniba.
Rigā 1928.

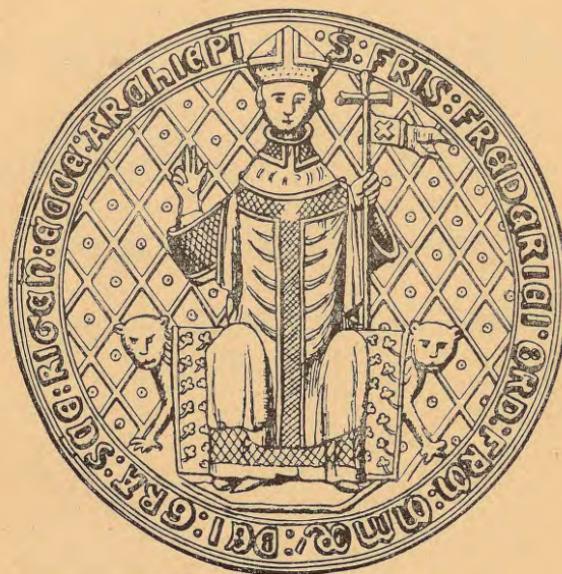

B I 7

L 64-4
98

Drusl
L
9

Rigas archibiskapi, Ienās Widzemes waldneeki.

Ildewuli
Latveeschu Katolu Saweeniba.
Rigâ, 1928.

B-1
L-2

+ 28

Laiiv. PSR Valsts bibliotēka

~~66~~ 10.0321

0306055065

Weltits

Wiņa Ekſelenzei

Antonijam Springowitſcham,

no Deewa apſchehloſchanas
un Apuſtuļu Ķrehſla ſchehlastibas

Rigas archibiſkapam,

atjaunotās Latvijas 10 gadu jubilejā
1928. g.

Latv. Lauks. Zentralbeedribas speestuwē, Rigā, Baņizas eelā 4-a.

Rigas archibiskapi, ſenās Widſemes waldneeki.

See duš no ſawas darboſchanās,
un wiku darbi tos pawada.
(Jahna parahd. 14, 18.)

Apweenotā un neatkarīgā Latvijas walſtis, kas 1918. gadā atkal atjaunota, ir wezis walſtis organiſms ar ſenām, ſlawenām tradizijsam. Tā dibinata jau pirms wairak tā 700 gadeem, ar Ratoļu Baſnizas palihdsibu, tā Widſemes baſnizas walſtis jeb Sw. Maħras ſeme, un bija atkarīga, tiſlab laizigās, tā garigās leetās, weenigi no Romas pahwesta. Seno Widſemi, ſafinā ar Sw. Krehflu, pahrwaldija Rigas archibiskapi, tā fuwereni waldneeki. Archibiskapi rihzībā bija biskapi, brunineku ordenis, waſali — muſchneeki, ſemneeki un pilſehtas. Walſtis un ſadſihwes eekſhējā fahrtiba bija tahda pat, tā ta tolaik bija parasta Eiropas katoliskās ſemēs, kuras wiſas atſina pahwesta wiŕſteſibas.

Wahrdš „Latvija“^{*)}) ir jaunoļo laiku darinajums, tas zehlees no weenās muhſu tautas zilts — latgaleem. Ŝenlaikos, tā jau teikts, wiſu tag. Latviju ſauza par Widſemi (Livonia), ūrā eetilpa ari latvju eekarotā Igaunija. Pirmfahkumā Widſeme bija tāpat atſewiſhķa latvju walſtis, tā Kurſeme, Semgale, Ŝehlija, Latgale un Tahlawa, — un aptwehra leelako daļu no tag. Rigas un Walmeeras apr., tā ari tag. Zehſu apr. reetrumu daļu. Bet ſhi masā Widſeme ap 1190. gadu labprahigi peenehma katolu tizību un eiropejisko kulturu un tapa par wiſu latvju walſtu apweenotaju. Pee winas drihs weena vēžs otrs peewenojās Ŝehlija, Latgale, Tahlawa, Kurſeme, un beidzot ari Semgale, — un līhds ar to Widſemes wahrdš tapa par apweenotās walſtis ūpejo apſiņmejumu.

Pirms 700 un wairak gadeem Latvija nebija nedī apweenota, nedī wiſumā neatkarīga. Katra no 6 latvju walſtim resp. zilitim dſihwoja ſawu atſewiſhķu politiſku dſihwi, pee kam 3 no wiñām, uſ ſeemeleem no Daugawas, — Widſeme, Tahlawa un Latgale bija atkarīgas no Kreewijas: Widſeme un Latgale no Polozkas, bet Tahlawa no Pleskawas, malkadamas kreeweem meſlus.

*) Pareiſaki Latawa, t. i. Augſhēme.

Widseme wišpirmā nahza pee atsinaš, ka ar warenāš Rātoļu Baſnīzas palihdsibū ta war tapt neatkarīga, apweenot pahrejās latwju zilitis un peenemt eiropeisko zīwilisfaziju. Jau fahfot no 12. gadu simtena widus widsemneeki nahza ūkaros ar katoļu misionareem, kurus, Libekas tirgotaju pawadibā, suhtija us Baltijas semem pahwests Alekſandrs III. (1158.—1181.). Ap 1180. gadu fchai misionei

Meinards tīši widsemneeks Iſtules zeemā, ap 1180. g.

rodas jau eevehrojami panahkumi, kad Widsemē fahf darbotees latweeschu apustulis un pirmais biskaps Meinards*) (1186.—1196.), tursch zel pirmās baſnīzas Iſtule 1184. un Salaspili 1185. g. Ar fawu lihdsdarbineeku (Turaidas Teodorika u. z.) palihdsibū Meinards atgreesch pee katoļu tizibas Widsemes ķehinu (rex) Rāupi

*) Skat. „Swehtigais Meinards, latweeschu apustulis“, Latv. Rātoļu Saw. iſdewums.

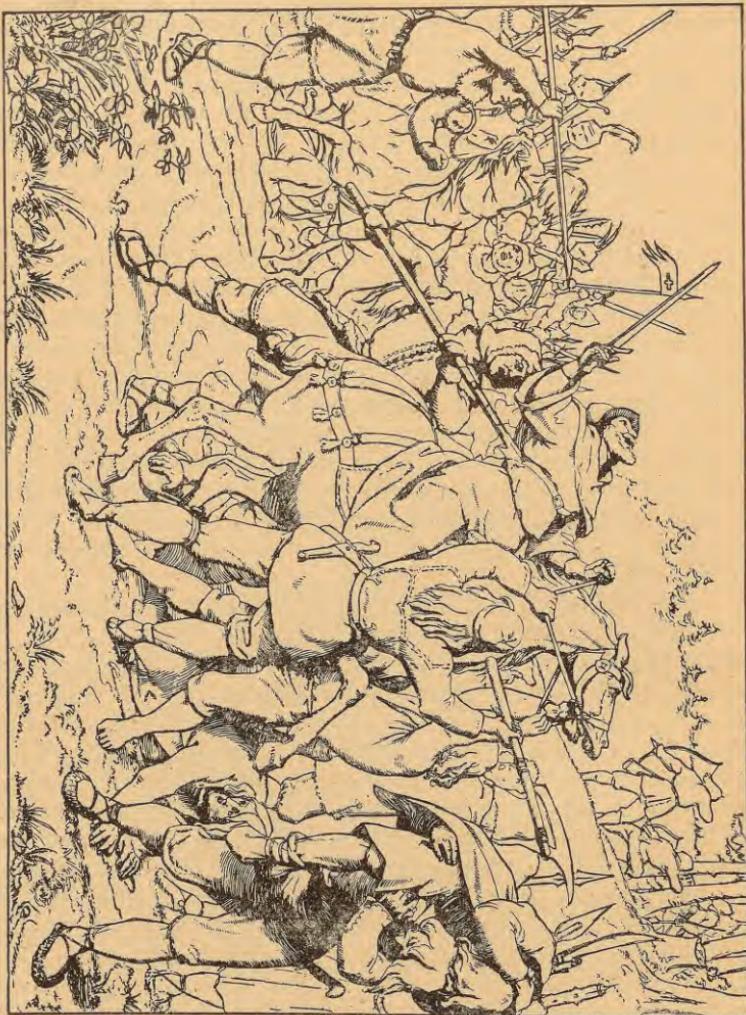
un zitus augstakos fungus. Widseme paleek jau par katolisku walsti un sah̄ raisitees walâ no kreewu aibildneezibas, usstahdamas augstakus politiskus mehrkus, flehgama fabeedribas ar Sweedriju, Daniju u. z. katoliskam semem, un usturedama pastahwigus falarus ar Romu, kā garigo zentru. Lihds pat biskapa Meinarda nahwei 1196. g. katolizisms Widsemē nosiiprinas ne-pahrtraukti un bes eewehrojameem schkehrsbleem. Paschi widsemē neeki zaur faweeem fuhtneem isluhds no pahwesta Meinardam pehz-nahzeju, par kahdu teek eezelis Bertolds (1196.—1198.), otrais Widsemes biskaps, kursch jau agrak te bija darbojees kā misionars.

Bet Basnizas un latwju tautas neatkaribas pretineeki ari nesnausch. Polozkas kreewi nojausch, kahdas breesmas teem draud no Jēskules biskapa krehsla, — kā tee war galgi pasaudent wirswaldibu pahr latweeem. Tee fabeedrojas ar paganisma peelritejeem Widsemē un organisē fāzelschanas pret katolisko ļehnīnu Raipi Turaidā un biskapu Bertoldu, kursch teek nonahwets no dumpineekem (Imanta wadibā) kaujā pee Rigas 24. jul. 1198. g. Ari basnizas ihpaschumi teek aplaupitti. Saprotams, Romas pahwests Innozents III. (1198.—1216.), toreisejais wišwarenais Eiropas waldneeks, pee tahdeem apstahlkleem newareja atstaht Widsemes Basnizu bes pa-lihdsibas. Us Raupja un garidsneezibas luhgumu, winsch sludinaja frusta karu pret aktritejeem, kās apdraudeja Widsemes Basnizu, un tāpat pret apkahrtējam paganu tautam: leischeem, igauniem, karscheem u. z., kuras, fakuhditas no Polozkas freeweem, usbrūta katoliskai Widsemei.

Par trescho Widsemes biskapu teek eezelis energisks un politiski gudrs wihrs, Bremas kanoniks Alberts (1198.—1229.), turam peekriht loti swariga loma Widsemes walsts tahlakā isweidoschanā. Winsch atwed lihdsi krustneschu karaspēhku, kā tas fawahzis pa wišām Eiropas semem, tizibas apsārdīsbai Widsemē. Bet tā kā krustneschi, ispelnidamees grehku peedoschanu, paleek Widsemē arweenu ne wairak par weenu gadu, tad Alberts kahrtigi ikpahrgadus apbraukā Wākar-Eiropas semes, apmeklejot beeschi ari Romu, wahldams naudas lihdseltus un werwedams krusta karotajus. Winsch apmeklē ari Wahzijas, Sweedrijas, Danijas, Pamahres u. z. waldneekus, luhgdamas pehz palihdsibas. Sasinā ar ļehnīnu Raipi, winsch dibina 1201. gadā Rigas pilsehtu tai weetā, tur bija kritis biskaps Bertolds. Us Rigu winsch pahrzel no Jēskules biskapa sehdeklī un isgahdā no pahwesta Innozenta III. pawehli, kā Eiropas tirgotaji drihkst apmeklet latwju semes weenigi Rigas ostu, zaur kā bija nodrošinata Rigas materialā usplaunksana.

1202. g. biskaps nodibina Widsemes sobenbrahlu muhku ordeni, kā pastahwigu karaspēhku pret paganu usbrūkumeem. Ordeni wa-reja eestahtees tilpat weetejee widsemēneeki, kā ari krustneschi, kās wehlejās Widsemē palikt, un tas bija wišās leetās padots biskapam. Rigā teek zeltas 4 basnizas: wežā Sw. Mahras basniza (kur tagad reformatu basn., Marstalu eelā) kā biskapa katedrale, Sw.

Petera bašniza kā pilsehtas bašn., Sw. Jekaba bašn. ahrpus̄ muh-reem, kā lauku draudses bašn., un sobenbrahku Sw. Jura bašniza. Pee Mahras bašnizas darbojās no Tīstules pahrwestā domsīola, tur sagatawojsās ari garidsneeki. Daudsus latwju jaunekļus biskaps

Sākums nodur bīspu Bertoldu ūnijā pēc Rīgas 24. jūlijā 1188. g.

juhta uſ ahrsemem*): Bremas, Magdeburgas u. z. slawenām skolam, sagatawotees preestera amatam. No teem ar laiku iſnahk eewehejojami misionari, kā Indrikis Latweetis, Allobrandis, u. z. Ari

*) Weenā ween 1200. gadā 30 jaunekļus. Veenemams, ka tatoļn garidsneeziba Widsemē ūstahweja wiſā wairumā no eedſimteem preestereem, ko apſiprina ari wehlakee Sw. Krehsla lihgumi ar eedſimtām tautam.

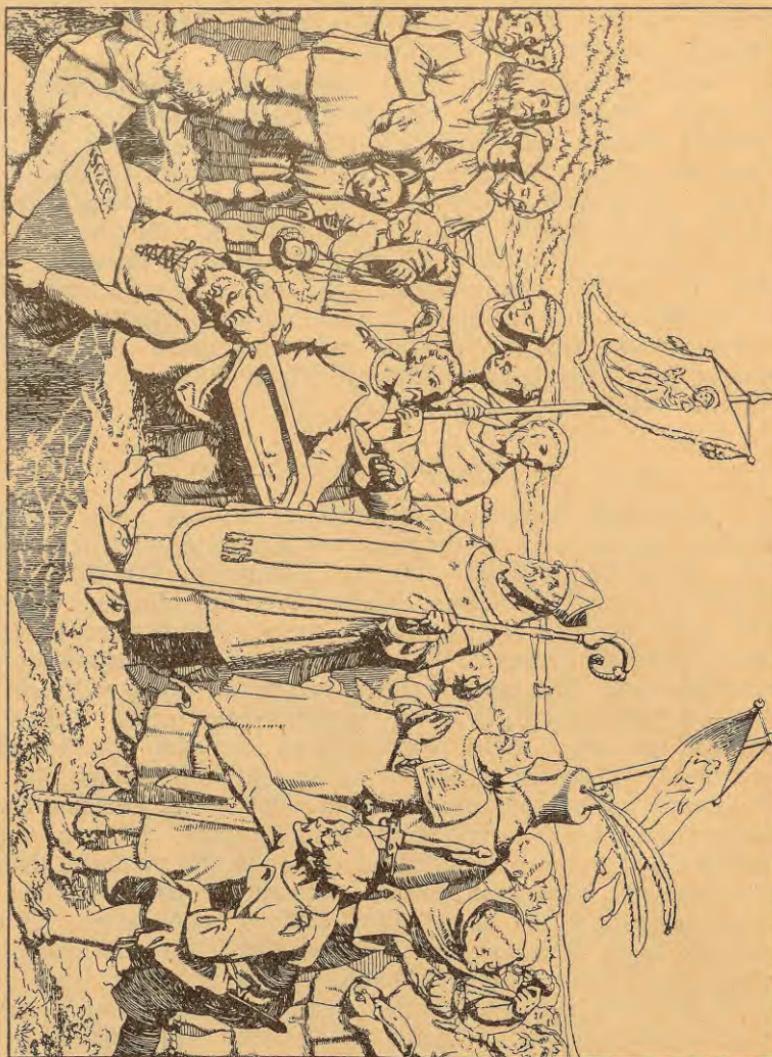
Widsemes muischnieki suhta behrnus uš ahrsemju školam, eeguht iſglihtibu. Ahrsemes studijas leelā mehrā ſekmeja Swehtais Krehfīs, jau fahkot no biskava Meinarda laikem, lai tāhdā fahrtā wiſ-droſchak iſplatitu Eiropas katolisko kulturu. Alberts dibina ari klosterus, galweno Daugawgrīhwā.

1203. gadā noteek walſts dſihwē ſwarigš politiſkā aktā, kas pajel Rigas biskapu ari par Widsemes laizigo waldneefu: lehnīſch Raupis, ſawa biltſtehwa Teodorika pawadibā, brauz uſ Romu un nodod walſts waru Widsemē pahwesta Innozenta III. rokās. Utsihdams Baſnizas wirſwaldibu un ſewi par waſalu, paturot wiſus ſawus priwatos ihpachumus, Raupis lihds ar to nodroſchīna Widsemei Swehtā Krehfīa pastahwigu valihsibu un politiſku patstahwibu. No ſchi laika fahkot biskaps Alberts uſſlata ſewi par neaikarigu waldneelu ari pretim Položkas lehnīnam, kā tas redſams no nahloſcho gadu diplomaticā ſarunam. No ſchi laika fahkſim ari Rigas biskapu, kā Widsemes ſuvereno waldneefu, chronologiju.

1. Alberts I. 1203.—1229.

Tuhlit pehz Raupja atgrieſchandas no Romas 1204. g. fahkas Widsemē nemeeri, jo paganismu un Položkas peekriteji negrib atſiht notiſchā politiſkā akta un biskapa wirſwaldibas. Uri Raupis teek apkaroči un wina ihpachumi poſiti. Nemeeri eewelkas lihds 1206. gadam, kād 30. maijā noteek ſemes ſapulze Ogrē, Raupja galwendā pretineka Azona wadibā, ar Položkas ſuhtau pedaliſchanos. Tur atrod mozeļu nahwi ari diwi Jſtules katoļi — Rihrans un Lejans, kas neatſakas no ſawas tizibas un ſtahw biskapa puſē. Pehz tam Položkas lehnīſch Waldmeers ar leelu ſpehlu eelaufchas Widsemē un nonahī lihds Galaspili, het teek ſakauts no biskapa karahvehla un uſtizigajeem widsemneefeeem. Pehz freewu attahvſchanas Widseme nomeerinas. 1206. g. rudenī eerodas Rigā Lūndas archibiskaps Andrejs kā pahwesta legats, ar ahrfahrtejām pilnwaram īarunu weſchanā ar widsemneefeeem un apkahrtejām ziltim, un paleek lihds 1207. g. pawafarim. Winſch eekahrto Rigas Baſnizas leetas un noslehdī ūhgumus ar widsemneefeeem, garantejot winu brihwibas, iſſuhta pa wiſu ſemi preeſterus, kas kristi wehl atlikuſhos paganus, ſadala ſemi draudſēs un zel wiſur baſnizas. Alberts nodroſchīna Widsemei uſ laikdu laiku ſemgalu draudſibu un jau 1205. gadā noslehdī ſabeeedribu ar Šemgales lehnīnu Weesturu, pehz kām kopigeem ſpehkeem ſakauj eebrukuſhos leiſhus pee Ropacheem. 1207. gadā, freewus padſenot, pee Widsemes peeweenojas Rokneſes latgalu apgabals un tai paſchā gadā ari Sehlija (tag. Želabpils un Žlūſtēs apr.), kas lihds tam bija ſabeeedribā ar leiſcheem uu ſem pehdejo politiſku eefpaida. Sehlijai eezel atfewiſchku biskapu, ar fehdeklī Sehlpili, kas leezina, ka Sehlija bija plascha ſeme, un pee tās peedereja

ari daschi tag. Leetawas un Polijas peerobeschu apgabali (Sarafu, Braslawas un ziti apr.).

Wīfīaps Ulberts dibina Rīgas pilsētu 1201. g.

1209. g. peeweenojas ari wīsa Latgale*), un Gerītās īehinīsh
Wišwaldis, kūrsh līhds tam laikam bija padots Polozkai un
sabeeedrois ar leischeem, nodod uſtizibas svehrastu Rīgas biskapam

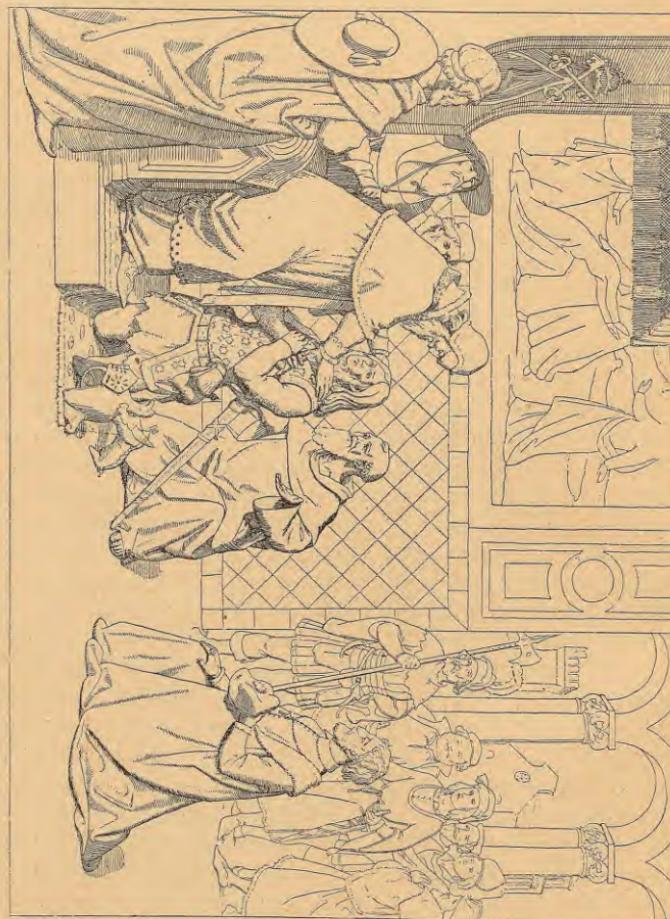
*) Šenā Latgales-Položkas robešcha ūkriht ar katoļu-parceitīzīgo ro-
beschu. Vēžz Latvijas-Kreevijas meerlīhguma Rīgā 11. aug. 1920. g. ro-
bescha maſleet grosījusees, un tagad ſenee latgaļu Raſites (Roſīzās), Šaweiku
un Oſwejas katoļiſķee nowadi atrodas Kreevijas puſē.

Sw. Petera basnizas sehtā. 1210. g. teek atsistīt kūršču leels usbrukums Rigai no juhras. 1214. g. peeweenojas Widsemei labprah-tigi ari Tahlawa (tag. Walkas un daļas Walmeeras, Zehsu un Madonas apr., tā ari wiss Jaunlatgales apr.), un īhnina Tahlivalda dehli peenem Turaidā latoltizibū. Rigas bīskaps aīssargā Tahlawu pret igauņu un Pleskawas usbrukumeem, — sahkas ilggadīge aīsnainee igauņu tari. 1215.—1217. g. Igaunija teek galīgi pahrwareta un peeweenota Widsemei (taujā pret igauņeem 21. sept. 1217. kriht Raupis, un 15 jun. 1219. g. ari Turaidas Teodoriks, kas eezelts par pirmo Igaunijas bīskapu, bet Tahlivaldi igauņi jau 1215. nonahwejuschi.) Igauni wehlak wairatfahrtīgi dumpojaš, bet teek nomeerinati ilgstotčās zihnās, wiśpehdigi 1224. g. latwjeem eenemot Terbatu un 1227. g. Sahmfalu. Igaunieem eezel bīskapus Terbatā un Sahmfalā.

1219. g. ari dala Semgales (Mežhotnes apg.) peeweenojas Widsemei, un teek pat eezelts Semgales bīskaps, bet pretim tārīcī pahrejee semgali (īhnīnsch Weesturus) ar leischemeem, tā tā peeweenotā dala atkal atkriht, un Semgale ateet sem Leetawas eespaida. No Basnizas eēsfhejās dīshwes atfīhmejamās, tā 1215. g., vēz Rīgas leelā ugunsgrehka, sahks zelt tagadejo Sw. Mahras basnizu tā Widsemes katedrali, ahrpus pilsehtas muhreem, no Widsemes walīts un Romas pahwesta līhdsekleem. Tāi pašchā gadā Alberts, Turaidas Teodorīta un Indriķa Latweeschā pāwadībā, peedalaš IV. Laterana ekumeniskā konzilā Romā, un pahwests Innozents III. priwīlīgē Widsemei par Māhrās ūsmi, nododams to Deewmahtes ūwīschītā aīsgahdībā. Widsemes karogs ir ar Deewmahtes glesnu. Jau agrāk, 1210. g., Innozents III. bija apstiprinājis Widsemes walīts ūtwerīmi un ūmes ūdalijumu starp bīskapu un ordeni, pēc tām pēhdejais ūnehma ūwas ūmes pahwaldīšanā no bīskapa ū lehnu ūtēšbam. Laterana konzils nolejī ari, tā pēc jaunatgreestām tautam ewangelijs ūludināmā ūnu ūedīmītā walodā. Schis ūvarīgais konzila lehmums teek Widsemei stingri eewehrots, tā tā ari wīšās Rīgas basnīzās bija leetoschanā latwju waloda, blakus ūturgīslai latinu un wahzu, tā tās ari no wehlakā laiku dokumenteeem redīsams. Ņewīschītī ūzīhītī spredikotāji tautas walodā bija daschadu garīgo ordenu muhīti. Romā Alberts bija nahzīs ūkaros ari ar ūawēm ūlawenajeem ūaika ūeedreem, garīgo ordenu dibinātajeem — Sw. Dominiku un Sw. Franzīšu, un ūsaizingā ū Widsemei ūcho ordenu muhīkus. Konzils ūsakās ari par labu jaunatgreesto tautu brihwibam, ko 1222. g. tāpat dara pahwests Honorijs III. (1216.—1227.), iſteīkdamees starp ūitu ari pret bargeem ūodu ūku-meem un noleegdams t. s. „twehloschās dīsīs prōwi.“

1224.—1226. gados pahwesta legats Wīlums no Modenas apmeklē Rigu un apzelo wīsu Widsemei, eepaīshdamees ar tautas wajadsibam, mahzās ari latwju walodu un wed ūarunas ar Semgales īhnīnu Weesturu. Winsch nokahrto Widsemes walīts ūtees un apstiprina ūmes ūdalijumu starp bīskapeem un ordeni

Tahlawā un Igaunijā. Alberts jau agrāk bija ordenim atwehlejīs pahrwaldischanā semes trefcho dalu, par kara nopolneem. Mahras basnīzā teek noturets Widsemes weetejais konzils. 1228. g. Alberts išdod pirmo Widsemes likumu grahmatu trijās dalās: muischnieku, semneelu un pilsonu teesibās. Alberts mirst 17. janvarī 1229. g., apweenojis leelako dalu Latvijas (išnemot Kursemi

Widsemes faratīs Rāupīgā bee Ģeorgiā Zehna Šuozenta III. Romā 1203. g. un nobod īvverēto valīšu waru Bāničai.

un Semgali). Sewišķi atsīhmejamās, ka latweeshi apweenojās Sv. Mahras valīši wišumā labprāhtigi, glahbdamees no freewu, īgaunu un leischu usbrukumeem. Semes droschibai Alberts zehla spīrās Leelwahrdes, Doles, Aistrākles, Rokneses, Ahdaschu, Turaidas, Siguldas, Ahraischu, Zehsu, Limbaschu, Salazas, Sehl-pils, Leales, Reweles, Terbatas u. z. pilis.

Alberta garigā wara kneedīs arī pahr jaundibinatām Sehlijas, Semgales, Terbatas un Sahmhalas (Leales) biskapijam, kuras wišas teek peefkaititas pee Rīgas Bašnizas. No 1203. g. naw arī peerahdams, ka winsch buhtu garigā sīnā padots Bremas archibiskapam, kā tas bija agrakās Jēskules biskapijas laikā. Turpretim, Sw. Krehfels fasinas ar Rīgas Bašnizu arweenu teeschi, waj zaur faweeem legateeem. Scho neatkaribu no ziteem metropoliteem pahwests apstiprina ar ūwischku bullu 20. febr. 1213. g. Bet archibiskapa titula wehl pagaidam nepeeschķir, jo jaunā metropolija atradās organīschanās stadijā, un winsch robeschās pret ahreeni wehl nebija peeteekoschi nodrošinatas. Tātāku faktiski Alberts jau bauta archibiskapa teesības, kuras tam apstiprina pahwests Honorijss III. 30. sept. 1217. g.: winsch war dabinat jaunas biskapijas un eezelt biskapus, kas padoti Rīgas Bašnizai. Bremas archibiskapa pretensījas teek noraiditas un tam skini leetā uslīkta „muhschiga flusēchana”, un tāpat Lundas un Magdeburgas archibiskapu prasības. Alberts ar faweeem preefschtefcheem Meinardu un Bertoldu teek peefkaititi pee Swehtigeem, pehz widūslaitu bašnizas kalendareem. Lihdsigi par tizibas nospelneem atsīhmejamī wehl Raupis, Turaidas Teodorilis, Kihrans un Lejans, — kas wiši miruschi mozeļku nahwē, un Indrikis Latweetis — Tahlawas apustulis un pirmais kronsīs, pāsihstams arī kā Beverinas bseedonis. Pehdejais, darbodamees kā mahzitajs Īmerā (tag. Rubenē, pee Walmeeras), pahrdīshwoja fawus darba beedrus un fastopams dokumentos wehl ap 1240. g.

2. Nikolajs. 1229.—1254.

Biskaps Nikolajs, agrakāis Rīgas kapitula kanoniks (eevehlets ar zitu Rīgas Bašnizai padoto biskapu peedalīšanās), turpinaja ar sekmēm Latvijas apweenoshanas darbu. Vaſčā winsch waldbas fahkumā eerodās pahwesta legats Balduins no Ulnas (wehlačais Semgales biskaps) un 28. dez. 1230. g. noslehdī līhgumu ar Kursemes kēniniu Lamelinu, pehz kura Kurseme labprāhtīgi peewenojas pee Widsemes. Kurſcheem teek garantētas wišas brihwibas. 1232.—1233. g. kuršču deputācija eerodās Romā, un pahwests Gregors IX. (1227.—1241.) 11. febr. 1233. g. apstiprina winsu ihpaſchumus un brihwibas. Pahwests usnem delegāciju kotti schehligi un apsola suhīt eemihloto legatu Wilumu otroreis us Widsemi. 1240.—1241. g. eerodās Romā arī lihdsiga ūnpruhšču deputācija. Kursemet eezel ar atsewischku biskapu, ar sehdēlli Klaipedā (biskaps zel no jauna Klaipedas pili 1252. g.). Kurseme toreis bija dauds plaſchaka nefā tagad: pee winsu peedereja wiſs tagadejais Klaipedas apgabals ar Tilsiti, Palanqu, Kuršču iomu un Kuršču lahpam, tag. Tēlšču apr. Leetawā un Ronu sala. Semgale brihšam peewenojas, brihšam atkrit, no leisheeem ūmušinata, tā kā Semgales biskapi peespeestī pahrzelt residenzi no Meshotnes us Rigu. Ap to laiku (1230.) leisčhu ziltis apweenojas sem īeh-

nina Ringauda, un Leetawa paleek stipra. Semgali kopa ar lei-
scheem galigi ūkauj Widsemes karaspēku 22. sept. 1236. g. pee
Saules, Semgale.

Biskaps Alberts I., 1203.—1229., Widsemes Basnizas valsts
dibinatajs (bij. peeminellis Mabras basnizas sehtā).

Swehtais Krehfis ūras pee ahrkahrtigeem lihdsekleem, lai
glahtbu Mabras semi.

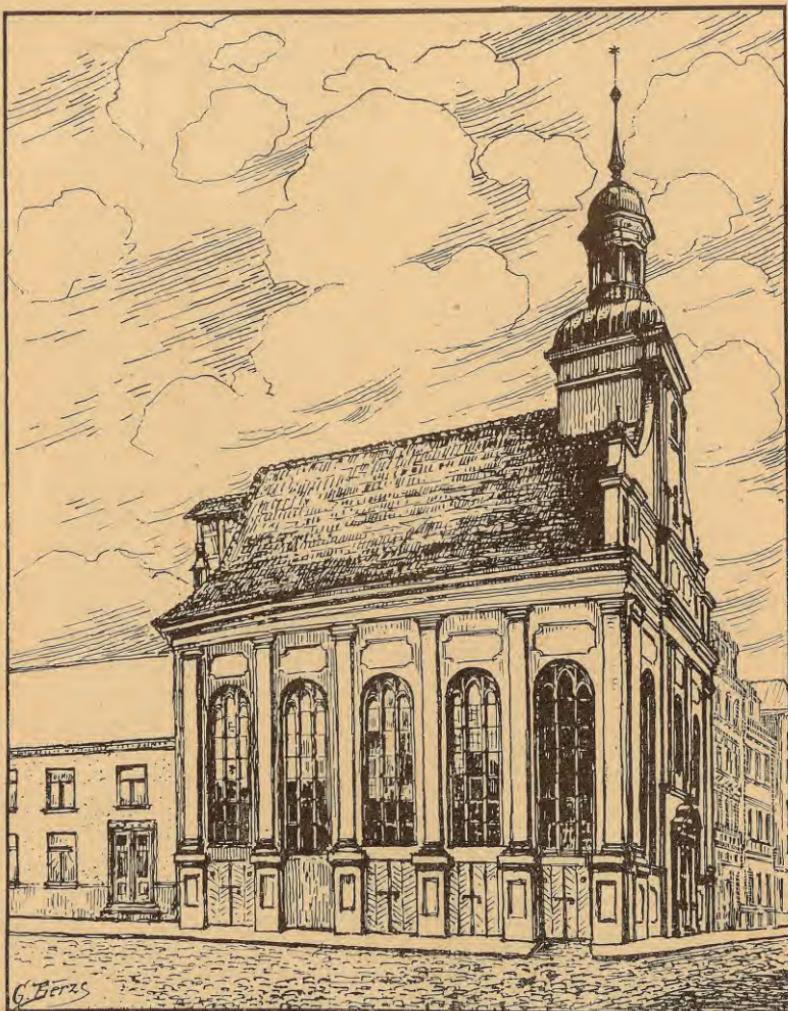
Pahwests Gregors IX. suhta us Widsemi marianu (wahzu) brunineeku muhku ordeni, kürsch agrak bija darbojēs Palestīnā pret turkeem un no 1227. g. ari Pruhſijā, kur tas pabalstija pruhſchu apustula un pirmā biskapa Kristiana (1208.—1244.) darbibu. Legats Widums no Modenas eerodas otroreis Widsemē, eewēd darbā wahzu ordeni un peeweno tam agrako Widsemes sobenbrahku ordeni (1237.), kürsch heids pastahwet. Tāpat legats atdod Seemel-Igauniju Danijai (1238.), par to Danija apsolas palihđset Widsemei pret paganeem. Rewelē daneem eezel atfēwischku biskapu. Legats nōkahrto Widsemes robeschas un eelschējas walsts leetas, un dauds ruhpejas par jaunatgreesētem.

Tahdā kahrtā stiprinata, Widseme eefahk usbrukumu pret Kreeviju, un 1240. g. latwji eenem Šibarsti un Pleskawu, kuru patur 2 gadus. Kreevija toreis bija stipri wahjinata un pehz pasaudešas laujas pret tatareem pee Ralkas 1223. g. bija nockluwusi sem tataru juhga (lihds 1480. g.), un tapehz wiſu wehlako laiku newareja dauds eemaistees Widsemes leetās. 1242. g. widsemneeki pasaudešas lauju us Peipus esera ledus pret Aleksandru Newski un peespeesti atstaht Pleskawu, jo galwenos karaspēhkus atwilka kārſch pret leischeem un semgaleem. Semgale ap to laiku un wehlak walda īehnīsch Schabis. Ari Kursemē 1242. g. iſzelas nemeeri, ais ordena warmahzibam, kürsch rihkojas pretim biskapu norahdijumeem. Leischi pabalsta nemeerneekus.

Sewiſchku wehribu Mahras semei peegreesch pahwests Innozenzs IV. (1243.—1254.) Lai wairak apweenotu jaunatgreesiās Baltijas semes un kopotu winu spehkus pret ahrejeem eenaidneekeem, winsch 1245. g. apweeno Widsemi un Pruhſiju par kopigu archibiskapiju un eezel par pirmo Widsemes archibiskapu Albertu II. Suerberu, agrako Urmagas archibiskapu un Trijas primaſu, fawu ewehrojamo palihgu baſnizas politiķā. Alberts peedalas I. Lionas ekumeniſķā konzilā 1245. g., kur teik tuwač nosprauſts wina darbibas plans un winam uſlizeti ari legata peenahumi Kreeviju, Leetawā un apkahrtējas semēs. Winsch paleek pagaidam bes pastahwigas residenzes (pahrwalda ari Libeķas un Čiemas biskapijas), kamehr dſihwo Rīgas biskaps Nikolajs. Alberts wed farunas ar Aleksandru Newski par freewu apweenoschanu ar Katolu Baſnizu, tāpat winam iſdodas atgrest Leetawās īehnīnu Mindaugu, kürsch 1252. g. teek kronets kā kristīgs waldneeks un hanem kroni no pahwesta. Leetawā eerihlo atfēwischku biskapiju. Tā tad Leetawa pirms reisi ir dabujiſti kristību no Widsemes un peederejuſti pee ſchīs archibiskapijas. Ilgi gan kristīga tīziba Leetawā nenoturejās, un pehz 10 gadeem leischi atkal atrita, ais warmahzīgā un mantkahrigā wahzu ordena wainas, par to Rīgas archibiskapi ir dauds-kahrtigi suhdejuschees pee Sw. Krehsla.

Innozenzs IV. ari galigi noteiz Widsemes walsts satwersīmi, kā ari archibiskapa, biskapu un ordena atteezibas 24. febr. 1251. g. Lionā, us kureeni isbrauz Alberts II. un ordena mestrs. Swariga

loma ūkās īvarūnās pēekriht legatam Wilumam, tag. Sabinas kardinalbiskapam. Augstākā valsts vara Widsemē paleeī archibiskapam; ziti biskapi, ordenis, pilsehtas un teeshee archibiskapa

Wezā Sw. Marijas baznīca, pirmā Rigas katedrale, biskava Alberta zelta 1201. g., no XVI. g. ļ. kašwinu (reformatu) leetoschānā, XVIII. g. ļ. pahrubuhweta.

wahali īanem īawas semes waldischānā no archibiskapā us lehnu teesibam. Ordena semes padotas atteezīgo biskapu garigai jurisdikcijai. Semgale un Īehlija teek īadalitās tahdejadi, ka 2 treschdala pēekriht teeshi archibiskapam, bet 1 treschdala ordinim pahrwal-

dīshānā. No Kurzemes tēscho dāku dabū Kurzemes bīskaps, Seemel-Kurzemi (Dundagu, Tahrgali, Ronu fālu) teeschi archibīskaps un pahrejo ordenis. Ģedsimto tautu teesibas un brihwibas teek nodrošinatas, fāskanā ar agrafeem lihgumeem. Kurzemes faktiskā fādalishana noteik 1253. g., bet Semgales un Sehlijas 1254. g.

Zīl leelu wehribu Sw. Krehfīls peegreesis jaunatgreestām tautam un winu līftena nodrošināshānai, par to wišlabako leezību nodod pahwesta legata Jekaba no Leodijs (wehlačā pahwesta Urbana IV.) rihziba Baltijas semēs, bīskapa Nikolaja wal-dīshanas laikā. Legats apmekleja Pruhījā 1247.—1249. g. un, lai aīssargatu eedsimtos pret wahzu ordēna patvarigo rihzību, noslehdīsa ar teem 7. febr. 1249. g. pasīhtamo Kristburgas lihgumu, kur garantēta pilniga personīga brihwība, semes un mantas ihpāschumā un wezee paradumi, kāz nebija pretīgi katolu tīzībai. Garīdsneekus eedsimteem bija teesiba dot no fawa widūs, un wini bija atkarīgi teeschi no Basnizas, tā no augstakās walītīs waras. Walītīs wajadīsbam bija jamalkā wišās katolīkās walītīs parastais nodoklis — definītā teesa, un jadod kāra tīauščas, tā ka wišumā nodokli bija masaki, nekā tagad tas parasti. Schēe, ari ordēna lihdspārktīti un garantēti likumi, kuru pilnīgs tēlīts ir usglabajees, bija spehīkā wišus katolu laikus, lihdīs pat reformācījai, un wehl 15. gadūsmīteni eedsimtee uš teem atsauzas un dibina fawas teesibas. Tee bija pehz buhtibas weenadi tīkpāt Pruhījā, tā Widsemē.

Bīskapa Nikolaja laikā Widsemē attīstījās dominikanu un franziskānu ordeni un tika zelti šīo ordēnu Sw. Jāhna un Sw. Kātrīnas floserti Rīgā. Nikolajs zehla ari Krustpili, — fēndās Gerītās weetā, Gaujenes, Suntaschu, Baltawas, Kuldigas, Wentpils, Aisputes, Grobinas, Embotes, Klaipedas, Dundagas, Rindas un zītas pilsīs.

3. Alberts II. Suerbers. 1254.—1273.

Pehz bīskapa Nikolaja nahwes Widsemēs un Pruhījas archibīskaps Alberts II. pahrzelās uš Rigu, kura teek paaugstinata par archibīskapa seħdetli un Baltijas semju metropoli, ko pahwestē Innozents IV. bija apstiprinājis jau 1251. g. Alberts II. bija dibinājis wairakās jaunas bīskapijas, buhdamās vahwesta legats Leetawā un Kreewijā, un ari Pruhīja 1244. g. bija fādalita 4 bīskapijas. Rīgas metropolija aptwehra pawīsam 15 bīskapijas: Rīgas, Kurzemes, Semgales, Sehlijas, Terbatas, Sahmīhalas (Leales), Reweles, Wironijas (Varwas), Ingrijas-Karelijas (tag. Peterpils), Kreewijas (Polozkas), Leetawas (tag. Wilnas), Kulmas, Pameſanes, Warmijas un Samijas, — pehdejās 4 Pruhījā. Alberts II. notureja Rīgā wairakus Rīgas metropolijas bīskapu konzilus, lai raditu walīti leelaku weenibu. Winsch bija eewehrojams walītīs wihrs, ar loti plāšchu skatu, kura mehrķīs bija paplašchinat Wid-

semes Basnizas walsti meera un lihgumu zelā, peewenojo! Kreewiju un Leetawu un atstahjot eedsimtām tautam wišas winu brihwibas. Tas, bes schaubam, bija scho tautu, tāpat kā Rataliskās Basnizas un Romas Sw. Krehsla interesēs. Schis lelliskais plans bija jau pa daļai realisēs: Leetawa kristīta, tāpat Polozka atgresta. Sarunas ar Kreewijs leeltnasu Alekšandru Newski eewirsijs labwehligās sleetēs, jo ar Romas valihdsibu Kreewijs wareja zeret atswabinatees no tataru juhga. Kreewu atkalpeewe noschana pee Kat. Basnizas tika labwehligi isschiktita II. Lionas ekumeniskā konzilā 1274. g. Bet paschas Basnizas klehypi raddas scheem planeem nopeets eenaidneeks, ar semām, patigām interesem, kas peelika wišus spēkļus, lai svehtee missiones mehrki nepeepilditos un Rigas archibiskapa wara tiktu eerobeschota. Tas nīknais eenaidneeks, kam launu darit preeks, bija wahzu ordenis, kuram Widsemes wehsturē pеekriht Jūdasa Izkariota loma.

Waram te wiſumā peebeedrotees Baltijas wehsturneeka Rutenberga slehdseenam (I. 123), ka garidsneeziba ūnajā Widsemē stahweja par pilnigas brihwibas un ihpachumu atstahschānu jaunatgresteem, ja tee pildija ūawus brihwu pilsonu peenahkumus pret walsti, tamehr ordenis gribēja semi padarit par ūawu peederumu un eedsthwotajus, weenalga — kristīgus waj paganus, par dīsimtlaudim un ūawu ihpachumu. Tas bija ihstaīs archibiskapu un ordēna strīhdus eemeſls un weens no wadoscheem momenteem wiſā wehlakā Baltijas wehsturē, pat lihds jaunakeem laifeem, kad ordēna lomu pahrēhma muſchneeziba, bet archibiskapu resp. Ratalu Basnizas weetā tautas intereschu aiffardsiba pеekrita wehlakai ūwerenai warai, — polu un swedru īehnīneem, krewwu īeisareem un tag. Latvijas Republikai.

Ordenis bija no vahwesteem dibinats un bagatigi ar ūemem un laizīgām mantam apdahwinats, un padots archibiskapam un biskapeem. Bet bagats un warens tapis, tas mehginaja nokratit biskapu wirswaldibū un peesawinatees tam leetoschāna dotās Basnizas resp. walsts semes par ūawu ihpachumu. Ta bija zīhna par mantu un waru. Ordenis fastahweja wairumā no wahzu muſchneekiem, kas fastahjās tur no ūiseem Wahzijas nowadeem, un schi ordēna zīhna pret Rigas archibiskapeem, kas wilks ar leelu nīknumu weselus 300 gadus, bija pateesibā wahzu nazionalo zenteenu resp. Wahzijas zīhna pret Ratalu Basnizas gaſchajeem idealeem, kuri bija labwehligi eedsimtām jaunatgreestām tautam. Ordenis neewehroja eedsimtām tautam ar lihgumeem apstiprinatās brihwibas un nelkreetnā tāhrtā apspeeda pruhchus, turchus, semgalus, ūehlus u. z. ziliis. Schis tautas ūazehlās pret ordēni un 13. julijs 1260. g. iſnihzinaja leelu ordēna karaspēhlu pee Durbes. Plosījās nīkni kari weselus 30 gadus, no 1260.—1290. g. Archibiskaps, kuram 1258. g. bija iſdeweess isbeigt kara stahwokli un eewadit ūelmiņas ūarunas pat ar ūemem, lihds ūchnejeem ūiprakeem paganisma aiffstahwjeem, weltigi wairakkahrt mehginaja

nodibinat semē meeru. Seme tifa ispostaita un laudis iškauti. Tāpat Leetawa atkrita no katolīzības, tikai ordena warmahzību dehl, kā to pahwestam apleezinaja lehnīsch Mindaugs. Uri freewi pahrtrauza fakarus ar Bašnizu. Tāhdā fahrtā, zaur ordena wainu, tika išnīhzinatas fesčas biskapijas: Semgales, Sehlijas, Wironijas, Ingrijas, Kreevijas un Leetawas, kā to aizrahda Rīgas archibiskapi sawās fuhsibās pahwestam, un pee Rīgas metropolijas beigās palīka 9 pahrejās biskapijas.

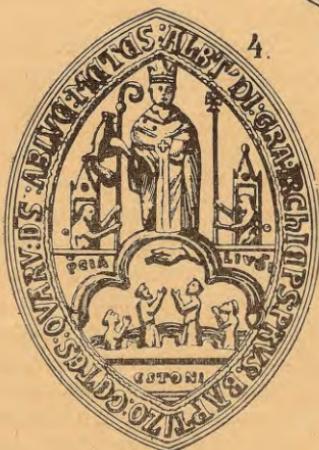
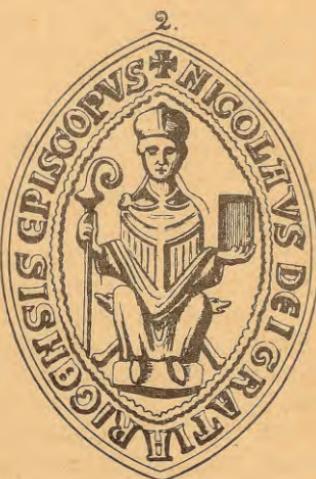
Alberts, fasinā ar Sw. Krehslu, greesās pehz palihdsibās pret ordeni pee katolīskajeem Danijas, Pamahres u. z. waldnekeem. Tad fekoja no ordena pušes warmahzības aktī, kurš atfīhmeja atklahta kara fahlumu pret augstāko garigo waru. 1269. g. ordena brahli eebruķa svehtītā weetā, archibiskapa pils Sw. Mikela kapellā Rīgā un deewkalpojuma laikā sanehma guhstā Albertu II. līhds ar dascheem kapitula lozelleem. Archibiskapu noweda guhstā us Siguldas pili, kur tas fabija līhds 1271. g. Pehz tam ordenis pēckwinajās daudsus Bašnizas ihpašchumus Semgale un Sehlija. Sawā zīhā pret ordeni Alberts atrada stipru palīhgu Rīgas pilsehtā, kuras teesības ordenis ari wišadi puhlejās apšpeest. Alberts, paplašchinadams agratos legata Wiluma dāhwīnajumus, apstiprinaja pilsehtai plāščus fenes ihpašchumus (tagadejo patrimonialpabalū un pilsehtas muščas), kuri tai peeder wehl līhds schat deenai. Lai weizinatu Rīgas un zitu Baltijas pilsehtu tirdzniecību un wišpahri fugneezību pa Baltijas juhru, winsch isdewa fugneezības noteikumus 1256. g. Pilsehtā winsch zehla Sw. Madalas īeeveeschu klosteri, Widsemes eewehrojamālo īeeveeschu audīnīschanas eestahdi, un galigi pabeidza zelt Mahras bašnizu, kuras buhwe bija willkuseš 50 gadus. Pats winsch apglabats Mahras bašnizas galwendā altara preekščā. Wina waldischanas laikā zelta Mintawas (Jelgawas) pils 1265. g., kā ari Raunas, Straupes, Jaunpils (Saubēs), Krimuldas, Ruhjenes, Skujenes, Ēhdoles, Randawas, Waltaiku u. z. pīlis.

4. Jahnīs I. de Lune. 1273—1284.

Wina laikā strihdi ar ordeni nemitejās. Pehdejais, pehz kūrschu un pruhšchu nomeerīnaschanas, weda ilgstofchus karus ar leisheem un semgaleem, kuri, lehnīna Nameitscha wadībā, fakawa galigi ordena spehkus pee Alsfraufles 5. martā 1279. g. Pehz tam fekoja ordena briesmu darbs: us farunam usaizinatee semgalu wirsaishī un lungi, skaitā wairak par 100, tika nodewigā fahrtā nonahweti, — lai tāhdā fahrtā tauta palīku bes wadoneem. Līhdsigus nodewigus briesmu darbus ordenis jau agrak wairak-fahrt bija pastrahdajis pee semgaleem, pruhšcheem un kūrscheem. Scho noseegumu wehlač peemin un nosoda pahwests Klementis V. ar bullu no 19. jun. 1309. Pehz tam feko wišpahreja un pehdejā semgalu fāzelschanas. Nameitis eenem un nostiprina Semgales

Nigas archibiskapu sīhmogi I.

Vischērami leelee walsis jeb majestates sīhmogi un mafee jeb sekretē (widū).

1. Alberts I., 2. Nikolajs, 3. Jahnis VI., 4. Alberts II., 5. Jahnis I.

galwas pilsehtu Tehrweti un tāpat zitas pilis. Ordenis teek galigi padſihis no ſemes. Nameitīs uſbruhk pat Rigai. Schajos karos teek pirmo reiſi peeminets latwju (Widſemes) karogs — ſarkanbaltā krahſā. Jahnis I. zehlis Zehſu tag. baſnizu un Burtneku, Tri-kaſas, Nitaureš, Laudonās u. z. pilis. 1277. g. wiſch iſdewa tirdſneezibas-kugneezibas likumu, kas weizinaja Widſemes, ſewiſchi Rigas, tirdſneezibu pa juhru un Daugawu.

Jahnis I. dauds nopushejās pee Leetawas atkalatgreeschanas pee Baſnizas, noſuhtidams ſuhtneezibu pee īehnina Traidenā un likdams preeſchā atjaunot Mindauga lihgumu. Tatſchu Traidenis, Baſnizai draudſigs valikdams, no kriſtibas atteizās, kā motiwi uſ-dodams ordena brieſmu darbus pret ſemgaleem, — jo leiſchi haidotees, ka wineem nenahktu tahds pat liſtenis, kā ſemgaku fungem.

5. Jahnis II. de Vacata. 1285—1294.

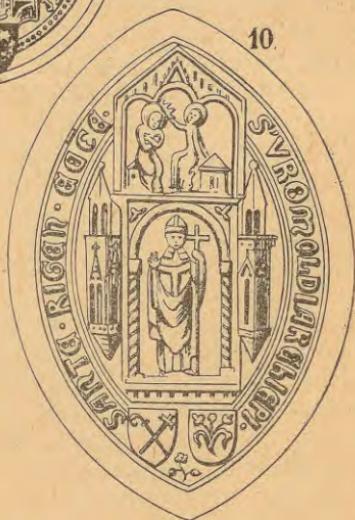
Jahnis II., agrakais Alberta II. kanoniks un Siguldas guhſtibas heedrā, turpinaja zihnu pret ordena warmahzibam paſtiprinatā kahrtā. Wina laikā ordenis galigi ſalaufa ſemgaku waru. Pehdejo reiſi ſemgali eeguwa ſpihdoschu uſwaru pee Cezaſas 26. martā 1287. Bet tad peenahza jauni kriſtneſchu ſpehki no Wahzijas, un ordenis ſahka preeleetot kārā augstaſas neſchehlibas metodes: kāra gahjeenos wifas lauſchu mihtnes un raſcha tita galigi iſnihzinatas, wiſi wihrēechi apkauti, tā ka ſemgaku ſpehks iſſiſka. 1286. gadā padewās Tehrwete, pehz tam Dobele un Ralte (Schagare), un 1290. gadā pehdejā Semgales pils Sidra-bene (tag. Jahnischke). 100.000 ſemgali: kāra wihi ar gimenem un galweneem kāra wadoneem iſzeloja uſ Leetawu, tāpat kā neilgi pirms tam pruhſchu wadoni, un tahdā kahrtā eeweherojam iſtiprinaja Leetawas waru, kura no ta laika ſahka ſiprā mehrā iſplehſtees uſ auſtrumeem un eekarot Reetrum-Kreewiju. War domat, kā daudsas flawenas leiſchu gimenes zehluſchās no ſchein ſemgaku īehninem un wadoneem, peem, Radiwili, kuru pirmsimtene un plafhee ihpafchumi ir ſenajā Semgales Birſchu no-wadā. Dala Semgales, tagadejee Paneweschas un Schauli aprinkī, atgahja pee Leetawas, tā ka Semgales platiba ſamasinajās wairak nekā par $\frac{1}{3}$ dalu. Wehl tagad ſchāi robeschu apgabalā, Leetawas puſē, pehz 600 un wairak gadeem, dala eedſhwotaju naļa aismiruſchi ſawu ſentehwu walodu un runā latwiſki, bet leelakā dala jau pahrleiſchojuſees. Buhtu paliziš ſpehks archibiskapu ar ſemgaleem noslehgtais labprahrigais lihgums, tad tagad Latwijas walts robeschā ſteptos kreetni ween tahlač uſ deenwideem. Up to paſchu laiku, no wahzu ordena iſdiſhti, atſtahja Pruhſiju un pahrgahja uſ Kreewiju ari ſenpruhſchu īehnini, — wehlaſas Kreewijas Romanowu dinastijs teeshee ſentſchi.

Tuhlit pehz Semgales nomeerinaſchanas 1290. g. leiſchi, kopā ar ſemgaku emigranteem, eebruka no Maſaikem un iſpoſtijs

Rigas arhibiskapu sihmogi II.

8.

6. Jahnis II., 7. Jahnis III., 8. Silwesters, 9. Frederiks, 10. Fromolds.

pusi Kursemes, lihds pat Salheem un juhrai, aisswesdam i dauds lauschu guhstā.

Archibiskaps Jahnis II. atklaht protesteja pret semgaļu apspeešchanu un eewadija jaunas farunas ar Leetawu. Lai augsto prelatu padaritu us laiku nekaitigu, ordenis faswehrejās ar archibiskapa wasaleem — muīschneekem, apsolidams pehdejeem daschadas priwilegiās, un 1289 g. sanehma archibiskapu guhstā Rokneses pilī, kur to notureja apm. gadu. Tad Rīgas pilsehta, redsedama, ka ordenis apdraud ari winas pāstahwibu, nostahjās archibiskapa pusē un iissahka ar ordeni karu, karsch, ar dascheem vahrtraukumeem, wilks wezelu gadu desmitu, lihds 1299. g. Pehz pameera 1290. g. archibiskaps, karsch bija lausīs kahju, tika brihwibā un nobrauza wezelotees us Flandriju (tag. Belgijā). Pa to laiku ordenis pēsfawinajās wairakas archibiskapa pilis un muīschas un sahka atkal karu ar Rīgas pilsehtu, prāfidams, lai pehdejā isnihzinot nesen zelto dambi ap pilsehtu un tiltu pahr Daugawu, kas itdā apdraudot ordena intereses. Riga redseja, ka ordenis to grib tāpat isnihzinat un noslauzit no semes, kā tas bija notizis ar Semgali. Karsch fāzehlās wehl niknaks, pilsehta tika pa apfēshchanas laiku 1292. g. galigi nopoštita un nodedzinata, un bija speesta padotees. Tīt leelas breesmas Rīga wehl nebijs pahrzeetuši no fawas dibināschanas latkeem.

Tāpat, isleetodamās archibiskapa prombuhtni, ordenis tagad zentās dabut biskapu un kanoniku amatos fawus ordena brahkuš. Kad archibiskaps atgreesās no ahrsemem, winisch mehginaja dabut atpakaļ atremtās pilīs, bet weltigi. 1292. g. winisch zehla Wilkas pilī, tag. Latgalē*), sev par patwehrumu. Bet ordenis tai pašchā gadā to no jauna sanehma guhstā un tureja tīf nezilwezigos pāstahķlos, kā archibiskapa pawadonis — kanoniks nomira no možibam. Suhtus, kas wairakkārt brauza us Romu pee pahwesta ar suhdsibam, zelā notwehra un nonahweja, un pašchū pahwestu ißfmehja. Tīkai 1294. gadā archibiskaps atdabuja brihwibu, kad pahwests bija draudejis spert ahrkahrtigus solus, — bet drihs pēhz tam mira, ajs pahrzeeltām gruhtibam. Neiļgi pirms nahwes winisch wiſās basnizās iſſludinaja lahstus pret ordeni, ar ateezigām luhgschanam, un noslehdīa pret ordeni formalu fabeedribu ar Leetawu, kautschu wehl paganisku semi, — kam wehslak bija wiſai ūvarigās sekas. Wina laikā zeltas Walmeeras, Rehseknes u. z. pilis.

Sahlot no Jahnā II. latkeem usglabajuſčās ūvarigās finas par Rīgas pilsonu tirdsnezzīfām operazījam, tā sauktajā Liber civitatis jeb paradneeku grahmatā, no 1286.—1352. gadam. Grahmata rakstīta latīnu walodā un usglabajas pilsehtas archiwā.*)

*) Senatnē Wilkas nowads un wiſs tag. Jaun-Latgales apr., — t. ſ. Vurnawas apgabals, peedereja pee Tahlawas.

***) So kritisli apstrāhdajis G. Kempels: „Latweeschu loma Rīgas tirdsnezzībā XIII. g. ſ. beigās.“

Rigas archibiskapu sīhmogi III.

11.

12.

13.

14.

15.

11. Jahnis IV., 12. Jahnis V., 13. Kaspars, 14. Hennings, 15. Silwesters.

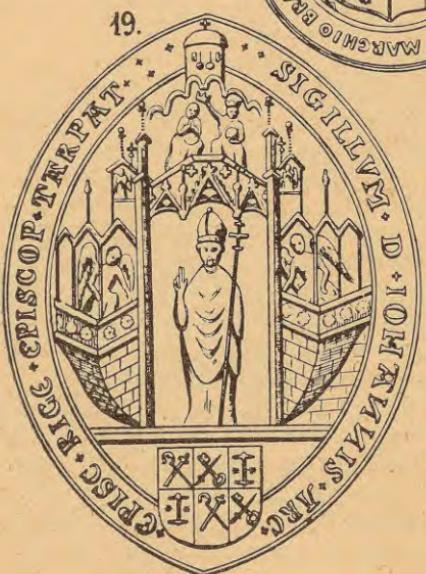
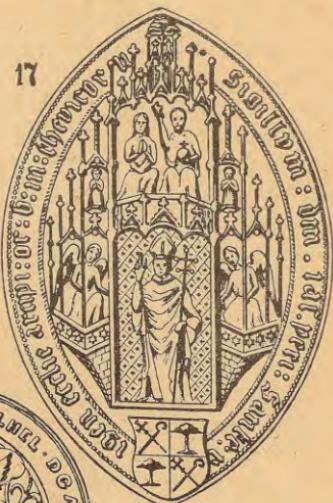
No winas redsams, ka senajā Rigas tirdsneezibā latweescheem peederejusi swariga loma. Tee darbojuschees netikween shktirdsneezibā un semkopibas raschojumu uspirkschanā, bet dibinajuschi ari daudsaš leeltirdsneezibas un eksporta firmas un peedalijuschees Rigas pahrwaldibā lā rāhtskungi un zitadi amata wiheri. Usnehmigi wiheri sapluhda Riga no wisām latwju zilltim: widsemneeli, latgali, sehli, kuršhi, bet seewischi dauds semgali, kuri, glahbdamees no ordena warmahzībam, atrada patwehrumu Riga un archibiskapa semēs. Rahtskungs Mintawas Indrikis aisdewis Jahnim II. 50 leelos selta dukatus (kas tos laikus bija stipri eewe hrojama suma) kara weshanai pret ordeni. Ar latwju elementa eespaidu isskaidrojama ari Rigas draudsība pret eedsimteem un tāpat leischeem. Ir ari finas, ka Jahnis II. kopā ar semgalu delegaziju bijis Romā pee pahwesta ar suhdsībam pret ordeni.

6. Jahnis III. no Schwerinas. 1294.—1300.

Swehtais Krehfls, gribedams stahdit ordenim pretim neatkarigu wihru ar stipram saitem ahrsemēs, eezehla par Rigas archibiskapu pee Mellenburgas walduoščā nama peederigo Jahnī III. no Schwerinas, no wendu tautibas, kas bija radi-neels seemelu waldneekeem un eeteits jau no Alberta II. Tagad pilsonu karsch Widsemē ūsneeda ūsawu augstato pakahti. Jahnīs III. tuhlt no sahkuma atjaunoja ūsawa preeschgahjeja ūlehgt ūsabe-dribas lihgumi ar Leetawas ķehniā Witeni, karsch ar leelu ūsapehku ūsteidsās archibiskapam palihgā. Tāpat Rigas pilsehta ūsazehlās un nostahjās Augstā Gana pusē. Ordena Sw. Jura pils Rigā (kur tagad Sw. Gara konwents) tika 1297. g. eenemta un galigi ūspostita (išnemot bañinzu), tā ka almens us almena nepalika, un wiſi tureenes ordena brahli nonahweti. Ordena ūsapehki apzeetinajās Ahdaschos, pee Baltesera, kur bija zelta stipra pils, kas noslehdīa Rigai ūwarigo ūtirdsneezibas zelui us Pleskawu. Riga no jauna ūsbuhwejās, bet winas ūtirdsneeziba ūspri ūzeita no ordena blokades. Archibiskapa ūkaraspēhks ūkopā ar ūleisheem diwu gadu laikā dewa ordenim dewinas ašinainas ūaujas, ar pahr-mainu ūaimi. Jahnīs III. pats bija apzeetinajees ūsprajā Turaidas pili. Ordenis ūeedahwaſa ūinam meeru, ūolidamees atdot ūisās atnemīdās pilis un ūemes. Bet tad pa meera ūlehgschanas laiku ūodewigā ūahrtā ūanehma archibiskapu guhstā, weda ūispirms us ūSiguldu un tad us ūasa ūtirdsina ūahschus, par ūissmeeklu ūisai ūemei, wadaja us ūehsim, Wilandi un atpakaļ us Ahdaschu pili, tur ūkopā ar dascheem ūapitula ūlozekleem ūeslodſija pee ūhdens un ūaises un ūisadām ūozibam ūandrihs ūefelū gadu. Archibiskapam ūdraudeja ūsdurt azis, lai tikai ūisach ūeefahptos un ūparafstitu ordena ūnotekumus.

Pahwests Bonifazijs VIII. (1294.—1303.) 7. janw. 1299. g. islaida stingru bullu wifai Eiropai pret ordeni, aiznaja ordena mestrus us teesu Romā, draudedams ar Basnizas lahsteem, pa-

Rigas arhibiskapu sāhmogi IV.

16. Mihelis, 17. Raipars, 18. Vitums, 19. Jānis VII., 20. Toms.

wehleja atkwabinet archibiskapu un atdot tam nolaupitos ihpaſchumus. Lai pahwestu maldinatu, ordenis eefuhtija Romā wiltotu Jahnā III. rafstu, ka tas efot ar ordeni iſlihdſis. Tatschu wiltiba nahza drihs gaſmā, un kapituls ſcho rafstu neatsina par ihſtu. Tagad ordena karaspēkſ no jauna eebruka archibiskapa wehl palikuschos ihpaſchumos, ſlepawoja, dedſinaja un iſpoſtiija wiſu wehl palikuscho, ari wairakas pilis. Witenis ar leifcheem atkal ſteidsas palihgā, wajaja ordena karaspēku lihds pat Igaunijai un galigi to ſakawa leelajā laujā pee Turaidas 1. jun. 1298. g. Tatschu ordenim no Pruhſijas eeradās palihga ſpehks, un Witenis tila ſakauts pee Ahdascheem. Ordenis iſſludinaja wiſus archibiskapa ihpaſchumus, ari priwatos, par ſawejem, iſta par kara ſaudejumu atlīhdſibu. Sad kapituls, kas rihtojās archibiskapa weetā, noſlehdſa lihgumu ar Danijas kehnini Eriku VIII., kurſch, no pahwesta uſ to pilnwarots, peeteiza ordenim karu. Tapat ziti Eiropas katolifsee waldneeki uſtahjās pret ordeni, ta ka pehdejais bija peefpeests atlaift Jahnī III. brihwā. Archibiskaps nekawejoschi brauza uſ Romu, kur eefneedſa Sw. Krehſlam plafchu apfuhdſibas rafstu pret ordeni, uſſlaitidams wiſus pehdejā wehſturiſlos grehkuſ pret Baſnizu un eedſimtām tautam. Lihdsigus rafstus eefneedſa ari Kurſemes un Sahmſalas biskapi. Tur peerahdits pat, ar kahdu nezeenibu ordena wihi iſturejuſchees pret wiſſwehtakām tiziſbas leetam: mihdijuſchi kahjam Wiſſw. Sakramentu, gahnijuschi Sw. Krehſlu u. t. t. Schee wehſturiſkee rafſti wehl lihds ſchai deenai dod neatſweramus muhſu dſimenes wehſtures materialus un noderejuſchi par pamatu wiſam wehlaſkām iſmellefchanam pret ordeni; tee originalā uſglabauſchees pilnigā weidā.

Jahnī III. mira pee pahwesta galma Anagni (netahlu no Romā) aſ pahrzeſtām mozibam, un nenogaidijs teefas pahr ordeni. Wiſch ir weens no ſpoſchakeem besbaſliga zihnitaja peemehreem par taiſno Baſnizas un tautas leetu. No ſchī laikā Rigaſ archibiskapi weſelu gaduſimteni reſidē wairak pee pahwesta galma Romā un Uwinjonā, kur bija droſchi pret ordena warmahzibam, laikū pa laikem iſbraukdami uſ Widſemi.

Jahnā III. laikā noteek ſwarigas pahrgeſtibas Kurſemes biskapijā. No ordena apdraudeti, Kurſemes biskapi bija peefpeesti apmainit ſawu Klaipedas apgabalu pret apgabaleem Kurſemes ſeemeļos, Wentpils rajonā. Ordenis zaur to eemantoja ſwarigo ſatikſmes zelu no Widſemes uſ Pruhſiju, un wiņa ihpaſchumi ſchajās ſemēs tagad ſanahza teefchās robeschās, Klaipedai ſlaitotees ari turpmāk pee ordena Widſemes dalas. Apmainas lihgumu noſlehdſa jau Jahnā II. laikā, 9. maijā 1290. g., bet iſweda 1298. g. Kurſemes biskapi pahrzehla ſawu reſidenzi no Klaipedas uſ Vilteni, kur palika wiſus wehlaſkos laikus. Katedrali eekahrtoja wiſpirms Wentpili, kur notifa ingress 16. aug. 1298. g., bet wehlaſ Alisputē. Alisputē bija ari Kurſemes kapitula fehdelliſ.

Atsīhmejams wehl, tā 13. gadusimt. beigās Rīgas Baņiza eguwa eevehrojamus ihpašumus Mellenburgā, fahlot no Alberta II. laifeem, kursch bija draudsigās ateezibās ar tureenes waldneekem. Jahnis III. šhos ihpašumus galigi nostiprinaja, un tee palika pee Rīgas Bañizas pahris gadusimtenus.

7. Jēkabns Tacconi. 1300.—1302.

Swehtais Tehws Bonifazijs VIII.*), gribedams fāreschgitās Widsemes leetas personigi nokahrtot un bes tam masinat wahzu nazionalo eespaidu, eezehla par Rīgas archibiskapu sawu personigo kapelanu un uſtizibās wihru Jēkarnu Tacconi, italeeti, kursch tuhlit nobrauza us Rigu, ar apstahlkleem us weetas eepasihtees. Winsch nosuhtiņa ari no Rīgas suhtnus pee Leetawas lehnina Wi-tena, atjaunot fabeedribu un west farunas par leischi krishtschanoš. Maijā 1302. g. pahwests isdewa bullu, kurā ordinim pāwheleja atdot wiſus nolaupitos ihpašumus Widsemē un atsiht archibiskapa wiršwaldibū, pretejā gadijumā draudedams ar labsteem un atschīršchanu no Bañizas, tā ari katolisko walstu eejauſchanoš. Ordena leelmestrīs Hohenlohe eeradās no Wenezijas Pruhījā un Widsemē, lai parahditu Jēkarnam peederigo godu un iſlihgatu ar wiāu meera zeldā. Tatschu Widsemes un Pruhījas mestri ne-gribeja ūchahdu iſlihgšchanu atsiht, draudedami ar waras darbeam. Redsedams ūchahdu chaotisku stahwokli, lehnais Jēkarns, eepreefch nokahrtojis Sahmhalas biskapa strihdus leetas ar ordeni, atteizās no archibiskapa weetas un tika eezelts par Lendas archibiskapu un Danijas primaſu, kamehr līhdīſſchnejam Lendas archibiskapam lika preefschā uſkemtees Rīgas metropolijas waldschano. Tatschu pehdejais no ūcha goda atteizās un peenehma ūchdu masaku amatu Parisē. Ari Hohenlohe, personigi eepasihdamees ar Widsemes ordena brahlu meschonigo dabu, atteizās no ūcha amata ordena kapitulā Klaipedā, Kursemē, atklāhti nosodidams redsetās neleebibas un rupjo nepaſlaufību. Leelmestra atteikšchanos Widsemes un Pruhījas brahli ūanehma ar neapslehpītu preeku. Archibiskaps Jēkarns, kursch bija eezelts ari par pahwesta legatu Baltijas semēs, wehl reiſ no Danijas apmekleja Rigu 1304. gadā, iſſchīr-dams daschas strihdus leetas starp Rīgas Bañizu, ordeni un Rīgas pilſehtu. Tatschu ordenis pret ūchein ūpreedumeem ne-pekahpās. Jēkarna waldschanas laikā zelta Tukuma pils (un pilſehta) un Jaunpils Semgale.

8. Frederiks Baro. 1303.—1340.

Par Jēkarna pehznahzeju Rigā pahwests Benedikts XI. ismekleja politiski gudru un nelokamu wihru, sawu biltstehwu, franziskanu ordena muhku Frederiku Baro, pehz tautibas ūchēhu,

*) Šw. Krehīls tolaik atradās ūwas waras augstumos, tā tā Bonifazijs VIII. pasihstamajā bullā „Unam sanctam“ (18. nov. 1302. g.) wareja teikt: „Iktweena dīshwa radiba ir padota Romas pahwestam.“

turam bija lemts no wiſeem archibiskapeem wiſilgač eenemt Rigas metropolijas troni.

Uf Rigu braukdamš, Frederiks 1304. g. apmekleja Wenezijā ordena leelmeſtru, no kura dabuja daudus apſoliymus. Uri Rigā to ordenis fanehma ar peenahzigu godu. Puſi Baſnizas ſemju tas fanehma atpačal, bet par pahrejām, kuras ordenis tomehr wiſzinajās atdot, fanehma wiſmas ſinamu nomas maſku. Archi-biſkaps fahkumā iſrahdiya leelu lehnibu, gribedamš pat gahdat par pahwesta lahstu atzelſchanu, un zeredamš, ka ordenis ar labu nofahrtos fawus peenahkumus. Tatschu aſi muguras ordenis riſlojās atkal nodewigi: noslehdſa Terbatā pret archibiskapa aug-ſtaſko waru wehrſtu ſabeedribu ar waſaleem — muſchneeleem (ari no Danijas Igaunijas) un peefawinajās ſwarigo Daugawgrihwas kloſteri un pili lihds ar meestu, kas no Alberta I. laikeem bija biſlapu peederumus un Rigas pilſehtas galwenais aiffargs no juhras puſes. Rigas pilſehta nu bija eelentia no wiſam puſem no ordena waras un greeſas atkal pehz palihdſibas pee Leetawas, Pleſkawas un Naugardas. Tāpat archibiskapam peederigo Daug-pils (Naujenes) pili Latgalē ordenis bija pahrdewis paganeem. Redſedamš ſchahdu nodewibu, archibiskaps pahrtrauza ſatras tah-lakas ſarunas ar ordeni un greeſas atkal uf Romu un Uwinjonu, uf kureeni pahrzehlās pahwesta galms. Rigā archibiskapa darifchanas weda wina kapituls, kursch fanehma direkтиwas no Uwinjonas, kā tas ari wehlak mehdſa buht archibiskapu prombuhtnes laikā.

Septembrī 1305. g. Frederiks eefneedſa Sw. Krehſlam plaſchū apſuhdſibas rakſtu pret ordeni 230 punktos, kur uſſkaitija wiſus wahzu ordena grehkus, fahlot no pat wina darbibas fahkuma Widſemē 1237. g., t. i. weſelu 70 gadu laikā: biſlapu apſpee-ſchanu un biſlapiju iſnihzinaſchanu, Baſnizas ſemju un mantas aplaupiſchanu, nepaſlauiſbu Sw. Krehſlam, eedſimto tautu ap-ſpeeſchanu un iſnihzinaſchanu, muhlu, preeſteru, ſkolu uu kriſtiņas mahzibas ſawefchanu pee eedſimteem, Widſemes ſatikmes ſawefchanu ar Romu, ſuhtru nonahweſchanu, Rigas un Gedahnu (Danzigas) iſpoſiſchanu, ordena brahlu neleetigo dſihwi u. t. t. u. t. t. Pehz Indriķa Latweeſcha kronikas ſcis ir bes ſchaubam wiſ-ſwarigakais Widſemes wehſtures dokumentus un neapſtrihdamſ awots, kur fanemti kopā wiſi ſwarigakai Widſemes ta laika weh-ſtures fakti.

Uf ſcho apſuhdſibu ordenis 1306. g. eefneedſa tāpat loti garu taisnoſchanas rakſtu, kursch apſuhdſibā peewesto faktu tomehr ne-apgahſch. Pehz tam tikpat archibiskaps kā ordenis eefneeguſchi wehl wairakuſ rakſtus. Pahwests Klements V. lika Bremenē un Milanas biſkapeem kā teesneſcheem apſuhdſibas iſmeklet, ar bulu no 19. jun. 1309. g., prinzipā atſihdamš ordena noſeedſibas un likdams manit, ka eefpehjama ordena vilniga likwidazija. Tai laikā pahwests, ar Franzijsa lehnina palihdſibu, bija likwidejīs frantschu brunineeku, t. ſ. templeeſchu ordeni, un wahzu ordenim

īahka draudet tāhds pat liktenis. Lai wairāk nodrošinatos pret
īchahdu warbuhtibū, wāhzu ordēna leelmestrs 1309. g. steidsofchi

Dominus et frater Fredericus, archiepiscopus ecclesiae Rigensis.
Archibīskaps Frederiks, 1303.—1340.
(Gena glejna is franžiskanu Sv. Katrinas klosterā Rigā).

pahrzehla residenzi no Wenezijas uz Mahrpili Pruhījā, kur at-
radās sawu ihpašchumu widū. Bes tam mehginaja nowilžinat

leetu ar daschadeem apsolijumeem Sw. Krehslam un archibiskapam, matkajot ari daschadas atlīhdsibas sumas. Ordena prokurators pastahwigi usturejās Alwinjonā. 1312.—1313. g. isbrauza us Rigu pahwesta legats Franzis Moliano, kursch apsuhdību us weetas ismekleja, noklauschinaja leezineekus un nokahrtoja daschadas Basnizas leetas. Apsuhdības pret ordeni israhdijās wifos punktos par pamatojām, un wifos ismekleschanas materials, us wairak kā 60 olektim pergamenta, tīsa nošuhtītīs us Alwinjonu. Pa ismekleschanas laiku, ar diwreiseju Basnizas lahtu uslīkhanu, legats peespeeda ordeni nowehrst daschas nebuhschanas. Galigā spreedums par ordeni aiskawejās, jo Klementis V. mira 1314. g., bet jauno pahwestu Jahnī XXII. eewehleja tikai 1316. g.

Pa to laiku Rīgas metropolija bija eewehrojami paplaščinajuhees ar Pamahrelī (t. s. Reetrum—Pruhīju) un Gedahnu (Danzīgas) pilsehti, kas no Polijas atdalījās pee Pruhījas, un līhds tam laikam bija peederejusi pee Gnesnas metropolijas. Tāpat 1307. g. widsemneeki eenehma Pleskawu un hanehma no freeweem leelu atlīhdsibu. Bet ari freevi wairakas reises laupidami eebruka Widsemē, tikpat pa ūssēmes, kā juhrās zetu. 1311.—1312. g. Frederiks peedalaš ekumeniſlā Basnizas konzilā Wiennā, kursch wišpahrigi noskanots pret ordenei. 1313.—1315. g. Widsemi un wišpahrigi Seemel—Eiropu peemekleja nerascha, bresmīgs bāds un mehrīs, tā kā bija beeshi zīlwelēhshanas gadījumi un plāšhi apgabali ismira. Ap to pašču laiku šķēles, kas līhds tam laikam leeleem bareem apmekleja Baltijas juhru un Kurzemes kraustus un dewa bagatigu sveju, atstahja galīgi šhos uhdenus un no ta laika īstropamas tikai seemelu juhrās; valka tikai rengēs un brehtlini (kilo). Wīfas šķīs nelaimes tīzīgā tauta ūsskatīja kā Deewa ūdu par ordena grehku darbeem. Scho ūsskatī ūwīšķī ūplatīja spredīkotāji muhki — franzīslani, kuru ūwehtīgai darbibai pee weenkāhrsčās tautas ordenis lika zelā wīsadus ūchlehrschlus. 1316. g. ordenis atkal noslehdī Siguldā ūlepenu lihgumu ar muischneekiem — wafaleem, papildus agrakam Terbatas lihgumam, par bīskapu wīrsteesibū aprobēšošanu un muischneeku teesibū paplaščināšanu pahr ūmenekeem. Schos lihgumus pahwests Jahnīs XXII. nolahdeja ar ūwīšķī bullu 1317. g. un pašludinaja par nederigeem, us Frederika eerošinajumu. Rahdā zītā bullā 1318. g. pahwests ūsfakas, tā ordenis turot tautu tumšībā un neļaujot ūplatīties kristīgai gaismai, laudis atkal atgreeschotees pee paganu paradumeem. Ņewīšķī kurschī burvibas, kas jau ūenlaikos bija ūlawenās wīfās seemelu ūmēs, tai laikā ūplatījusčās wīfā Baltijā un pat Wakar—Eiropā, līhds pat Španījai.

1317.—1318. g. pahwests ūhtīja us Rigu ūwīšķī legatu ar ahrfahrtīgām pilnwarām, kursch ūmekleja tikpat ūķīs, tā ari agrakās ūhdsibū leetas. Ordenis wīsumā ūekahpās, matkādams ari leelu ūaudējumu atlīhdsibū, un ūelmeistrs ūbrauza us Alwinjonu noluhtees. Tatschī ūawus ūwehtōs ūoliūmus ūordenis, pa wezam

paradumam, wehlak pa leelakai dalai neisbildija. 1316., 1320., 1322. un 1323. g. Leetawas īchniņš Gedimins karoja ar ordeni un ūkawa to wairakās kaujās, postija Pruhīju, Kursēmi (nodebsinaja Klaipedu) un nonahza lihds Terbatai. 1322.—1323. g. bija nepeeredseti salta seema, tā ka wiſi koki nosala un stahweja wafarā bes lapam; Baltijas juhra pilnigi aissala, tā ka no Widsemes us Sweedriju, Daniju un Wahziju brauza ar kamanam, un us ledus bija eerihkoti krogi.

Tai laikā archibiskaps Frederiks eewadija ar Gediminu loti swarigas ūrunas par Leetawas kristishanos un panahza ari weenošchanos, pehz kuras Leetawa apsolījās valst par kristīgu karalisti, tā Mindauga laikā. Jau agrāk Frederiks bija ūhtijis us Leetawu franziskanu un dominikanu muhkuš, kas tur bija zehlūshchi wairakas basnizas. Gedimins rakstija 4 wehstules: pahwestam, franziskanu un dominikanu ordeneem un Rīgas u. z. pilsehtam, peedahwadams meeru un apsolidams kristitees. Tākai no ordena winsch nela negrib ūnat, jo tas strahdajot pretim kristīgās tizibas isplatischanai un apspeeschot jaunatgreesto tautu brihwibas, esot pat iſpostijs Leetawā zeltās basnizas. 1323. g. rudenī ūwiniga Widsemes ūhtneeziba nobrauza pee Gedimina us Wilnu, kura tāi paschā gadā bija dibinata, un noslehdja meeru un draudsibas lihgumu. Scho lihgumu parakstija archibiskaps, biskapi, Danijas īchnina pilnwarneeks, Rīgas pilsehta un pat dashti ordena komturi, un nosuhtija pahwestam, kuresh to apstiprinaja 1324. g. Tai paschā gadā nobrauza us Rīgu diwi pahwesta legati, lai kopā ar Frederiku westu tahlakas ūrunas ar Gediminu. Uri Gedimins pats bijis Rīga un līzis te kalt Leetawas naudu. Tas wiſs ordenim bija loti nepatīkams, jo pee kristīgās Leetawas tam wairās nebūtu nekahdas pastahwefchanas teesibas. Winsch netītween neparakstija meeru, tā pahwesta legati to prāfīja, bet peeteiza Gediminam karu, eelausdamees Leetawā. Šuhtni, kas brauza starp Rīgu un Wilnu, tika ūkerti un nogalinati. Tāhdā ūkertā Frederika leelais darbs tika iſjauktš.

Leela Peektdeena 1325. g. Frederiks, pahwesta legatu ūkabuhtnē, ūwinigā zeremonijā, ūwaneem ūkanot un pee iſdsehstām ūwezem, nolahdeja ordeni un ar to ūbeedrotos muischneelus — wasalus, un uslīka us ordena ūsem interdiktu, t. i. latra deewalpojuma ūsleegumu, un ūbrauza us Alwinjonu. Widsemē ūkakas ūlsonu ūrīsh, jo ordenis un muischneeki ūsbruķa bissapeem, pilsehtam un wiņu ūbeedroteem — leischeem. Leetawa, atstumta no Widsemes, ūkaka tuwinatees Polijai, us ūreeni Gedimins iſprezinaja ūwas meitas. Schai juku laikā, zaur ordena ūhzibū, Kursēme ūsaudeja ūwu ūseneno ūwarigu ūstahwdalu, proti, Klaipedu lihds ar ūlſiti, Mehmeles ūjašgalu un Kurschu ūkampam. Scho ūemi 1328. g. ordenis ūeedalija ūweem Pruhījas ūpāschumeem, un Klaipedas ūpgabals ūlīka pee Pruhījas ūiſus ūahkamos 600 gadus. Ūidsineeki tai paschā gadā ūsbruķa Daugawgrīhwai,

bet nespēhja to eenemt, pēhž tam ordena karaspēkls apsehda Rigu, fasāvilkās wairāk kā gadu. Riga krita ordena warā 30. martā 1330. g. un tika stipri išpostita. Pēhž tam ordenis uzsēhla Rigas

Sv. Maīras bāzniča, Rīgas arhibīskapu katedrāle,
sākta zelt 1215. g.

pili tagadejā weetā, no kureenes pilsehtu wareja labi pahrvaldit.
Ugrakās ordena Sv. Jura pils weetā tika eerihkota nespēhjneeku
patwersme (tag. Sv. Gara konwents).

Pahwesta pawehles (Jahna XXII.—1332. un Benedikta XII.—1336.) par Rigaš atdoschanu archibiskapam ordenis neispildija, bet 1332. g. gan atdewa dasčas archibiskapa semes un ūmalkaja leelu ūudejumu atlīhdību. Riga palika ordena pagaidu pahwāldibā. Ordena leelā pahrgalwiba un nepaklauſiba Sw. Krehſlam iſſkaidrojama galwenā ūahrtā ar leelu ūaraspēhla pēpluh-dumu no Wahzijas: Bawarijas, Bohemijas, Burgundas, Aluſtrijas u. z wahzu waldneeki un tāpat toreisejais ūeifars Ludwīts Bawareetis — nīknakais pahwesta eenaidneeks, stipri pabalstija ordeni pret pahwestu un archibiskapu. Šekojoschos gados ordenis weda nīknus ūarus ar Leetawu, pee ūam Ņemaite pahrgahja no weenām rokam otrās. 1336. g., no wahzeem apfehsti, brihw-prahtigi ūadedsinajās 4000 leischi Pilenes pili, warona Margera wadibā.

Pehz darbeem bagatas dīshwes Frederiks mira pee pahwesta galma Alwinjonā 1340. g.*), kā neaismirstams ūaisnibas ūarotajs, kas nepeefahpigi zīhnijees par Baſnizas, Mahras semes un tautas interesem. Wina waldischanas ūaikā zeltas Gulbenes, Peebalgas, Behrsonas, Ungurpils, Ērgemes, Ropaschu, Dobeles, Skrundas, Ūabiles u. z. pilis.

9. Engelberts no Doles. 1341.—1348.

Pehz Frederika nahwes Sw. Krehſls eezechla par Rigaš archibiskapu līhdīschinejo ūerbatas biskapu Engelbertu no Doles, no eedsimitas Widsemeš ziltā, neewehrojot Rigaš ūapitula ūandidatus, jo ūapitula ūoreiſ ūehdeja daschi ordena draugi. Nīknee ordena ūari ar ūeischeem turpinajās. 1343. g., pehz Kalifchās meera ar Poliju, Reetrum-Pruhſija (Pamahrele) ūika galigi apstiprinata pee Rigaš metropolijas. 23. apr. 1343. g. notika brieſmiga ūgaunu ūazelschanas pret ūuischneeleem Danijsa ūgaunijā, ūura pahrgahja ari us ordena ūemem un ūahnsalu. Wisi wahzeeschi ūika ūaplauti un ūemneeki ūapfehda ūeweli, gaididami us ūapsolito ūweedru un ūomu ūalihdību. Ši ūalihdība ūokawejās, un ordena ūaraspēhks ūapkawa ūairakus ūeſmittuhkſtosčhus ūgaunu. ūazelschanas eemeſls bija ūemneku brihwibū ūapseeschana, ūuras pehz ūikuma bija no Sw. Krehſla apstiprinatas, bet no ordena un ūokaleem netika ūewehrotas. Nemot wehrā apdraudeto ūahwokli, Danijs 1346. g. pahrdewa ūawu ūgaunijas datu, t. i. Ņeemel-Ūgauniju ar ūeweli Widsemei, ūo pahwests Klements VI. 1348. g. apstiprinaja. 1343. g. ūazehlaſ ari ūemgali un ūenehma ūehrweſes pili, ūisus ordena brahkus nogalinadami. Wini bija ūeoenojuſches ūpar ūalihdību ar Leetawas ūehninu Algirdu, ūursch ūsdarija ūara ūahjeenu us Mintawu, Rigu, Ahdascheem, ūiguldu u. t. t. ūihds Walkai, ūanemdamas leelu ūaupijumu. Ūai ūaschā ūaikā Algirda brahlis ūeiftuts ūaroja un ūostija Pruhſija. Rad ūeischi ūatkahpās,

*) Ūsglabajees wina atſtahto mantibu ūaraksts.

semgali tika nomeerinati. Ordenis bija salihdsis leelaku kara-
spehku Franzijā un Anglijā, kursch tur atswabinajās pehz flawenās
Kresti kaujas un frantschu - anglu pameera, un stipri sakawa
leischus pee Strebēs, Leetawā, 1348. g., tā ka Leetawai draudeja
gandrihs jau gals, ja 1348.—1350. nebuhtu plōstīes breesmigais
mehrīs, kursch ordena kara darbibu aptureja. Archibiskapa strihdi
ar wahzu ordeni peenehma lotti ašu weidu, jo Engelberts pee-
prāfija Rīgas atdofchanu un sawas viršwaldbas pilnigu atjau-
noschanu. Winsch gahja ar suhdsibam us Awinjonu, kur ari mira
1348. g. Wina laikā zeltas Ēhrglu un Aluksnes pilis.

10. Fromolds Tyschusens. 1348.—1369.

Archibiskaps Fromolds bija eewehrojams diplomats un
darbojās ar teizameem panahkumeem. Wisu wina waldishanas
laiku turpinajās strihdi dehl Rīgas. Winsch dabuja us sawu puši
Sweedriju un romeeschu ķeisaru Karli IV. 1352. g. Fromolds gahja us
Awinjonu un 1353. g. panahza no pahwesta Innozenta VI. bullu,
kas atsina wina virsteesibas. Sweedrija tika pilnwarota palihdset
archibiskapam pee teesibu atdabushanas, un daschi sweedru biskapi
eeradās Rīgā, lai pasludinatu pahwesta lehmumu. Tātchu ordenis
to neewehroja, un atkal tika apkrauts basnizas lahsteem. Tad
eemaissjās ķeisars Karlis un 1356. g. apstiprinaja wihas archi-
biskapa wehsturiskās teesibas, usaizinadams katoliskās tautas un
waldneekus tās eewehrot un eenemt stahwokli pret ordeni, kuram
usslika leelu naudas sodu. Lihdsigu pawehli dewa pahwests wehl
1360. g. un ķeisars 1366. g. pehz tam, kad ordenis jau wairakkahrt
atkal ar lahsteem bija sōdīts. Ordena ihpaschumi daschadās Eiropas
semēs tika aplihlati un krushtnescheem aiseegts braukt us Pruhſiju.
Tad ordenis galā veekahpās un 1366. gadā nodewa Rigu archi-
biskapam un atsina wina virsteesibas. Tā reis isbeidsās schis
gadudeftitu ilgaiss strihdus, lai pehz neilga laikā atkal usleefmotu
no jauna. 1358. g. Rigu peemeleja leeli pluhdi, tā ka Mahras
basnizā uhdenis sakāpis wairak tā zilweka augumu.

Fromolds eewadija atkal farunas ar Leetawu par kristishanoš,
us tō ķehnihsch Ulgirds iſteiza sawu peekrischanu un suhtijsa sawu brahli
Reistitu us Nirnbergu pee ķeisara, ari tam par to pasinot. Wisa
kristīgā pasaule preezajās, un pahwests nosuhtija Pragas archi-
biskapu tā legatu us Wilnu, west tahlakas farunas. Bija jau
nolikta kristishanas deena, un ķeisars, usnemdamees krushtehwa
peenahkumus, gaidijs Ulgirdu Breslawā. Bet ordenis tāt paschā
laikā eebruļa Leetawā un nehmās postit semi, lai farunas jauktu.
Tad Ulgirds teizijs: „Es redsu, tā jums naw wajadīga mana
kristishanas, bet gan mans ihpaschums, tapehz paleeku labāt par
paganu“. Pehz tam nīkni tārī ar leischeem turpinajās daudsus
gadus. 1362. g. ordenis us kahdu laikā eenehma Raunu. Wid-
jemes pilsehtas tāt laikā sekmigi karoja pret Daniju, kura kaweja
juhras tirdsneezibu. Archibiskaps Fromolds, pehz sawas uswaras

1366. g., bīhdamees no ordena atreebības, zēloja uš Romu, kur ari mira 1369. g. Wina waldīshanas laikā zeltas Dsehrbenes, Smilenes, Wainischi u. z. pilis.

11. Sigfrids Blombergs. 1370.—1374.

Archibiskaps Sigfrids, dīsimts widsemneels, fahla waldit wīfā waras pīlinibā un gribēja wairaf norobeschotees no ordena, kūrī tam, nesflatotees uš noslehgto meeru, bija atnehmis plāschalus ihpašchumus Sehlījā un pee Daugawas*). Scho ihpašchumu atnemšchanu Sw. Krehīls nosodija rakstā no 1. jul. 1371. g. Sigfrids gribēja radit wairaf redšamu starvību fawas garīdsneezības un ordena apgehrbā un eeweda Rīgas kapitulā melnos apgehrbus, pehz augustinu regulas. Schos melnos (un tumšči-bruhnos) apgehrbus bija eewedis jau pirmais bīskaps Meinards fawā Jēssules Sw. Marijas konwentā, jo pats bija no augustinu ordena. Schee apgehrbi pahrgahja ari uš Rīgas kapitulu. Wehlat Alberts I. eeweda baltos premonstratu apgehrbus, kuri atschēlihrās no baltajeem ordena garīdsneezības apgehrbeam tilai ar to, ka teem nebija wirsū melnā krusta. Ordena brahli beeshi mehdsā leelitees, ka archibiskapa kapituls nefot ordena krahās. Pahwestam Gregoram XI. Sigfrids aissrahdijs, ka wīfā Rīgas metropolē neefot neweena premonstratu klostera un tapehz baltā krahā kapitulam neefot peemehrota. Gregors XI. peekrita archibiskapam un ar t. f. apgehrbu bullu 10. okt. 1373. g. atlāhwa eewest melnos augustinu uswalkus. Archibiskapa rīdzību ordenis usflatīja par naidigu un wina godu aisskaroschi un eesahka kara darbus, atnemdamš wairakas archibiskapa pilis un peeprāfidamš eewest agrakos apgehrbus. Samehrā neezigo eemeļu ordenis isleetoja, lai attaisnotu fawas warmahzības. Archibiskapam, turpretim, leeta bija principieli fvarīga, lai pastrihypotu fawu neatkarīgo, suwereno stahwolli Widsemes walsīti. Apgehrbu strihdi, brihscheem iswehrsdamees niknos karos, turpinajās wairakus gadusfmitus un astahja leelu eespaidu Widsemes wehsturē. Archibiskaps Sigfrids brauza ar suhdsībam pee pahwesta un mira Awinjonā 1374. g.

12. Jahnīs IV. Sintens. 1374.—1394.

Jahnīs IV., pehz dīsimuma pruhsīs, turpinaja ar fēmem apgehrbu karus ar ordeni un wīfā fawā waldischanas laikā ustureja spehītā melnos augustinu apgehrbus. Ordenis beeshi sametās uš weenu roku ar archibiskapa wafaleem — muishneekeem, kureem apsolija leelakas teesības. Archibiskaps bija pret wafaleem stingrs,

*.) Wiswairak ordena usbrukumi, ari agrakos laikos, ar nodomu bija wehrsti pret archibiskapa plāschajeem ihpašchumeem Semgale un Sehlījā, kur tam teesītā pahrwalibā pedereja $\frac{2}{3}$ no semes platības. Zaur scho ihpašchumu atnemšchanu ordenis gribēja trauzet archibiskapa fakarū un teesītāsīmi ar Leetāwu.

aistahweja semneeku likumigās brihwibās un neatšina muischneekem nekahdas mantoschanas teesibas us muischam. Saßland ar seno feodalo kahrtibu, muischas bija Baſnizas resp. walſtis ihpaſchums, un tika dotas muischneekem tikat us leetoschanas teesibam, par ko muischneeki sawukahrt garanteja walſtij nodewas un klauschas no ſinama nowada. Pehz latra muischneeka nahwes, archibiflaps wareja muischu lihds ar nowadu dot leetoschanā zitam waſalam waj ari atſtaht miruſchā pehznahzejeem, pehz ſawa eeffata. Muischu peeschkirſchana notika latrureis ihpaſchā ſwinigā zeremonialā, ar uſtizibas ſwehraſtu ſemes waldneekam, kaſ norahdiya us walſtis ihpaſchuma teesibam un ka muischu leetoschanat ir publifli-teefiſks raffſturs.

Us ſchim walſtis neapſtrihdamām teesibam ari wehlaſos gaduſintos atſauzās Polijas un Sweedrijas waldibas, iſdaridamas muischu atſawinaſchanu bes kahdas atlihdsibas. Schis wehſturifkās teesibas ir ari Latwijas agrarreformas pamatā. Priwatihpafchuma jeb alodialteesibas ſenās Widſemes laikos bija weenigi daschām eedſimto muischneeku gimenem, ſeno waldneeku — Raupja, Tahliwalda, Wiſwalda, Lametina u. z. pehznahzejeem. Saprotaſs, ari pohejro muischneeku ideals bija priwatihpafchums, us ko iſgahja wiſa waſalu zenschanas. Te wineem nahza pretim ordenis, kurſch pats fastahweja no muischneezibas preeffſtahwejem un beechi ifleetoja waſalus ſawā zīhnā pret archibiflapa ſuvereno waru, ſolidams teem ari leelaſas teesibas poahr ſemneekem. Jaatsihmē, ka muischneeziba ſawā wairumā, ſewiſchki archibiflapa ſemes, fastahweja no eedſimto latweeſchu muischneeku (bajaru) pehznahzejeem, kuri bija paturejuſchi ſawus ſemes ihpaſchumus us feodalteefibam. Ar laiku nahza klah tari daschās ahrſemes wahzu gimeņes, wiſwairak no ordena aprindam, zaur eeprezeſchanos waj muischu jaunpeeschkirſchana. Maſ pamāsam muischneeki poahrwahzojas, ſewiſchki zaur ordena iſplatitās wahzu kulturas eefſaidu. Wiſwairak ſcho poahrwahzoſchanos pee ſemes augſtakām ſchiram, ari garidsneezibas, weizinaja t. f. reformazija 16. gad. f., kād wahzu ordena brahli poahrwehrtās par laizigeem muischneekem us agrakām teefchajām walſtis ſemem. Kā redſejām, archibiflapa bija noteiki muischneeku priwatihpafchuma pretineeki un walſtis resp. wiſpahribas intereſchu aiftahwji, ko ſewiſchki war teikt par Jahnī IV.

Archibiflapa ſadurſmēs ar ordeni muischneeki beechi bija palihdsigi weenu waj otru pilī nodot ordenim. Pehdejais tai laikā karjoja ari ar Terbatas, Sahmſalas, Warmijas un Kulmas biſkapeem, poſtidams to ſemes. 1381. g. pat tika nonahwets Sahmſalas biſkaps Henriks Arentburgas pilī un iſpoſita katedrale Hapſalā. Us poahrweſta riſkojumu, archibiflaps Turaidā tureja teefu par wainigajeem, ar baſnizas lahstu palihdsibu. Ari Rigas kapitulam veederofſchee plafſchee ihpaſchumi Seemel-Kurſemē, — Dundagā, Tahrgalē u. z. tika ſtipri poſitti. Čāpat apfeſtee ſemgali no jauna ſazehlās pret ordeni, zeredami us leichu palihdsibu.

Neween semneeku brihwibas Jahnis IV. ūargaja, bet usplauka ari pilsehtas, ūewiški Riga, kurai peekrita ūwariga loma Hansas ūabeedribā. 1376. g. tika isdots ūastīstamais Rigas polizijas likums. No 1386. g. sinams, ka tāhda latweeschu amatneeku gilde eerihičjuſi ūawu altari Sw. Jekaba bašnizā, weetejo mahkſlineeku ūigresnotu. 1390. g. tika nodibinata t. s. „pilsonu ūkola“ pēc Sw. Petera bašnizā, kura pirmā laikā atradās Rigas kapitula usraudſibā.

Ordēna nemitigee kari ar leischeem turpinajās: 1384. g. un 1390. g. ordēna karaspēkls apsehda un ispositija Wilku, tika eela-rota ari Polozķa, kura ar Needrizas (Latgalē) lihgumu 1385. g. us tāhdu laiku atgahja pēc Widsemes. Leetawa melleja glahbinu draudsibā ar Poliju, un 1386. g. abas walstis apweenojās sem leischi Jagelonu dinastijas, kam bija loti ūwarigas politiskas ūekas. Leetawa kristijās un tapa par katolisku walsti, buhdama garigā ūinā padota Ģenesnas metropolijai. Archibiskaps Jahnis IV. ustu-reja labas ateezibas ar Leetawu un ūarakstijās ar ķehninku Ja-gaili, kuriš tam ūeedahwaja palihdsibu pret ordēni. To tagad katoliskā Eiropa newareja launā nemt, jo Leetawa wairiš nebija paganu ūeme. Nemdamš par eemeslu ūcho draudsibū ar leischeem, ordēnis atkal atnēhma dasčus archibiskapa ihpachumus, starp zitu ari ūwarigo ūkstules pili. Pahwestis Bonifacijis IX. 1391. g. islaida bullu pret ordēni, ūeprāsidamš archibiskapa ihpachumu atdošchanu. Ņeskatotees us to, ordēnis eenehma wehl Salazas pili un ap-draudeja archibiskapu Rīgā, tā ka tas ūawas drošhibas labad ūbrauza us Lībeku un wehlač us Romu. Ari ķeisars Wenzeslaus nostahjās 1392. g. archibiskapa ūufē, ar rakstu Rīgas kapitulam, un konfizeja ordēna ihpachumus Wahzijā. Žukas arweenu pa-wairojās, ūewiški eevehrojot, ka bija notikuſi leelā Bašnizā ūchleſchanās jeb ūchisma, un diwi pahwesti, — Romas un Alwin-jonas, weens otru apkaroja. Ordēnis draudeja nostahtees Alwin-jonas pretpahwesta ūufē, ar kuru weda ūarunas.

Schahdā kritisķā brihdi Bonifacijis IX. iſſtrahdaja planu par Rīgas archibiskapa un ordēna leelaku eelsheju apweenoſčanoſ, lai weenreis ūbeigtu kaitigo nemeera ūahwoſli. Nolehma, ka turpmāk archibiskaps buhtu ūwehlaſ ūo ordēna ūidus, un ari ūapitulā buhtu atkal eewedami baltee apgehrbi. Ordēnim ūslīka leelus ūodoklus par labu Sw. Krehſlam, un ari daļu archibiskapa muiſchu tas wareja pahrwaldit, nomajot lās teeschi no Sw. Krehſla. Schos noteikumus Bonifacijis IX. iſſludinaja 1394. g., — tee bes ūchaubam bija ordēnim labwehligi un masinaja archibiskapa autoritati. Ūahdos ūpstaħħlos Jahnis IV., negribedams ūekahptees, atkahpā ūo Rīgas archibiskapa goda un tika eezelts par Aleksandrijas patriarhu. Zaur nejauscheem wehſtures ūpstaħħleem, ordēnis bija ūskahpis ūawas waras augstumos, kaut gan bija wehſturiſks ūseedsneeks un garigi nezeenigš, — itkā wills, kas tiziš awju ūuhli. Pat ūezerigās Wiflesa un waldeeschu mahzibas bija ordēni ūipri

isplatītās, un pēc tām peeturejās dasči leelmeſtri, ſaimodamī pahwesta waru un tizibas ſwehtumus.

Jahna IV. laikā Widsemē zeltas Zefwaines, Mahlpils u. z. pilis. No 1393. gada intereſanti atſihmet dokumentu, kuru ņ pērahda, ka puſe no ſenās Sehlijas teefcham bija agrāk atgahjuſt pēc Leetawas; proti, leifchu leelungas Witauts ſauzas par Semaites un Sehlijas (Selonia) waldneku, un wina ſarakſtischanās ar ordeni par Sehliju nosaukta tag. Leetawas Seemel-Auſtrumu dala (tag. Sarafu, Braslawas, Utenas u. z. aprinki).

13. Jahnis V. Wallenrods. 1394.—1418.

Par archibifkapu nahza wihrs no ordena aprindam, Jahnis V. Wallenrods, agrākā leelmeſtra brahlis, kuram pirms bija jaeesṭahjas ordeni, eekams winsch ſanehma garigās ſwehtibas. Pahr archibifkapa tehryu winsch nesa ordena balto mehteli ar melno krūſtu. Uri zitas biffapijas ordenis gribēja tāpat ſew padot. Tam pretojās Terbatas bifikaps Teodoriks, ſabeedribā ar Rīgas kapitulu un pabalſtīs no leifara Wenzeſlawa, leifcheem un freeweem. Tee eeweheleja zitu archibifkapu Otto, ka Wallenroda prekandidatu. Iſzehlās aſinains karſch, un notika leela, neiffchērta ſauja pēc Peipus esera, pehz kam 1397. gadā Gedahnoſ noslehdja meeru. Jahnis V. tika atſihts, bet ziteem biffapeem un Rīgas kapitulam tika garanteta pilniga neaifkaramiba un agrākās teeſibas. Kanoniki, kas to wehlejās, wareja palikt pēc melnajeem apgehrbeam.

Ordenis ſtahweja ſawas waras augſtumos, ka pirmās ſchērias Eiropas leelvalītīs, eeguhdams wehl zaur lihgumu no Leetawas — Polijas wiſu Semaiti, kura tika galigi kriſtīta, daļu Brandenburgas un Gotſemi, pehz ſetmīga juhras kara ſabeedribā ar Widſemes pilſehtam. 1406. g. tika apspeesta ſemaifchu ſazelschanās. Mahrpili ſapluhda neſkaitamas bagatibas. Archibifkapa wirſteesibas paſtahweja wairš tika wahrda pehz. 1397. un wehlakos gados ordenis iſdewa leelas priwilegijs muiſchneeleem — waſaleem, dodams teem uſ muiſcham pilnīgas mantoschanās (tomehr wehl ne priwatihpafchuma) teesibas un noteikſchanu par ſemneeleem, kuru ſtahwoſlis eeweherojami paſliktinajās. Muiſchneeli dibinaja ſawas korporatiwas ſabeedribas, peem., t. ſ. „Airsatu ſaweenibu“, ſawu intereſchu aifſtahwefchanai, un ſahla ſanahkt uſ gadſkahrejām ſawas kahras ſapulzem. 1406. gadā ſahlt Rīga no jauna zelt pilſehtās Sw. Petera baſnizu no muhra, wezās maſakās baſnizas weetā.

Ordena waras kahrei nebiņa robeschu, un peepildiņas ſakam-wahrds: „Lepniba naſk pirms kriſchanās“. Winsch eekahroja dasčas Polijas ſemes un ſtipri apspeeda ſemaifchu, kuri no jauna ſazehlās 1409. g. Tai paſchā gadā iſzehlās ari liitenigais karſch ar Poliju — Leetawu. Ar leifara ſtarpneezibu noslehdja pameeru, bet 1410. g. karſch atjaunojās, jo ordena prasibas bija par daudz

leelas. Albas pušes mobiliseja wiſus ſpehkuſ, un 15. jul. 1410. g. notika iſſchkiroſchā kauja pee Salgirās (Tannenbergas) Pruhſijā, fur kawās 250.000 whru leela armija: wahzi, pruhſchi, widſem-neeki (sem farkan-balti-fila karoga), poli, leiſchi, freewi, tatarī. Poli-leiſchi, Witauta un Jagaila wadibā, galigi uſwareja, krita ordena leelmeſtrs lihds ar wiſeem ordena brahleem, kopā no abām puſem bija tritufcho wairak par 100.000. Ordena wara bija galigi ſalaufa, poli-leiſchi apfehda Mahrpili un wiſa Pruhſija pardewās. Tatschu Jagailis neiſmantaja viſnigi ſawu uſwaru, iſzehlās fehrgas karafpehkfā un nefasflanas ar Witautu. Archibifkaps Jahnis V. nobrauza uſ Pruhſiju, pabalſtit meera ſarunas. Pehz Tornas meera 1411. g., Semaite atgahja atpačal pee Leetawas, tāpat Polija patureja daschas strihdīgas ſemes, un ordenis maſfaja leelu kara atlīhdsibu. Rigaſ archibifkaps un biskapi atdabuja atkal leelakas teefibas, apſpeeftee Pruhſijas biskapi pat bija atſlahti nostahjuſchees Polijaſ puſe.

Ar Jahnis V. eewehleſchanu ordenis bija wihelees: archibifkaps nebuht neiſrahdijs par ordena draugu, bet weda ſawu patſtahwigu Baſnizas politiku; krontikas wiſch teek tehlots kā „garā ſpehzigs, gudrs un iſglihtojs“ wihrs, kuram ſahpeja Baſnizas paſemojums. Ar ordeni winam bija ilggadigi strihdi dehļ Baſnizas ihpachumeem, 1404.—1405. g. wiſch bija nobraužis uſ Mahrpili west ſarunas ar leelmeſtru, bet ſawu nepanahzis, greeſas ar fuhsdībam uſ Romu. Pehz ordena waras ſabruſchanaſ, wiſu azis Widſemē un Pruhſijā atkal greeſas uſ archibifkapu, kā likumigo augſtaklo waldneku, kas ar ſawu autoritati ſpehlu no jauna nodibinat lahrtigu walsis dſihwi. 1414. g. atkal atjaunojās karſch ar Poliju, poli stipri iſpostija Pruhſiju, pehz tam 1415. g. ſemi pemeleja breeſmigs mehris. 1414. g. Jahnis V., wiſas Widſemes walſis (ari ordena un Pruhſijas) viļnvarā, ſawa kapitulu un 200 jahtneku pawaſibā, brauz uſ Konſanzas ekumenisko konzilu, kur tam pefriht jo eewehrojama loma. Konzils iſbeidſa leelo Baſnizas ſchkeleſchanos, kas bija willuſees 40 gadus, un iſwehleja jaunu pahwestu Martinu V., nokahrtvoja ari Widſemes walſis leetas un strihdus ar Poliju — Leetawu. Archibifkaps ſtahweja tuwačā draudſibā ar leifarū Sigismundu un kopā ar pehdejo eefpaidoja konzila gaitu Baſnizas intereſem labwehligā wirſeenā. Konzils iſteizas par archibifkapa ſuwerenitates atjaunoſchanu Widſemē un neatkarību no ordena. Viļnā konzila ſehdē Jahnis V., pee wiſpahrejas pefriſchanaſ, notureja ſpihdoſchu runu pret ordeni, uſſlaitidams wiſus ta wehſturiſlos grehkuſ, nowiſka lihds ar ſawu kapitulu balto ordena apgehrbu, kuru tas lihds ſhim bija walkajis ar pretibu un nepatiſkhanu, un atfazijas no Rigaſ archibifkapa amata. Wiſch tifa eezelis par kardinalu un Leodijas biskapu (tag. Belgijā). Ordena leelmeſtrs gan atſuhtija protestu, kas palīta bes eewehribas, un ordena prokuratoru Konſanzā pat eemeta zeetumā, ordena nenofahrtoto paradu dehļ.

14. Jahnis VI. Habundi. 1418.—1424.

Wallenroda weetā Konstanzas konzils eezehla par Rigaš archibiskapu Jahnī VI. Habundi, italeeti, bijuscho Kurijas biskapu (Schweizē), karsch bija pastihtams kā nelokams wihrs, ar organisa-toriiskām dahwanam. Ordenis pret šo eezelschanu protesteja, bet weltigi, tāpat kā pret melno apgehrbu atkaleeweschanu kapitulā. Biskapi un wihas eedsihwotaju fahrtas usnehma jauno wirsganu ar preeku, zeredami uš karu un nemeeru miteschanos. Ordenis grībeja archibiskapu peerunat, lai tas, meera dehl, eestahtos ordeni, no kura atkarajotees wina stahwoklis. „Mans stahwoklis atlarajas weenigi no Basnizas“, atbildeja archibiskaps. Pehz konzila lehmuma, Jahnis VI. sanemha tuhlt wirswaldibu pahr Rigu un tāpat atpakał sawas semes, pilis un muishcas, ko ordenis paklau-sigt ißpildija. Ar semes apstahkleem eepasinees, archibiskaps fastah-dija projektu par semes turpmako pahrwaldishanas fahrtibu, kuru ar diweem saweem kanonikeem nofuhija uš Romu. 1423. g. pahwests Martins V. islaida 2 bullas, kur ordena administratiwās teesibas tika stipri eerobeschotas un tika galigi atzelti Bonifazija IX. ordenim labwehliges noteikumi, attal apstiprinati melnee kapitula apgehrbi, ordena semes padotas biskapu wisitazijai, biskapu un kanoniku eezelschanas noteiktas bes ordena lihdsrunaschanas u. t. t. Ordena mestru wehleschanas turpmak peedalijas ari zitu fahrtu preefschstahwji. Archibiskapa ūgīs preſideja Rigaš rahtē (pilsehtas walde). Archibiskaps stipri eerobeschōja ari muishneeku — waſalu mantoschanas u. z. teesibas. Sw. Krehſla riikojumi tika plaſchi wiſa ſemē iſſludinati un pee wiſam baſnizu durwim peefiſti. Ne-līhdſeja daudsas ordena pahrſuhdſibas pee pahwesta. Ordena mestru 1423. g. Riga, pehz fahda strihdus ar pilſoneem, Maħras baſnizā un uſ eelas ſaniknotais puhiſ pat peekawa, un tas ar publem paglahbas pilis, luhgdamas pehz archibiskapa valihsibas. Ultimāku ſaweem pretineekeem (ari archibiskapam) ordenis atlīka uſ „wehlakeem, labafeem laifeem“, kā iſteizas mestrs.

Jahnis VI., ar Sw. Krehſla peekrifshanu, eeweda loti ſwarigas pahrgroſibas eeffſchejā walſts dſihwē, proti, p i r m o k o n s t i t u z i j u, ar fahrtigu ſemes Saeimu. Widſemes Saeimā, ſem archibiskapa preefſchfehdibas, ſapulzejās 4 fahrtu preefſchstahwji: 1) biskapu un garidsneezibas, 2) ordena, 3) waſalu—muishneeku un 4) leelako pilſehtu (Rigaš, Terbatas un Reweles). Saeima ſanahza paraſti Walmeera waj Walfā, t. i. ſemes widū. Saeima lehma par meera ſlehgſchanu un ahrejeem lihgumeem, kara peeteitſchanu un weſchanu, iſſchlikra kā augstaſta teefas instanze strihdus ſtarp ſemes waldneefeem un fahrtam zīwilās un kriminalās leetās, iſdewa likumus un polizijs noteikumus, noteiza muishu un ſemneeku klauschas un nodewas, medibu teesibas, naudas kalschanu, ap-gehrbu fahrtibu, religijas un tikumibas aiffardsibu u. t. t., t. i. ap-mehram to paſchu, ko tagad lemj muhslaiku Saeima. Saeimas lehmumi bija archibiskapa (ſwarigakee — pahwesta) apstiprinami.

Schi Widsemes satwersme palika spehkā wisu wehlačo laiku, lihds pat walstis patsahwibas beigam.

Ahrejā politikā Jahnis VI. bija meermihligs un ustureja draudfigas atteezibas ar Leetawu — Poliju, kamehr ordenis Brūhsijā bija ar mineto walsti kara stahwołi. Jagailis ar 200.000 leelu karafpehku 1422. g. eelausās Brūhsijā un atkal galigi ūkawa ordena spehkus. Pehz Melnesera meera 1423. g., Brūhsija paſaudeja daschus robeschagabalus (Sudawu, tag. Suwalku apg.) un dewa Polijai brihwu iſeju pa Wistulu us juhru. Tāpat tīka atsihta Brūhsijas bīskapu un pilſehtu leelaka brihwiba un neatlaidigs no ordena. Brūhsijas politiſlos apſtahklos archibīskaps masak wareja eemaisīties, jo winam tur peedereja tīkai garigā wara.

15. Hennings Skarpenbergs. 1424.—1448.

Pehz Jahna VI. nahwes Rigas kapituls iſwehleja par wina pehznahzeju kapitula prahwestu Henningu Skarpenbergu, dīsimtu widsemneeku, kuru pret ordena gribu pahwests Martins V. ari apſtiprinaja. Hennings bija pehz dabas meermihligs, bet tomehr neatlaidigs un darbigs waldneeks, kas dauds wehribas peegreesa ūmes ūkulturelat un materialai usplauſchanai. Winsch beeshi ūfauza ūmes Saeimas.

1424. g. Walkas Saeima nolehma kalt jaunu, pilnwehrtigu ūdraba naudu, kura makkajami wiſi nodokli, un iſdewa noteikumus par wergeem jeb dīsimtizilweeken. Wiſeem „kristigeem laudim“, bes ūahrtas iſschēkribas, tīka atsihta personiga brihwiba. Tīkai ūahrtiga teeka, par peerahditeem noſeegumeem waj nenolihdsinatēem paradeem, wareja zilweku pahrdot werdībā, bet ari ne ilgak kā us 10 gadeem. Par ūinamu ūmu wareja ari ahtrak no werdības iſpirktees. Uri kara wanginekeem un no ahrsemem eepirkeem dīsimtizilweeken tīka peeschēkertas tāhdas pat teesibas. Tai laikā par wiſpahreju dīsimtbuhkhanu Widsemē newareja buht runa, ūmneeki bija brihw, ja ūahrti nomakkaja nodoklus — deſmito teefu. 1426. g. Walkas Saeimā nokahrtoja daschadus ūinansu jautajumus un pee-speeda ordeni atlihdsinat daschus basnizam un ūlostereem nodaritus ūaudējumus.

Hennings ūfauza Rigā ari wairakus ūkas metropolijas bīskapu konzilus, ūsaizinadams ari Brūhsijas bīskapus, kuruš gribēja atswabinat no ordena aibildneezibas. Ordenis tam zehla ūfadus ūchēhřchius un gribēja pat gahdat par atswiſchka archibīskapa eezelshānu Brūhsijai, kas neiſdewās. Hennings ūnoſuhtija us Romu ūhtrus, kuri 1426. gadā iſdabuja no pahwesta jaunu bulu par archibīskapa priwilegijam un apgehrbu ūahrtibu.

Rigas konzilā 1428. g. Hennings iſdewa pasīhstamos Rigas metropolijas Basnizas statutus, kuruš wehlač papildinaja. Ŝewiſchki atsihmejamās, ka garidsneeku amatus wareja eenkemt tīkai tāhdas personas, kas pamatigi prata weetejo tautas walodu.

Genas Widsemes monetas XV.—XVI. g. f.
(Schilini, wehrdini, artawas, mahrkas, dahlberi, guldeni.)

I.

1.

2.

3.

Valsts Arhīvs
J. N.

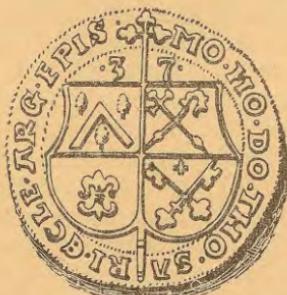
6.

5.

4.

7.

1. Jahnis VI., 2. Henning, 3. Silvester, 4. Mikels,
5., 6. Kaspar, 7. Toms.

Pa to laiku ordenis bija lausis semes meeru un sahzis ap-
karot pahwesta eezelto Sahmīlas biskapu Kristianu, kuram atnehma
wina ihpaschumus, un gribaja eedabut wina weetā kahdu ordena
brahli. Tāpat usbruka Terbatas biskapam, kursh bija sabeedrojees,
lai atsistu freewu usbrukumus, ar leischeem, archibiskapa draugeem.
Provintzes konzilā Rigā Hennings zehla schais leetās apsuhsibū
pret ordeni un nofuhiti to ar sevishču delegaziju, 16 personam,
us Romu. Te ordena Grobinas pils komandors isdarija pasihstamo
breefmu darbu, fakhera suhnuš zelā pee Leepajās un wifus no-
flihzinaja sem Leepajās esera ledus. Tāpat tika nogalinati wairaki
suhni, tas weda harunas ar Leetawu un Poliju. Schos noti-
kumus ismekleja nahlochās Saeimās Walkā un Walmeerā. Ordena
mestrīs par notikuscho atwainojās, apgalwodams, ka wifus notizijs
bes wina sinas, un pildija tam uslikto fodu. Tatschu jaunais
pahwestis Eugens IV. bija ordenim samehrā labwehligs, jo bija
tizis maldinats no wina melu sinam. Ordenis turpinaja kara
darbus pret Sahmīlas biskapu Kristianu, kursh isbrauza us
Ropenhagu, meklet Danijas palihdsibū, un wehlak us Romu. Par
winu ordena prokurators no Romas rāftiija leelmestram: „Biskapu
wajaga atpakaželojot noslihzinat, jo miris pretineeks nedara wairs
raisees, bet ūlepenibā isdarito ir gruhti peerahdit. Launeem laudim
wajaga tā dot ehst un dsert, ka teem pehz tam wairs nekad ne-
falkst un neflahpsti“. Un teesham, biskaps tika no ordena agen-
teem nosahlotē.

1434. g. archibiskaps pahrdewa plaschos Rīgas kapitula ihpa-
schumus Dundagās apgabala Kursemes biskapam, jo tos bija gruhti
fargat pret ordena laupischanam. Tāpat ordenis turpinaja us-
brukumus Terbatas biskapam, kursh atkal mekleja palihdsibū
pee Leetawās un pat pee Anglijas ķehnina. Par wifu to Hennings
juhdsejās Romā, un schis juhdības tika ismekletas un peerahditas
Baseles ekumeniskā konzilā 1434.—1438. g.

Ordenis karaja wehl ilgus gadus ari pret Leetawu, kur pehz
Witauta nahwes bija eestahjuščās tronamantoschanas jufas. No-
tika wairakas kaujas Pruhījā, Leetawā un Kursemē (tika ispostīts
Leepajās apgabals). Ordena Widsemes palihgspehki pasaudeja
4 karogus pret poleem 1431. g. un leelajā kaujā pee Wilkomiras
1. sept. 1435. g. 20.000 kritisches lihds ar 7 karogeem, kurus
leischi noweetoja Wilnas katedrālē. Wilkomiras kaujā ordenis
tika galigi ūkauts un pehz tam 31. dez. 1435. g. noslehdīa Brestas
meeru, kur atsina wifus agrakos Melnesera meera noteikumus
un maffaja wehl kara atlīhdsibū. Daudsee wangineeki netika
atšabinati, bet palika Leetawā werdsibā. Kara laikā 1427.—1428. g.
Pruhījā, un pa dalai ari Widsemē, plosijās breefīmīgs mehris,—
nomira 100.000 zilwelū, starp teem 600 garidsneelu un 200
ordena brahku.

Tuhlit pehz Wilkomiras kaujas ordenis Walkas Saeimā
4. dez. 1435. g. galigi islihga ar Henningu, padodamees wifem

noteikumeem un archibiskapa suwerenitatei, kā ari Baseles konzila lehmumeem. Vehz schi, t. s. „muhschigā meera“ noslehgšchanas Hennings waldija netrauzeti lihds pat sawai nahwei 1448. g. Schis Walkas meers tila no konzila un pahwesta wehl ſewifchit apſtiprinats.

Ordena eekschejā organisazija bija stipri išisruši, Widsemes mestrs wairak bija padots archibiskapam, nēla leelmestram Pruhſijā. Pehdejā eewehleſchanai un galweneem rihtojuemeem bija wajadſiga Widsemes delegatu peekrifſhana. 1440. g. Pruhſijas biskapi,

Senas Widsemes monetas XV.—XVI. g. f.

II.

3

9

11

10

12

8. Tomš, 9., 10., 11., 12. Víkumš.

pilseftas un waſali noſlehdſa ſabeeđribu pret ordeni, paſikdami par deesgan neatkarigam fahrtu organizazijsam.

Hennings dauds ruhpejās par bašnīzu un klosteru dīshwi (Rigā bija 6 klosteri), kā arī par skolam un tizibas fludināšanu lautas walodā. Wina laikā stipri usplauka Rīgas pilsehta, tapdama par Widsemes un Leetawas tirdsneezibas zentru, kā arī par galweno zelu us Kreeviju un austrumu semem. Rigā radās brugetas eelas un issuhwets tirgus, apteekas un flimnizas, publisķas pirtis, lopu kautuwe u. z. labeerihzibas. Stipra Widsemes tirdsneezibas flote brauza wiſas Eiropas juhrās, lihds pat Spanijai

un Grieķijai, un ūkmigi ūzantās ar angļu un holandeeshu konku-
renzi. 1435. g. Rīgas juhras līdzī un 1438. g. pēc Libekas notīla
widsemneelu juhras ūaujas ar angļu un holandeeshu tirds-
neezības flotem.

Hennings pehdejos waldischanas gados Naugardas un
Pleskawas freewi wairalkahrt eebruka Widsemē, un ari widsem-
neeli karja Kreevijas dala, kamehr 1448. g. noslehdza meeru uš
25 gadeem. Ordenis arweenu wehl newareja aismirst ūawus
wezoš nūkis un apkaroja atkal Sahmhalas biskapu Ludolfu, kursch
ſaukahrt greešas pēc Danijas un Sweedrijas pehz palihdības.
Ar ordeni bija tāpat kā ar dewingalwaino puhki, kuram, ūautshu
8 galwas nozīstās, tomehr no atlīkušās weenās išaug atkal
jaunas ar rījigām rīhflem, kā to redsejim pēc nahlofcho archibiskapu
wehstures.

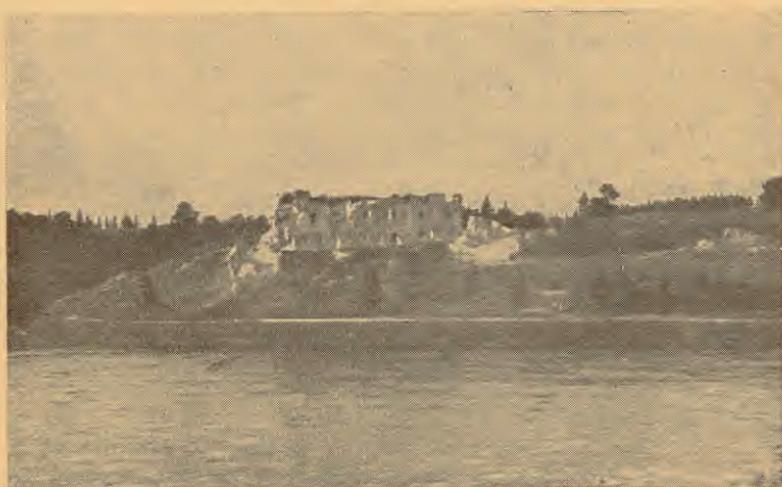
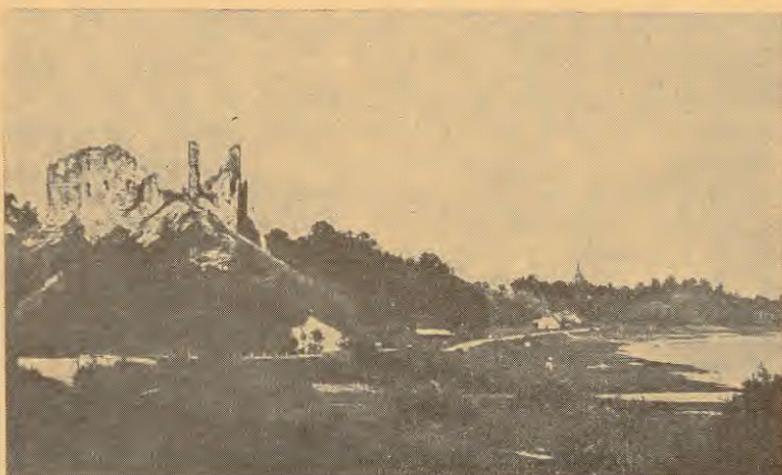
16. Silwesters Stodeweschers. 1448.—1479.

Pehz Hennings nahwes pahwests apstiprinaja par archibiskapu
Silwestru Stodeweschheru, dīmītu pruhī, līhdīschinejo ordena kanz-
leru, kursch bija pasihstams ar ūawu plāšcho išgħihtibu, dedsgo tizibas
garu un augsteem tizumeem, — pehz krontstu leezibam. Winsch
bijā studejis Leipzigā, eeguwiš magistra un profesora gradu un
sarafstijis filosofiskus rakstus. Silwestra zelojums no Romas zaur
Mahrpili, Pruhīju, Kursemi un Semgali uš Rigu išweħritās par
leelisku triumfa gahjeenu, un laikam neweens archibiskaps naw tif swi-
nigi satikts. Wina ūanehma „kā weenu pahwestu waj ķeisaru“.
Wīkas semes ūahertas: garidsneeziba, ordenis, waħali un pilseħtas,
isteiza tam ūawu padewibū uu luħħda apstiprinat wina briħwibas.

Peewedam te, pehz krontam, Silwestra 30. maijs 1449. g.
eesahktā zelojuma aprakstu, kursch ūneeds raksturigu eeskatu Widsemes
ta laika walsts dīħwē un paradumos. Archibiskapu ūinigi, kā
waldneelu, ūanehma jau uš walsts robesham, Palangā. Tahlak
zelojums ar leelu pawadonibu, apstahjotees ūwarigakās pilis,
gahja uš Kursemes zentru — Kuldigu, kur Silwestru ūinigā
gahjeenā eewadija pilseħħa Kursemes biskapa delegati un ordena
komandori, pañeedot kā dahwanu weħrtigus basnizas traufus un
zitas ūdrableetas. Tahlak zelojums wirsijs uš Semgali, kur,
10 juhdses no Rīgas, išgahja preti wihs kapituls ar prahwestu
Teodoriku preeħxgalā, un ordena mestra ūnħi, kās pawadija
archibiskapu zauri Semgalei uš Ifskuli pēc Daugawas, — pirmo
Widsemes biskapu seħdeli. Te bija ūgħatawot gresns kugis,
pahrsegħts ar dahrgas drehħbes baldachinu. Kugħi zelojums turpi-
najas uš Salaspili un tahlak uš Doles pili, kās bija kapitula
prahwesta rihzibā. Te Silwesters apstahjās diwas deenas, kamehr
Rīga wihs bija ūgħatawot uš ūanemšchanu nahlamā ūweħtdeenā.

Zelā no Doles uš Rīga archibiskapa gahjeenu ūgħadidja wina
hogi, waħali, pagastu preeħxstahwji un klopotaji, wiċċi dāhrgos
apgehrbos, uš wairak kā 2000 srgeem, ar tauru un basunu puh-

tejeem preefschgalā. Tahlak nahza ordena mestrs ar brūnīnekeem un īlpatajeem, lihdsigā gresnumā. Pehz tam Rīgas rahte, melngalwji un pilsoni ar gildem un zunstem, ar saweem karogeem. Visaplahtī bija pulzejuſees tauta nepahrredsamā druhsmā. Pee

Koknēses pils pee Daugawas, Rīgas archibiskapu waſaras residenze,
tag. weidā.

pilſehtas wahrteem bija zelta ūksta telets, ap kuru bija nostahditi ūkolneeki un muhki garās rindās. Te archibiskaps usgehrba ornatu, un pehz tam, ūlojot garidsneeku, muhku un ūkolneeku rindam, ūwehtidams tautu pa abām puſem, ſem baldachina eegahja pilſehtā

un tahlak Mahras basnizā, pee flawas un pateizibas dseefmu flanam, un nofehdas sawā troni. Vehz pabeigta swiniga deewkalpojuma tas prozesija astahja basnizu, pee kam winam preefchā nesa lailu schkehpui, kā augstakās walīs waras sihmi, kās norahdija, kā archibiskapam Widsemē peeder neween „garigais”, bet ari „laizigais schkehpis”. Par ūho ūeno paradumu widsemneeki isteizās, kā tee drīhsak efot gatawi mirt, neka no ta atteiktees. Silwesters par to raksta: „Neešmu paradis lailus schkehpus dauds redset. Tapehz man bija pawīšam bailigi ap duhſchu, un sawā prahā nomeerinajos tilai tad, kād schkehpis bija attal eebahsts makstis”.

Vehz tam archibiskapu usnēhma ar meelastu kapituls, pee kam zeenijamalee waſali, wiſi ūamtā un ūihdā tehrpti, ūelta ūalla ūehdem un dāhrgām rotam iſgrefnoti, aptalpoja pee galda. Nahloſchā deenā archibiskaps sawā pilī*) usnēhma waſalus un ordens brūkineekus, un Jahnā deenā waſalu ūeewas un meitas, kuras pehz meelaſta ūsweda rotaļas un deju, buhdamas ūeeflahjigi jautras. Pirmdeenā nodewa archibiskapam ūwehraſtu garidsneeziba. Vehz tam waſali, ūakkā ar wezu paradumu, nonehmuschi ūepures, iostas un eerotschus, krita uſ zeleem archibiskapa preefchā un luhdā atstaht ūinu lihdsfchinezjos nowadus un muischas ari tahlak ūinu pahrwaldiſchanā resp. leetotschanā uſ lehnu ūeesibam. Tad Silwesters iſdarija lehnu ūeefchikſchanas zeremoniju un ūkuhpstija ūatru waſalu uſ mutes, un ūatrus ūwehreja tam ūstizigi un ar labako apfinu ūalpot. Beigās ūapituls nodewa ūinam agrafo archibiskapu bagatigo basnizas leetu ūrahjumu: ūudraba ūlodas, ūannas, ūikerus u. z. ūraukus, dāhrgus ūiflaka ūischlus, ūrustus, ūiffas apgehrbus, mitras (iflaka ūepures) u. t. t. Pilſehtas magistrats, ūchā deenai par godu, atbrihwoja dauds ūzeetumneekus un ūafneedsa Silwestram dāhwanas: purpura drehbi, dauds dāhrgu ūwehrahdū un wiħnu. Riga ūeesibas, priwilegijs un ūlaſchos ūemes ihpaſchumus, sawā laikā no Sw. Krehsla ūeefchikrtus, kurus pilſehta pahrwaldijs tāpat uſ lehnu ūeesibam, Silwesters pehz pamatigas pahrbaudiſchanas apſtiprinaja tilwehl nahloſchā 1450. g. 25. juliā.

Bet zīt ūchis waldibas eesahkums bija ūpihdoſchs, tilk wehlač bija jaapeedihwo ruhgta wiſchanač un tragisks gals. Kahrtu padewiba bija tilai wiltiga iſlifschanač, un wiſā Silwestra waldischanač laikā tas iſgahja ūeenigi uſ ūawu priwilegijs ūairoſchanu, neewehrojot Basnizas un walīs intereses, par kurām ūtahweja ūeenigi archibiskaps, neatradams nekur ūew palihgu.

Wiſpirms domaja uſ nodewibu Riga ūpiſehta, kā ūihds ūchim bija no archibiskapeem wiſwairak aifstahweta, un tagad ūpihdoſchi peerahdijs, kā nepateiziba ir ūasaules alga. Riga gribēja ūaſitees wałā no archibiskapa wiſwalandibas, tapt par brih-

*) Archibiskapa pilī atrādās starp Mahras basnizu un Daugawu, pee tag. Ūiflaka un Palasta eelam.

pilsehtu, un noslehdīsa fabeedribu ar Pruhījas pilsehtu faweenibū, kura melleja Pruhījas pilsehtu brihwibū pret ordēni. Rīgas fuhnti wairakkahrt peedalijsās Pruhījas fāimās Gedahnos un Elbingā, bes wirsgana finas. Pruhījas faweenibai bija pret ordēni eevehrojami panahkumi. Gan pahwesta legats Silwa 1451.—1452. g. un romeeschu ķeisars Frederiks III. 1453. g. mehginaja Pruhījas kahrtas fāmeerinat ar ordēni, bet weltigi,— jo pret ordēni wareja teesham buht noopeetni eebildumi. Pruhīja iszehlās pilsonu kārsh, kārsh vilks 13 gadus un galigi ispostaīja semi, kaimīnu walstīm par preeku.

Redsedams Rīgas nodewibū, Silwesters slehds nolihgumus ar ordēni Walmeeras Saeimā 1451. g. un tāpat Salaspils Saeimā 1452. g., dodot ordēnim daschas teesibas pee Rīgas pahrwaldišchanas (hoga palihgu) un ari peelaidsdams daschus ordēna kandidatus biskapu un kanoniku amatos. Schos nolihgumus pahwests Nikolajs V. apstiprina. Tāpat Raunā 1457. g. winsch speests dot wafaleem daschas leelakas teesibas, lai nodroshinatu winu palihdsibu (t. s. „Silwestra schehlastiba”). Archibiskaps, sawas droshibas labad, resīdē wairak Roknešē un Raunā, kur isdara ari biskapu un preesteru ordinazijas un swarigakos walsts aktus, un pahrwed us tureeni archiwus. Raunas pili bija eekahrtota leelā representazijas sahle, ar wiſu biskapu un archibiskapu portrejam, sahlot no Meinarda. Raunas un Roknešes pilsehtas peedīshwo seedu laikus. 1456. g. zel Baufkas pili. Semē walda brunočs meers.

Bet Silwestram japeedīshwo drihs ari ordēna nodewiba, kārsh fābeedrojas ar Rīgas pilsehtu pret archibiskapu. Rīga pat solas pawīsam atkrit no pahwesta. Tad Silwesters atzel Salaspils nolihgumu uu ordēnim dāhwatās teesibas, atbalstiida mees us biskapu un wafalu palihdsibu un Sw. Krehsla autoritati. Bet jaunee draugi un nodewibas beedri, — Rīgas pilsehta ar ordēni, pašči fawā starpā hanahl naidā, daschu ordēna warmahzību dehl, un iszelas pilsonu kārsh. Beidsot, ar Silwestra starpneezību, noslehdīs meeu Walmeeras Saeimā 1457. g., pee kām archibiskaps aprobescho lihdsfchinejās ordēna teesibas, pret ko gan pehdejais wehlač zel eebildumus.

Schāi juku laikā weenkahrschā tauta, tīkpat us laukeem kā Rīgā, stāhw archibiskapa pušē un israhda tam simpatijas. Augstais Gans ruhpejas par tautas teesibam basnizās un, starp zitu, atlauj latweeschu amatneefu gildei eerihkot 1457. g. fawu altari un wiſariatu Sw. Petera basnizā Rīgā. Pehz kapitula prahwesta Teodorika leezibas, no Rīgas pilsehtas eedīshwotajeem treschā dala bijuschi latweeschī, t. i. kas par tahdeem turejuschees, neskaiti pahrwahzotos, un no Mahras basnizās basnizeneem wairak kā treschā dala bītejuschees latweeschu walodā. Schēe latweeschu pilsoni kātrā ūdurfmēs gadījumā buhšhot ustizami archibiskapam. Silwesters pabalsta ari eevehrojamos latwju ta laika mahklineetus brahlus Behrsupjus,— — tehlneekus un glesnotajus, kas isdailojušči Rīgas basnizās

wehrtigeem mahkſlas darbeem (starp zitu, Petera baſnizā uſſtah-dijuschi eevehrojamos Šw. Petera, Kristapa, Egidija u. z. altar-tehluſ). Wiſpahrigi, baſnizas mahkſla ſenajā Widſemē bija ſtipri attihſtita un tahlu pahrſpehja tagadejos laikus. Jkweenā lauku baſnizā, kas bija plafchala nowada garigais zentrs, pa gadu-deſmitem un ſimteem ſakrahjās wehrtigi mahkſlas darbi gleſnās, ſkulpturās un kulta veederumos. Maſras baſnizā Rigā bija wairak kā 30 gresni altari, tilpat dauds Petera baſnizā, Jekaba baſnizā ap 10, Maſalas baſnizā tilpat, un latrā maſakā pa wairakeem. Wiſas lauſchu kahrtas un beedribas dauds ſeedoja ſawu draudſchu baſnizu iſdailoſchanai. Archibifkapu weizinata, paſtahweja, plafcha baſnizas mahkſlas amatneeziba, ar weetejeem meiſtareem. Tāpat ziti gleſneezibas darbi, peem. biſlapu u. z. vortrejas, bija weetejo meiſtaru darinajums. Uri ta laika zeltnes (baſnizas un pilis) bija monumentalas un architekturas ſinā eevehrojamas.

Pa to laiku noteet loti ſwarigas pahrmainas Pruhſijā, — kahrtu ſaweeniba padodas Polijas lehninam Raſimiram 1454. g. Poli eenem Tornu un zitas pilis un eezel Pruhſijā gubernatoru. Uri 3 pruhſchu biſkapi: Kulmas, Pameſanes un Warmijas padodas Polijai. Tatschu ordēnim peenahk palihgspehki no Widſemes, Wahzijas un Danijas, un poli teek ſakauti pee Ronizas. Widſemeeki eenem Klaipedas apgabalu, kurſch 1455.—1468. g. paleek pee Widſemes. Karſch turpiņas ar pahrmainas ſekmem starp leelām armijam abās puſēs. 1457. g. Raſimirš eenem Maſrpili, kura no ta laika ſahl panihkt un pahrwehrſchas drupās. Ordēnis pahrzel residenzi uſ Karalaufſcheem. 1462. g. poli eeguhſt iſſchēiroſchu uſwaru pee Zarnowizas un eenem wiſu ſemi. Palihgā ūhtīta Widſemes kara flote, 40 fugi, eet bojā wehtraſ laikā pee Kurſemes kraſteem 1466. g., un tāpat teek iſnihzinata daschus tuhloſtofchus wihrū ſtipra Widſemes armija uſ Kurſchu kahpam. Ur pahwesta legata Rudolfa starpneezibu teek noslehgts ſwarigais Tornas meers 1466. g. Wiſa Pruhſija nahk ſem Polijas wirſ-waldibas, — Reetrum-Pruhſija kā Polijas provinze, bet Austrum-Pruhſija kā autonoma ordēna pawalīs. Ordēnis Widſemē atraiſas no Pruhſijas dalas un administratiwā ſinā wairs naw padots leel-mestram Karalaufſchos. Ilgajā karā Pruhſija bija valikuſi par tuksnesi: bija iſnihzinati 18.000 zeemi, 119 baſnizas, iſkauti 300.000 eedſihwotaji, — un wehlač plōſijas wehl mehris. Gedimto pruhſchu un kurſchu eedſihwotaju atleekas pamaham iſnihka, un to weetā karadās wahzu, maſuru, polu un leichu koloniſti, pa 200 gadu ilgajeem (lihd 1657. g.) Polijas-Leetawas wirſ-waldibas laikeem. Weenigā ſeno eedſihwotaju atleekas tagad wehl ir kurſchi (latweeſhi) uſ Kurſchu kahpam un ap Klaipedu.

Widſemē Silweſtra waldfchanas heigās atkal iſzelas jukas un pilsonu karſch, kam par eemeſlu ir ordēna nepamatotā praſiba par agrakā Salaspils nolihguma atjaunoſchanu un lihdſteesibam uſ Rigaſ pahrwaldifchanu. Ur pilſehu ordēnis noslehdſa

ſawſtarpejus lihgumus, kurus archibifkaps neatsinā un neapſtiprinaja. Walmeeras Saeimā 1472. g. ordenis neka nepanahza, bet pehz tam ſahka ſlepeni gatawotees uſ fazelſchanos. Par ordena un pilſehtas ſawwehreſtibu Silwesters fuhdzejās Romā, un 1474. g. pahweſts Silſtus IV. ar ſewiſchku bullu draudeja uſlīkt nemeerneefeeem Baſnizas lahſtus, ja tee turpinatu aiffkart Silwesterſ traſteſibas. Pehz ilgakām weltigām farunam archibifkaps 1477. g. iſſludinaja lahſtus lihds ar interdiftu, eepreeſch nodroſchinadams Terbatas biskapa un Sweedrijas valihsibū. Walkas Saeimā 1477. g. wiſch zehla fuhdſibū pret ordena mēſtru un Alſkraukles pils komandoru, ka tee ſawwehrejuſchees winu ſlepeni nosahlot un Kołneſes pili nodedſinat. Silwesters, ſafinā ar Sw. Krehſlu, bija ari iſſtrahdajis planu par dumpigā ordena galigu likwidēſchanu. Tā ka ne Widſemē, ne Leetawā un apkahrtejās ſemēs paganu wairſ nebija, pret kureem ordenim, ſaſkanā ar ſawu pamatusdewumu*), buhtu jaſaro un tiziſa jaaiſtahw, tad wiſch lita preeſchā, ordeni pahrzelt pawifam ahrā no Baltijas, — uſ ſenedoſ falu Greekijas juhrā, lai taſ tur, lihdsigi Rodoſ falas joannitu bruntineeſem, zihniot ſret turkeem, kuri tai laikā bija eelaroyuſchi jau Koſtantinopoli un ſtipri apdraudeja katolifkā ſemes. Zihai pret turkeem Sw. Krehſls tai laikā peegreesa wiſleelako wehribu, un ari Eiropas katolifkā walſtiſ peekrita augſcheinam projektam.

Tad ordenis, kas jau ilgaku laiku bija ſlepeni brunojees un ſawwehrejeeſ ar waſaleem, peepeschi atflahja ſara darbus, eekams Silwesters paſpehja dabut no ahreeneſ palihsibū. Sweedru deſants Salazas pili noſawejās. Wiſas galwendā ſilis nemeerneeki eenehma, beigās ari Kołneſi, kur archibifkaps lihds ar kapitulu bija apzeetinajees. Ari kreewi iſſi pirms tam poſtidami bija eebrukuschi Widſemē.**)

Kołneſes pils tika ſtipri iſpoſtitia un wiſi archiwi, kureem bija ſoti leela wehſturifka noſihme, ſadedſinati, jo ordenis tihſham griebeja iſnihzinat pret winu wehſtās wehſturifkās leeziſbas. Silweſtru fatureja lahdā pils torni guhſtā ilgaku laiku un beigās noſahloja, lai tiktū waſa no eenihiſtā pretineeka. Tāpat nezilwezīga lahrtā ordenis Pruhſijā 1474. gadā bija nogalinajis Samijs

*) Wahzu (marianu) bruniineku muhku ordeni dibinaja pahweſts Zeleſtins III. 1197. gadā, krusta ſaru laikā. Swehſias ſemes aiffardſibai pret netiziſeem, lahdā mehrkiſ bija tāpat frantschu templeechu, itaļu joannitu u. z. ordeneem. Zihai pret maureem Spanijs bija dibinats un ſeſmigi darbojās jakobitu ordenis. Lahdā weidā Sw. Krehſls griebeja organiſet katraſ tauiaſ ſareiwiſlos ſpehkuſ tiziſbas waſadſibam. Bes paraſta muhku paſlausibas, nabadsibas (kopmantas) un ſchlihſtibas ſoliſuma, bruniineeki dēwa wehl ſwehraſtu, zihniotees pret netiziſeem, kur Sw. Krehſls to atraſtu par waſadſigu.

**) Widſeme karaja ar Pleskawu ari jau 1463. g., pehz kam noſlehdſa meeru uſ 10 gadeem un wehlak ſneeda palihsibū Naugardai pehdejās zihā pret Maſlawas leelkaſu.

biskapu Teodoriku. Starp motiweem pret Silwestru ordenis (un tāpat wehlakee wahzu wehsturneeki) usšwer, kā tas efot wežinajis newahzu tautības un ar sawu tīpat eelschejo, kā ahrejo politiku īaltejīs wahzu nazionalām interesem.

Tā 19. jūlijā 1479. gadā mira mozekļa nahwē archibiskaps Silwesters, atdodams dīšhwibu par Baņizas un walsts interesem. Wina mīstīgās atleekās apglabatas Rīgā, Mahras baņizas leelā altara kreisajā pusē. Sem wina portrejas Raunas pils sahlē wehlak tika liktā fekoscās usraksts latinu walodā: „Roknešes pili iſzeeta saguhstītaiſ Silwesters gruhtas zeetuma možības un dsehra us mestra rihlojumu pāsniegta bikeri wiħnu, maiſtu ar nahwigām īndem. Bet leesmam atdewa Widsemes annales ordenis.”

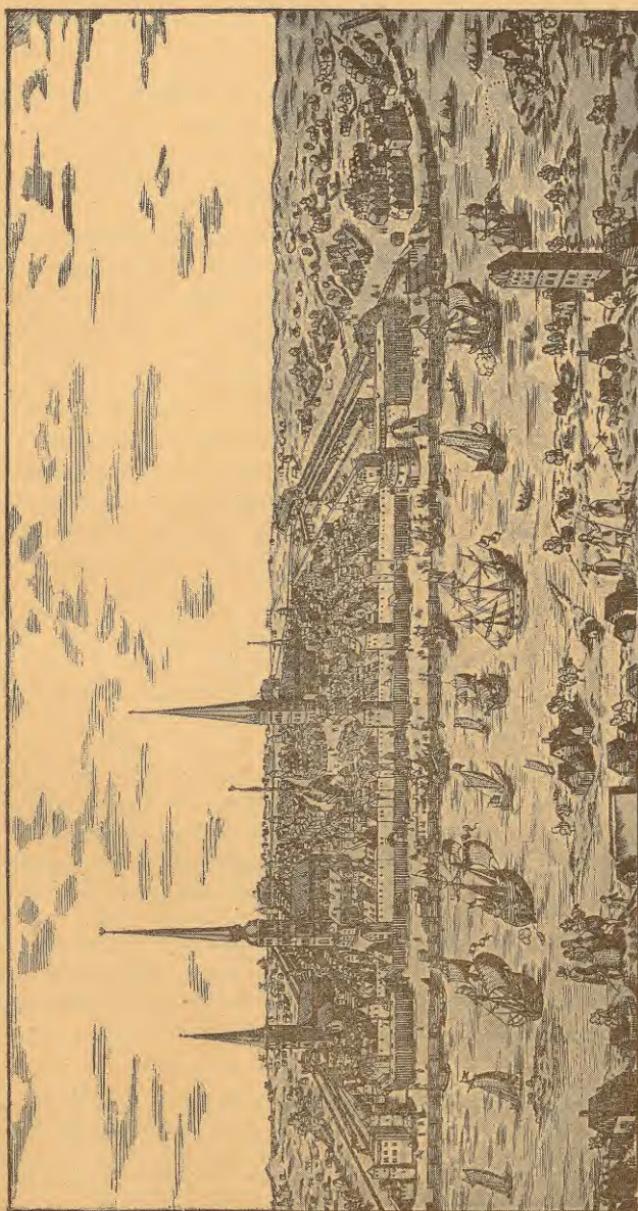
17. Stefans Grubens. 1479.—1483.

Apzeetinateem kapitula lozēkleem ordenis kā iſwehlet ſew patiħkamu archibiskapu, ordena mestra Borcha brahli, un nekau-nejās pat par to ſinot us Romu. Archibiskapiju projekteja pē-weenot ordena ihpašchumeem, bet archibiskapa fehdelli pahrzelt us Kursemi waj Reweli. Tatschu pahwests Sifstus IV., dabujis ſinat leetas apstāklus, 19. augustā 1479. g. nolahdeja ordeni un uſlīka Roknešes, — Silwestra zeetuma, apgabalam interdiftu. Wifus or-denā un no pehdejā pеefpeestā kapitula rihlojumus iſſludinaja par nederigeem. Par archibiskapu pahwests eezechla lihdsſchīnejo Trojas biskapu Deenwid-Italijs, Stefanu Grubenu, kuru personīgi paſīna par uſtīzamu un nelokamu wiħru. Wifai metropolītai un Rīgas pilſehtai Gw. Zehws noſuhtīja rakstus, pahwehledams Stefanu uſ-nemt kā tehwu un wirsganu, un tikai winam iſrahdit pakklausibū un dot waldneeka godu.

Ordenis apzeetinaja pahwestam pakklausīgos garidsneekus un nolehma Stefana us Rigu nelaist, pahruhdot pahwesta lehmumu us kahdu nahlamibā ūfauzamu konzilu (!).

Stefana ūhntis atbrauza pahrgehrbees un nepasihts ar kahdu tirdsneezības kugi no Karalautscheem Rīgā un nodewa pahwesta un archibiskapa rakstus pilſehtas rahte, pēlikdams klaht ari norakstu no pahwesta lahstu bullas pret ordeni. Rahtes un wisu pilſonau ūfapulze weenbalsīgi nolehma pahwestam pakklausīt, par ko ari dewa ſinat ordinim, ar kuru iħsi pirms tam pilſehta bija ūnahkuſi aſā strihdū. Ordenis gan bija dabujis atbalstu pē ūkeſara Frederika III., bet taſ maſ ko lihdsjeja, jo pahwests bija nodroſchinajis Stefanu ar Polijas un Sweedrija ūlabweħlibu.

Ordenis nekawejoschi usfahla pret Rigu kara darbus, ūwill-dams ūpehkus no wifas Widsemes. Ari pilſehta stipri nozeeti-najās un dabuja valihgus no zilām Hansas pilſehtam. Pahwests ar bullu 11. dez. 1481. g. wehl ūewiſchki uſmudinaja Rigu ūtahwet par taifno leetu. Ridſineeki iſrahdija leelu waronibū un ūdarija ūsbruķumu gahjeenus lihds Rokneſei, Zehsim un Tukumam. Pilſehtas aplahrtne tika stipri nopoſtita, 6. febr. 1482. g. pilſehtā no ūchah-

Senā Rīga, Vidzemes galvas pilsēta un Baltijas metropole,
hījapa Ulberta un fehīna Raupja 1201. g. dibinata, pāhwēsta Zinovjēta IV. 1251. g. par metropoli paaugstināta.

weeneem nodega ari latweeschu Sw. Jekaba bašnizas tornis, kurſch bija „otti ſtaifti iſbuhwets ar tſchetrām gehwelem un leelām ſeltitām pogam“. Pehz tam abas puſes noſlehdſa pameeru, kura laikā ſanahza Rigā ſemes Šaeme, Kurſemes biſkapa Martina wadibā, lat karotajus ſameerintu, — tas tomehr neifdewas.

1482. g. pahwestis islaida weselas 5 bullas un rafstus wiſai
katolu tautai un waldneefleem, uſaizinadams palihdsset Stefanam
un Rigas pilſehtai, un nosodidams ordeni. Lai pawairotu archi-
biskapa autoritati, wiſch to eezehla par legatu wiſas Baltijas
semēs. Julija mehn. 1482. g. Stefans isbrauza no Romas uſ
Rigu, zaur Pruhſiju, Poliju un Leetawu, apstahdamees lahdū
laiku Wilna. Kehnisch Kasimirs nosuhtija uſ Rigu suhtus ar
pahwesta bullu un archibiskapam rafstu, pehz ſam Rigas suhtus
nobrauza archibiskapam pretim uſ Wilnu. No ſchejeenes Stefans,
ſeptindesmit jahtneelu pawadibā, dewās zelā uſ Widſemi, pahr-
eedams robeschupi Mehmeli pee Skaitkalnes un weenā waſaras
nakti nojahdams tahlat lihds Rigai, tur eeradās 29. julijs 1483. g.
plkſt. 5 no rihta, no ordena iſluhleem nepamanits, un brokafioja
Pahrdaugawā, leelajā pilſehtas tornī (no kura zehlees wahrdē
Tornakalns). Pee neaprakſamas tautas fajuhſmas wesperes laikā
archibiskapu ar leelu godu eewadija pilſehtā, tur pilſehta un garids-
neeziba nodewa ſwehraſtu, pehz ſam notika ingress Mahras bas-
nizā, ar Ecce sacerdos*) un Te Deum.

Pameers ordenim tika nekawejoschi usteikts, un ihſa laikā Stefana un Rigas karafpehts eenehma atpakał leelako dala archibisłapa pilu, un pehz 5 nedelu apfehschanas ari stipro Daugawgriħwas zeetokni, no kura Riga tit dauds launa bija redsejusi. Schas pils muhrus noplehſa. Leelakdala wafalu atkal pahrgahja archibisłapa puſe. Ridſineeki tagad peelika wiſleelakas puhles pee ordena Rigas pils eenemſchanas, kuras kriſhana bija waits tifai laikā jautajums. Ordeni bija nowehrojams leels ſajukums, un mestru, kursch bija eeslehdsees sawā reſidenzē Zehfu pili, ordena konwents par newieksmem attahdinaja no amata.

Te peepeschi, pavīsam negaidot, gruhti ūslima un 20. dez. 1483. g. mira archibīskaps Stefāns. Wina lihka uſſchkehrschanra hdijs, ta tas tizis nosahlotš, domajams, no ordena agenteem. Ur peenahziu godu to apglabaja Mahras basnīzā.

*) Ecce sacerdos magnus, — katolu bislapa swinigas sanemshanas himna: „Luhk, augstais preesteris, tas sawâ laikâ paltzis Deewam. Tapehz ar svehrastu tas Kungs winu darijis leelu sawas lautas widu. Wisu tautu svehtibu dewis winam tas Kungs un sawu deribu nosiprinajis us wina galwas. Gods Tehwam un Dehlam un Svehtajam Garam“ u. t. t. Pahwesta legatu waj zitu pilnwarotu suhnti sanehma ar pahwesta himnu: „Tus esti Petrus, un us schas klints uszelshu sawu Basnizu, un elles wahrti to neußwareß.“

18. Mikeliis Hildebrands. 1484.—1509.

Pehz Stefana nahwes tika usstahditi wairaki archibiskapa kandidati: no kapitula, pilsehtas un ordena. Bet pahwests Innozents VIII. eezechla neutralu kandidatu, Reweles domlungu Mikeli Hildebrandu, — dīmītu widsemneeku, meermihligu un humanu, bet neatlaidigu wihrū, karsch waretu apweenot wiſas naidigās partijas un ahtrā ūbeigt pilsonu karu Widsemē. Schat laikā wiſwairaf nahzās peedomat pee Widsemes ahrejās droſchibas, jo Kreevija, nokratijusī tataru juhgu 1480. g., valika aktīva pret reetrumeem un atjaunoja ūwas pretensijsas us Baltijas semem. Jau Stefana waldischanas laikā, 1480. un 1481. gados, freewi bija wairakas reises eebrukuschi un stipri postijuschi Seemel-Widsemē, un pehz winu atſiſchanas widsemneeki ūwukahrt ūarojuschi Pleskawas avgabalā, ūweneibā ar Hansas vilſehtam, jo Maſkawas leelfnass Jahnis III., pehz Pleskawas un Naugardas eefaroschanas 1478. gadā, wiſadi apſeeda Hansas tirdsneezibu Kreevijā un nonahweja tirgotajus. 1483. g. ar Kreeviju noslehdza meeru, karsch willdā lihds 1500. g. Sw. Krehels gribēja radit weenotu fronti pret Kreeviju, kamdehl gahdaja par katolisko Widsemes-Polijas-Sweedrijas ūbēedribu un melleja iſlihgt ari ar ordeni, tikklihds pehdejais ūlaboja nodaritās kluhdas. Schi politika ir wadoschā wiſā nahloſchā Widsemes wehſtūrē, lihds pat walſts patſtahwibas beigam, un tikai reformazijas dehl, kura iſſauza ūcho katolisko fronti, freeweem iſdewās wehlač dabut wiršroku, iſpostot Widsemes kulturu un neatkaribū!

Pilsonu karsch pee Rigaſ turpinajās ar leelu niknumu. Ordena ūpehki atkal tika ūfauti pee Daugavgrīwas, pehz kam ridſineeki 18. maijā 1484. g. eenehma ari ordena Rigaſ pilī un to lihds pamateem nōpostija. Kā ūswaras ūhmi Rigaſ pilsehta ūfuh-tija noplehstās pilī ūegeļus wiſeem ūweem draugeem eelsch- un ahr- ūsemēs. Pilsehtai ūeenahza ūlīhgā ari 4000 ūweedru ūarawihru, pehz lihguma ar ūweedriju. Altreebdamees, ordenis ūwukahrt iſpostija archibiskapa Krustpils, Leelwahrdes, Ūksules, Žeſwaines u. z. pilis. Tad Widsemes bisskapi, tā ari ūerbatas un Reweles pilsehtas un ūweedrijas ūhnti ūeedahwaja ūarpneezibu, tā tā 22. augustā ūdewās noslehgā ūameeru, lihds jaunā archibiskapa atbraukschanai. Rigaſ pilsehta ūtureja ūagaīdam wiſus ūwas ūeguwmus, lihds augſtakās ūaras ūpreedumam, un wiſi tirds-neezibas zeli us Rigu tika atkal atbrihwoti.

Archibiskaps Mikeliis zeloja no Romas zaur Wahziju, Pruh- ūiju, Kurſemi, gar Rigu un Zehsim us Raunu, jo negribeja ūirms galiga meera ūflehgschanas ūwa ūngresa Riga ūtret. Zaur Riga ūswaru ordenis bija ūoti wahjinats un tuhlit ūadewās archibiskapam, atdodams atpakač ūiſas pilis, mantas un dahrgumus, un maſſa-dams atlīhdsibū pehz ūwas eefpehjas. Us Romu nobrauza ordena deputazija, ūhgt lahstu atzelschanu, ūo us archibiskapa ūhgumu

ari dabuja. Wasali wiſi iſteiza Mikeliſim padewibu. Pehz tam Turaidā Mikeliſis peenehma kapitulu un Rigas ūhtnuſ, iſſlaufi-
damſ winu preeſchlikumus un iſſirahdadams galigus meera no-
teikumus. Uſ kapitula luhgumu, apgehrbi tika noteikti melnee.
Pehz tam 1. marta 1485. g. notika archibifkapa ingress Riga,
pehz parastā zeremoniala. Starp wiſam ſemes kahrtam tika no-
ſlehgts un no Mikela apſtiprinats „brīhwais, zeetais, kriſtigais
un muhſchigais“ t. f. Pukülejas meers, archibifkapa muhſchā Pukü-
lejā (Mas-Jumprawā) pee Rigas. Riga valika pee ſaweeem eeka-
rojuemeem. Pehz tam Mikeliſis eeweda ſawās teefhajās ſemēs t. f.
ſemes padomi, no wiſa eezelameem kahrtu: kapitula, waſalu un pil-
ſehtu pahrtahwjeem. Tahdas pat padomes wiſch apſtiprinaja zitās
biſkapijās un ari ordena dalā, — kā Widſemes konſtituzijas papildi-
najumu. Iſ ſemes padomju darbibas redſams ari ſemneku tee-
ſibu ſtahwoſlis, kuri arweenu wehl maſhaja wezumwezo nodokli, —
deſmito teefu. Vahr wiſam padomen ſtahweja ſopejā walſis Saeimā.

Ordenis nebuht negribeja apmeerinatees ar noſlehgta „muh-
ſchigā“ meera noteikumeem un mekleja ſew plafchakas teefibas
Romā, praſidamſ atpakaļ Rigas pili un Daugawgrihwu. Uri
Riga neſnauda un tāpat ūhtija delegazijas us Romu, kur pa-
ſtahwigi uſturejās ari abu puſchu prokuratori. Tāpat strihdī tur-
piņajās wairakās Saeimās. Abas puſes ſahka atkal brunotees,
un ordenis, newaredamſ ar diplomatiju neka panahkt, peeteiza
30. sept. 1489. g. Rigai karu, neluhlojotees us archibifkapa aif-
leegumu. Par proteſta ſihmi, Mikeliſis iſbrauza us tahlo Gulbenes
pili, kur weda farunas ar Maſkawas leelknāfa ūhtnaem, nowehrſ-
damſ jaunu ūreju eebrikumu. Alſinainais pilſonu karsch vilkās
2 gadus, ar daudſam ūaujam. 1491. g. riſineeki eeguwa leelalu
uſwaru pee Turaidas, bet tika beidsot ūmagi ūkauti pee Ahdascheem,
pehz kām noſlehdā meeru Walmeerā, atzinot atkal archibifkapi par
ſchlihreju-teefneſi. Ordenis eeguwa atpakaļ Daugawgrihwu un
Rigas pili, kuru uſzehla no jauna 1500.—1515. g., wiſas taga-
dejā pamatweidā. Riga ūadeja ari puſi no ſaweeem peederumeem
Sahmſalā, kuru ūtai bija dahuwajis biſklaps Albertis pee Sahmſalaſ
eekarofchanas 1227. g. 1491.—1492. g. bija bāds Widſemi, to-
mehr ne aif neracħas, bet pahrača eksporta deht, jo Eiropas tirgū
ſtahweja ūoti augtas labibaſ zenaſ, un holandeefchu tirgotaji bija
uſpirkuſhi wiſu raſchu Baltijā ſemēs.

Maſkawas leelknāfs, neſkatootees us noſlehgto meeru, atkal
atſlahti ſahka brunotees pret Widſemi, gribedamſ iſmantot pilſonu
kara jukas. 1492. g. wiſch zehla Twangorodas zeetolfsni pretim Nar-
wai. Archibifkaps, paredſedamſ jaunu karu, papildinaja Widſemes
brunotos ſpehkuſ, eegahdadams ſewiſchi bagatigu artileriju, kura
bijā iſſchkiroſha naħloſchās ūaujās. Wiſch wahza lihdekklus
pee pahwesta Alekſandra VI., keisara Matſimiliana I., Sw. Romas
walſis Saeimās un ziteem Eiropas waldnekeem, kā ari zaur
1500. g. jubilejas atlaidām, no kuru eenahkumeem daļu Sw.

Krehſls nowehleja Widſemes brunoſchanai, un nodroſchinaja tāpat Polijas aktiwi palihdſibū.

1500. g. krewei teſcham eebruſka, neſchehligi poſtidami, Seemel-Widſeme. Nahkoſchā gadā 27. aug. ſaweenotais Widſemes karaſpehſs, archibifkapa perſonigā klahtbuhtnē (kuſch godam neſa erzengela Mikela wahrdū), ar wiſu biſkapu peedaliſchanos (meſtrs Plettenbergs nebijs klaht, bet wahza palihgſpehkuſ Seemel-Jgaunijā), ſmagi ſakauj kreewus pee Iſbarſteſ un tahlak eenem Ostrowu, Kraſniju, Iwangorodu u. z. pilſehtas, bet tahlaku karagahjeenu aptur armijā iſzehluſees aſinſehrga. Tai paſchā gadā krewei aktal poſta Widſemi un iſlauj wairak par 40.000 eedſhwotaju. Tad 13. un 14. sept. 1502. g. widſemneeki galigi ſakauj kreewus pee Pleskawas, uſ karalaufa paleek 50.000 krituſchu. Paſchā kaujas karſtumā pee debesim parahdas ſpihdofhſs Deewmahtes attehſs, kaſ fareiwojem veedob ſpehku eeguht ſlaweno uſwaru. Schi uſwara iſſchlihra Widſemes liſteni uſ wairak kā 50 gadeem, kahdā laikā krewei wairs ueuſdroſchinajāſ usbrukt. Archibifkaps ſchai uſwarai par peeminu noteiza 14. ſeptembri, Krusta Vaaugſtinaſchanas deenu, par Widſeme ſwinameem walſis ſwehtfeem uſ muhſchigeem laikeem, un lika kalt naudu ar peemineto Deewmahtes parahdibaſ attehlu. Scho t. f. „Widſemes Deewmahtes“ attehlu 1515. g. lika ari wirs Rigas pils ſeemeļu wahreem, kur taſ uſglabajees lihds ſchai deenai.

Godam peeminams ari ordena meſtrs Plettenbergs, dſilt deewbijigs un droſchſirdigs wihrs, kuſch iſrahdiſa archibifkapa pam peenahzigo zeenu un padewibu un ſtrahdaja ar to tuwakā ſadrau- dſibā. Winſch wehlak bija ari noteiſts Lutera t. f. reformazijaſ pretineeks, kamdehſ ſchi jaundā mahziba Widſeme eefaknojāſ daudſ wehlak, nekā zitās Baltijas ſemēs. Tā zaur weenprahſtu Widſeme uſ kahdu laiku tapa aktal ſtipra. Uri Rigas pilſehta, apmeerinadamaſ ar ſawu ſtahwolſi, nahkamoſ meera gadoſ aktal ſtipri uſplauka.

No Mikela darbibas atſihmejamſ wehl 1503. g. lehmums Rauna par archibifkapa teſibam uſ Sw. Gara konwentu (Jura- fehtu) Rigā, 1505. g. rihkojums par kapitula leetojamām muiſcham, 1506. g. Limbaſchu Šaetmas lehmums par garidsneezibas ſemes eeguhſchanas teſibam, kuras Rigas pilſehta grībeja apſtrihdet, 1507. g. likums pret pilſonu gresniбу un iſſchkehrdiбу, u. z. 1508. g. Warmijas biſkaps Lukas ar intrigaſ Romā mehgina atraiſitees no Rigas metropolijaſ un eeguht Pruhſijaſ archibifkapa tituli, bet Mikeliſ to iſdodaſ nowehrſt. Tai paſchā gadā winſch panahſ ari pah- weſta Julija II. bullu, ſa pee turpmakām archibifkapi eewehle- ſchanam ordenim nepeekiht ne maſakās lihdsdalibaſ, un ſa kan- didatus war uſtahdit weenigi kapituls. Pehz panahkumeem bagatas waldiſchanas, nodibinajis walſis eelfejo meeru un uſwarejjiſ a'krejos eenaidneekus, archibifkaps Mikeliſ mira 5. febr. 1509. g. un apglabatſ, uſ ſawu wehleſchanos, Maħras baſnizas ſehtas krusta ejā, kuru pats bija zehlis.

19. *Raspars Linde.* 1509.—1524.

Pehz Mikela nahwes 1509. g. Rigaš kapituls iswehleja par archibiskapu kapitula defanu Rasparu Lindi, no weenfahrshas semneeku d̄simtas, k̄ursch tuhdat nobrauza us Romu un dabuja pahwesta apstiprinajumu. Wina laikā Widsemē waldijs meers, un walsts ūsneedja augstu labflahjibas stahwolli. Raspars bija labs administrators un taupigs ūsimnečs: nomahaja kara laikā eetaisitos paradus, ispirka eekihlatas muishas, eelrahja dauds labibas un kara peederumu, islaboja un paplašchinaja nemeeru laikos papostitās pilis, ūwischli Raunu, Roknesi un Vilaku, un zitas zeltnes, ūgrednoja bašnizas un klosterus (zehla Sw. Antonija klosteri Leelwahrdē), laboja zelus, gahdaja par taisnu teesu un eelschejo drošhibu, vabalstija tirdsneezibu un lugneezibu, un pehz ūwas nahwes atstahja walsts kāfē leelus kapitalus. 1511. g. Baufka dabū pilsehtas teesibas. 1522. g. teek apstiprinnati galigi noteikumi par kapitulu un wina leetojamām muisham.*)

Raspars dauds ruhpejās par tautas ūglīhtibu un tizibas mahzibū. Upmekledams bašnizas un draudses, winsch personigi pahrlaušchinaja semneeku behrnus (ko mehdsa darit ari agrafee archibiskapi), zentigos apdahwinadams, bet ūlinkos pahrmahzidams un usmudinadams. Pats dewa pamahzibas tautai un prasijs, ka wiſi mahzitajī buhtu kreetni latweeschu walodas prateji. Preesteri tureja ari ūwehdeenaš ūkolas. Tā ūaultās waku deenās rudenī, tad semneeki nomahaja desmito teesu, winsch apbraukaja Bašnizas muishas, nehma dalibu semneeku ūwehkos un godos, ūklauschi-naja lauſhu wajadibas un dalījās tautas preekos un behdās.

Tika pazelts ari jautajums par augstskolas dibinasčhanu Widsemē, ko archibiskapi jau wairakfahrt Šacimā bija eekustinajuschi. Ūtšchu wiſas ūahrtas tam bija pretim, jo baidijās no jauneeem nodolleem. Augstakās studijas jaunelli ūdarija ahrsemēs, wiſwairak Wahzijā, ūamdehl ari muishnereebā ar laiku eeweeſās wahzu garš un pasaules ūsklats. Tomehr no ūronikam redsams, ka tai laikā ari augstakās aprindās wehl waldijs ūnee latweeschu ūdīhves

*) Archibiskapa kapitulā, pehz kanoniskeem likumeem, bija 12 lozekki jeb t. s. domfungi: 6 prelati (prelates ir wiſpahrim augstako garidsneeku, ari bissapu, apſihmejums), — prahwests (praeceptor), defans, archidiakons, faktors, ūstos un ūklastiks, un 6 kanoniki, — teologs, penitenzlarijs, seniors un 3 zili kanoniki. Starp domungeem ūadalījās pahraldibas funkzijas, un archibiskapa prombuhtne wina weetā ūhlojās kapituls, prahwesta preeksch-ſehdibā, ūkpat garigās kā walsts ūteetās. Kapitula prahwestam jeb ūpreh-ſtinam ūeekrita pehz archibiskapa ūwarigakā loma walsti, wina personigā ūteetšchanā bija Doles pilis un wairakas muishas (t. s. ūprehſtinaa muishas). Defana ūhzbā bija ūntashu pilis, pahejeem domungeem Krimuldas pilis, lihds ar muisham ūaschadās weetās.

Zif wehrojams no dokumenteem, tad garidsneeki us laukeem bija wiſa wairumā ūtweeschu ūtibas, tāpat kā agrafos laikos un ari wehlač (peem., 1532. g. Alojas draudses preesteris Peters Ūhse ūpaemas gahdat, kā weete-jais ūmneeka dehls Indrikis Kūlens ūktu ūgatawots tam par pehnahzeju amatā, u. z.).

Widsemes Deewmahtes atehls
us Riga pils seemelu wahrteem, no 1515. g.

paradumi (mahjas un darba dīshwē, kahjās, behrēs, weesibās, svehtkōs*) u. t. t.), kas lihds īhai deenai usglabajus chees tautas gara mantās. Kaspars pabalstija eewehrojamo latwju mahklineelu Jahnī Linenu jeb t. f. „garo Jahnī“ (mir. 1522. g.), kūrsch īsgresnojis mahkflas darbeem daudsas Rīgas un lauku basnizas.

Kaspars waldischanas beigās Lutera t. f. reformazija, kas bija sahku sees Wahzijā 1517. g., sahka eespeestees arī Widsemē, un wišpirms Rīgā. Reformazija bija patihlama tilpat pilsehtam, kā waſaleem — muſchneekem, jo tee wareja zeret peehawinatees Basnizas plāfchos ihpaſchumus un gadusimteneem ūkrahto mantu, kā arī augstako walits waru. Uz Rīgu reformazija pahrnahza 1522. g. zaur dascheem Treptowas (Pamahrē) augstakās skolas profesoreem. Schai skolā mahzijās daudzi Rīgas pilsonu dehli. Ari Luters bija rakstijis wehstules Rīgas rahtei. Rīga peenehma reformaziju solidari ar Seemel-Wahzijas un Hansas pilsehtam un daudseem Wahzijās laizigeem waldneekeem, usskatot ūho kustibu par wahzu nazionalo leetu pret Romas pahwestu. Pilsehta nodewa protestanteem winas rihzibā esoschās Sw. Petera un Sw. Jekaba basnizas, neluhkojot uz archibiskapa protesteem. Schis bija pirmās diwas luteranu (wahzu un latweeschu) draudses Widsemē.

Tad Kaspars ūsauza junijā 1522. g. semes Saeimu Walmeerā, kur jaundā mahziba tika atmesta un Lutera raksti ūdedzinati. Luteranu agitatorus padrina no Raunas, Kokneses, Zehsim, Limbaſcheem un zitām masakām pilsehtam. Ari waſali un ordena mestrs Plettenbergs nostahjās pret reformaziju, tā ka ta uz laukeem nemas nedabuja ūplatitees. Bet Rīga nepadewās Saeimas lehmumam, tā atkal jaukdama Widsemē walsti weenprahbtibū, — un winai drihs peebeedrojās arī Terbatas un Reweles pilsehtas. 1522. g. beigās luterani ūpostija Rīgā peeminetās diwās basnizās altarus,

*) Rudeni, no Mikeleem lihds Seemas svehtkeem, ūineja waku deenas un raschas svehtkus, ar ūklatam u. z. ūensku paradumeem. Tad ūmeeki mehdja ūe ūewis ūsnemt ūawus lehau fungus. Tāi laikā eekrita arī ihpaſchi ūwinamee: Gihmjuhdi, Wisu ūwehto un Weli deenas, Martini, Katrinas, Andreji, Bahrbalas, Aiflahwi u. z. No Seemas svehtkeem lihds ūlelajam ūwenim mehdja ūklatot kahjās, kas ūkreises ūlkās ūairakas deenas. Ūaimneezibas gads ūklatās ar Jureem 23. apr. Ūasaras ūklatā ūklatā draudzē bija nolikti ūeteja rakstura Basnizas ūwehtki, ar ūlaaidam un ūtirgeem, kur ūaudis ūaplūhda no malu malam. Ūes ūrakstura ūlelajeem ūlajeem Basnizas ūwehtkeem, ūineja wehl ūisas Mahras, apūstulu un ūlelmozelku deenas, ihpaſchi ūlelo Mahras jeb ūahlu deenu 15. aug., kas bija archibiskapijas (un Mahras basnizas) titula ūwehtki. Ūispļaſčaki tauta ūineja Jahnus, ar tradisionalo lihgoſchanu, kas ūlkās 9 deenas, lihds pat Mahras ūpmekleſchanas ūwehtkeem 2. jul. Ūrihs naftis: uz 24. jun., 29. jun. (Peterem) un 2. jul. ūisa ūeme ūaſtijās ūeenās ūgnis. Ūavisam ūenajā Widsemē bija, kopā ar ūwehtdeenan, 104 ūfizialas ūwinamās deenas, t. i. uz ūktru ūnedelu ūzurmehrā diwas, un tāhdā ūahrlā bija ūsneegts ideals, par kuru tagad ūkai wehl ūpao modernā ūoziologija. Archibiskapi un ūonzi (peem., Rīgas ūonzi 1428. g.), ūaſtanā ar Basnizas ūlumeem, ūingri ūfleedja ūrahdeeku ūdarbinaschanu ūwinamās deenas. Ūegas ūismaſas ūarbineekeem ūotika ūraksti ū ūlelajeem ūwehtkeem.

swehtbildes un wifus katoliskā kulta peederumus, un usbruka ari klostereem un katolu garidsneekem.

Kaspars nošuhtija delegatus ar suhdsibam uz Romu, kuri atgreesās ar pahwesta un ķeisara pahwehlem Rīgas pilsehtai, atjaunot agrako kahrtibu. Tatschu rīdsineeki saguhstijsa suhtnus un eemeta zeetumā, uſſahldami jaunus waras darbus pret katoleem. Tad Leelā Peeltdeena 1524. g. garidsneeziba, ar karogeem, swehtbildem un reſkwijsam ūwinigā prozeſjā iſgahja ahrā uz Smilſchu kalneem un nolahdeja pilsehtu, kura tīk nepateizigi bija atritūfi no Deewa. Schee lahsti ari peepildijsās pehz neilga laika, kad sendā Widseme gahja bojā un Rīgas lablahjiba tīka iſpoſita uz pahris gadusimteneem.

Ihſi pehz ſchein notikumeem Kaspars mira 29. junijā 1524. g. Katolu rokās Rīgā wehl palika Mahras baſniza, archibiskapa un kapitula mitekli, klosteri un dasčhas masakas baſnizas, kas atradās archibiskapa teeschā pahrīnā. No ahrejās politikas notikumeem atſthmejamā, ka Pruhſijas ordenis 1519.—1521. g. sadumpojās pret Poliju, bet tīka nomeerināts. Ari leelās Widsemes ordena ūraspehls nehma ūchā ūra dālību.

20. Jahnis VII. Blankenfelds. 1524.—1527.

Par archibiskapu nahza ūapitula kandidats, Terbatas biskaps Jahnis Blankenfelds, kuru jau Kaspars bija eezehlis ſew par koadjutoru (palihgu). Jahnis bija augsti mahzits wihrs, agrāk teesibju profesors un ordena prokurators Romā, energijs, un peedſihwojis diplomats. Winsch iſleeto wifus lihdſeklus zihā pret luteranismu, kuru 1524. g. beigās eefpeeschas ari Terbatā un Rewelē, ar lihdſigeem waras darbeem, kā Rīgā. 1525. g. Saeima Walmeerā atkal aſi noſoda reformaziju. Tāt paſchā gadā Pruhſijas ordena mestrs Albrechts eewed reformaziju Austrum-Pruhſijā un paleek par laizigu waldneeku, sem Polijas protektorata. Iſnhzina ari Samijas (Karakalautſchu) biskapiju. Reetrum=Pruhſija, kā Polijas prōwinze, paleek ari turpmāk katoliska.

Albrechts ūahl west ūlepenas ūarunas ar Widsemes kahrtu preefchstahwjeem, lai to atſihtu par laizigu waldneeku ari Widſeme. To dabudams ſinat, Jahnis VII. eewada ūarunas ar Poliju par ūabeedribas noslehgſchanu, kas aiffstahwetu katolizismu Baltijas ſemēs. Jahnis preitineeki to iſtulko par walſis nobewiбу, dabū uz ūawu puſi dalu waſalu un 22. dez. 1525. g. ūanem archibiskapu guhſtā Raunas pilī, kur to notura 5 mehnēſchus. 1526. g. Saeima Ruhjenē winu attaikno un atſwabina, pehz ūam archibiskaps notura Saeimu Walmeerā, kur eerodaš ari Polijas ūuhni ūarunu ūefchanai par ūabeedribu. Tatschu leelo domſtarpiļu dehļ ūarp Saeimas dasčhadām grupam, ūabeedribu wehl neisvodaſ noslehḡt.

Tad 1527. g. Jahnīs VII. brauz meflet aissardību us Romu pee pahwesta Klementa VII. un us Spaniju pee Ķeisara Karla V. Winam ari 5. aug. 1527. g. Išdodas nosleht lihgumu ar Sw. Romas walsti, pehz kura Widseme teek ušnemta ūhās walsts fastahwā un Widsemes preefschīstahwji war peedaltees kā piln-teestīgi lozelli Sw. Romas walsts Saeimās. Augstākā weeta teek eerahdita Rīgas archibiskapam, tuhlit aīs Besanfonas (Austrum-Franzijas) archibiskapa, tad labu teefu semak dabū sehdeklus pehz kahrtas Kursemes, Reweles, Sahmhalas un Terbatas biskapi, un sem wineem Widsemes ordena mestrs. Widseme nu wareja zeret us leelaku Eiropas palihdsību. Widsemes waldneeki teescham ari isleeto wineem preefschīktās teesības un peedalaš, pašči waj zaur pilnwarneekeem, Sw. Romas walsts Saeimās lihds pat Widsemes patschahwibas beigam.

Jahnīs VII. mirst aīs zelojuma gruhtībam, ar aīnsfēhrgu, 9. nov. 1527. g. Palenzijā, Seemel-Spanijā, pirms wehl nosuhtidams Rīgas kapitulam rīhkojumus par metropolijas pahrwaldīschānu.

21. Toms Schenings. 1527.—1539.

Kad Rīga peenahza sīna par Jahnīs VII. nahwi Spanijā, kapituls išwehleja par archibiskapu lihdīschīnejo kapitula dekanu Tomu Scheningu, no wadochām Rīgas pilsonu aprindam, — lai weizinatu sapraschanos ar Rīgas pilsehtu. Toms tuhlit nobrauza pee pahwesta un us Sw. Romas walsts Saeimu Ratībonā, kur tīla apstiprinats ūhās teesībās. Tatschu luteranisms Rīgā tā bija eehaknojees, kā pilsehta leedsās atdot daschus atnemtos kapitula ihpaschumus. Ari ordenis bija ūhās eenemt naidigu stahwolli, atnemdamas wairakas pilis. Ūhās naidigās puses tikai tad pēe-fahpās, kad archibiskaps bija suhdejēees Romā, pee Saeimam Speierā un Augsburgā, un pee augstakās Ķeisara teesās. Rīga un ordenis iſſuhtīja deputāziju us Libetu, kur archibiskaps zaurbrauktām tolaik atradās. Peħz Libekas lihguma 30. jul. 1529. g., Baņīza dabuja atpakał wiſus ihpaschumus, un tīla atſīhta archibiskapa wirs-waldība walsts leetās, ari pahr Rīgu, tikai atlaujot pehdejai pagaidam palikt pee lutertībās. Ķeisars Karlis V. 1530. g. scho Libekas lihgumu apstiprinaja, un Rīgas pilsehta galigi pēe-fahpās Doles lihgumā 14. aug. 1530. g.

Lai eeguhtu augstus un stiprus draugus ahrsemēs, Toms 1529. g. peenehma par koadjutoru (palihgu) Wilumu no Brandenburgas, tuwu radineku Polijās, Bruhījās un Danijsās waldneekiem. Residenzi archibiskaps pahrzehla us Kolnesi, katoliskās tautas widū, bet koadjutors usturejās wairak Raunā. Tatschu Rīga domaja us jaunu nodewibu, ūhājās ūkaros ar Schmalkaldes protestantu ūhīenibū Wahzijā un 1533. g. ar waru pēfawinajās Mahras baņīzu un Baņīzas ihpaschumus pilsehtā un apkahrtē, un 1539. g. ari 4 klosterus, atstahdama katoleem tikai ūweeſchu bene-

diktinu Sw. Madalas klosteri*), kur atradās muischneezibas meitu audsinašanas eestahde. Žīdsihtee muhki apmetās zitur semē. Rahte pee barga ūoda noleedsa wīseem pilsehtas eedsihwotajeem katoli deewkalpojumos peedalitees.

Ne pahwesta, ne ķeisara, ne Sw. Romas walsts Saeimas, ne ari Widsemes Saeimas, kur wīsur archibiskaps dabuja ūawu taisnibu, Riga neeewehroja. Waru peeleetot pret pilsehtu ari ne wareja, jo ordenis un wafali eenehma deesgan diwdomigu stahwolli. Zitadi Toma waldischanas laikā waldijs meers no kara darbeem, isnemot ašinaino pilsonu karu Sahmsalas bissapijā, kas gandrihs desmit gadus plosījās starp daschadeem bisskapa amata kandidateem.

Toms mira 10. aug. 1539. g. Roknesē. Par leelu nopolnu winam japeeskaita, ka nessatotees us raduschamees gruhtajeem walsts eelschejeem un ahrejeem apstahkleem, ūkarā ar protestantisma isplatischanos, wīsch wīsu semi tomehr ustureja katoliskā weenibā, isnemot trihs pilsehtas, un panahza ūawas walstiskās ūuverenitates pilnigu atsīshchanu. T. s. katoliskā Saeima Walmeerā 29. sept. 1537. g. weenojās par Widsemes ūenendās walsts ūahrtibas un tizibas tahlakustureschanu. Ahrejā politikā archibiskaps tuwinajās katoliskai Polijai-Leetawai, turpinot ūawa preefchghahjeja eewadito wirseenu, un ūinamā mehrā ūagatawoja Widsemes wehlaiko preefleeschanoš ūhai walstii.

22. Wilums no Brandenburgas. 1539.—1561.

Rapituls, ar zitu ūahrtu ūekrifchanu, iswehleja par archibiskapu lihdsschinejo koadjutoru Wilumu, un ūuhnti tuhlit nobrauza pee pahwesta Paula III., dabut apstiprinajumu un palliju (metropolita waras ūihmi), un pee ķeisara pehz Sw. Romas walsts atsīshchanas. Pehz tam ari Riga, ar lihgumu Limbaschos, ašina Wiluma walstiskās ūirsteefibas (bet ne garigo jurisdikziju), tai paſchā laikā formali eestahdamās Wahzijas protestantu Schmalkaldes ūaweenibā. Wilums peelika ūisas puhles, lai atdabutu Basnizas ūhpachumus Riga un garigās ūirsteefibas pilsehtā, ūuhdsejās 1544. g. Romā un pee ķeisara ūeesas. Tomehr Riga, pehz weza paraduma, lehmumeem labprahrt negribeja padotees, bet teizās pahruhdset pee ūahda nahkamibā ūauzama konzila.

Julijā 1546. g. Walmeeras Saeima atkal pastiprina t. s. katosiskās 1537. g. Saeimas lehmumeem un eenem stahwolli pret Rigas pilsehtu, kura paleek ūeefahpigāka, jo ap to laiku Schmalkaldes ūarsch Wahzijā nem protestanteem nelabwehligu wirseenu. Riga

*) Katoļu Sw. Madalas klosteris, Kaupja meitas Madalas dibinats (tāpat kā Madleenas baņiza Rīgas apr.), archibiskapa Alberta II. paplašināts un galīgi isweidois. no 1582. g. jesuitu pahrīnā, pastahweja lihds 1621. g., kad ūeedri eweda reformaziju Widsemē. Ņim klosterim jau no ūenakeem ūaileem ūeedereja Leel- un Maj- ūumprawas muischas, kas ūawu ūosaukumu dabujuschas no nonnem, — t. s. „melnajām ūeedatajam jau ūawam” jeb ūumprawam.

īslīhgst ar Vilumu Ahdaschos 6. now. 1546. g., pehz kam 27. janw. 1547. g. archibiskaps, 700 jahtneeku pawadibā, swinigi eejahj pilsehtā un peenem Rigas uſtības swerastu. Leelu dalu Baſnizas ihpaſchumu pilsehtā winch ūanem tuhlit atpākal, bet par pahrejo dalu jautajums paleek neiffchirkts. Tatschu ta paſcha gad a wasarā nodeg archibiskapa pils un tāpat kapitula un ziti Baſnizas nami, domajams, zaur uguns peelikſchanu no luteranu puſes, pee kam ari Mahras baſniza teef bojata.

Protestantisma stahwoklis Rigā arweenu swahrstas, atkaribā no ſchās kustības ſekmem Wahzījā. 1547. g. ķeisars Karlis V. ūakauj ſchmalkaldeefchus pee Milbergas, un Riga teek aizinata uſ Augsburgas Saeimu, atbildet par wehl nenokahrtotām leetam ar archibiskapu. Pilsehtai usleek eewehrojamu kontribuziju, ko winas pilnwarotee nomalšā. 1548. g. ķeisars, newaredams ūagaidit wiſ-pahreja konzila ūaſaukſchanu, iſdod t. f. „Augsburgas interimu“ jeb vagaidu noteikumus, kur protestanteem ūeſchirkas ūoti masas teefības. Widsemes Saeima ūcho interimu peenem, bet 3 pilsehtas atſakas pildit. Wilums atkal suhds Rigu par daļas ihpaſchumu neatdofſchanu un wina garigās juridikzijas neatſiſchanu, pehz kam ķeisars eezel komiſiju, kura 1551. g. Walmeera leetu iſmeklē. Romiſija ūeprasa atlihdsibū par wehl neisdoeteem ihpaſchumeem, kā ari Mahras baſnizas atdofſchanu, kur teek noliktās archibiskapa un kapitula ingress. Pilsehta teefham atdod daschus ihpaſchumus un ūamalšā 18.000 ūelta marku atlihdsibās par pahrejeem, tatschu ar Mahras baſnizas atdofſchanu wilzinas, un ingress newar notiit.

Schāi laikā Wahzījā noteek notiumi, kureem ari uſ Widsemes liſteneem leels eespaids. Protestantī 1552. g. eeguhst uſ-waru un ar Paſſawas lihgumu dabū eewehrojamas teefības, paturot atnemtos Baſnizas ihpaſchumus. Nu ari Widsemē luterani pazel galwas neween afritejās pilsehtās, bet ari ordenis un daļa waſalu ūahl domat uſ nodewibu, zeribā eeguh ūaſnizas mantu. 1552. g. waſalu ūahrtas ūapulze ūafakas par „tīzības brihwibu“, un tāpat 1554. g. Walmeeras Saeima ūeſchirk luteraneem daschas teefības, kā ari waſaleem priwilegijs. Uri ordena mestrs, eefahkumā ūlepeni, bet wehlač atſlahti nostahjas luteranu puſē, ūeredams pats tapt par laizigu waldneeku archibiskapa weetā. 1555. g. Augsburgas Saeimā protestantis ūahzījā dabū piln-teefības, kapehz ari minu mehdī ūaukt par „Augsburgas konfesiju“.

Bet ūahds ar luteranisma ūeaugſchanu tuwojās ari Widsemes walsts gals. Katolu Baſniza bija Widsemi radījuſi, — bes Baſnizas tāt bija bojā eet. Walsti stahweja naidigi weens pret otru biskapi un ordenis ar waſaleem, nemas jau ūeflaitot agrāk atkrituſchās 3 pilsehtās, kuras wairs nepadewās ūekahdai diſziplinai. Ordenis ūſahla pret Vilumu ūara darbus, ūbdodams par eemeslu archibiskapa ūoadjutora Kristapa eezelſchanu, lai gan tas bija notiizis ar pahwesta un ķeisara ūinu. Riga ūeprēnojās ordenim, pehz kam ūsbrueji eenehma un papostija Raunas, Krimuldas u. z. pilis.

Archibiskapu īanehma guhstā Roknešē 30. jun. 1556. g. un nosuhitijs
us Gaujeni, kur eeslodsija pēc loti gruhteem apstahkleem wairak lā
gadu. Nodewigee wasalt bija īawu lungu astahjuſchi. Wiluma

Archibiskaps Vilums. 1539.—1561., mir. Rigā 1563.
Rapa peeminellis Mahras bāsnīzā.

suhiti us Poliju un Pruhšiju tīka nonahweti, un tāpat Polijas
suhiti pēc archibiskapa. Tad īehnina Sigismunda II. Augusta us-
dewumā Rigā eeradās Semaites biskaps, leetu nošķaidrot un prāsit

gandarijumu, — bet bes panahkumeem. Polija prasija Wiluma atkwabinašchanu un wina teešbu pilnigu atjaunofchanu. 100.000 leela polu-leišču armija tuwojās Bauskai. Nu ordenis peekahpās, un mestrs „rahpās pee krusta“, — uſ zeleem ļehnina preekshā luždsās peedoschanu un mašaja saudejumu atlīhdšibū. Ar Pāswales lihgumu 5. sept. 1557 g. archibiskaps atdabuja brihwibu, pēhž kam kopā ar koadjutoru triumfa gahjeenā dewās uſ Walmeeru un tahlak uſ Rigu. Wiluma viršwalbiba tika pilnigi atjaunota, ari pahr Rigu.

Ilgadigais meers ar Kreeviju bija notezejis. Maſlawas zars Jahnis IV. Breeſmigais tai laikā bija eekarojis Rāsanu, Aſtra-čhanu un zitas semes uſ auſtrumeem, un padarijis Kreeviju par ſpehzigu leelwalsti ar weenotu zentralo waru. Redſedams Widſemes leelo wahjumu pēhdejā pilsonu karā, wiſch nolehma tai dot pēhdejo treezeenu. Wiſch atjaunoja Kreevijas pretensijs uſ Baltijas ſemem, kurās pirms 400 gadēem bija maſhauſčas free-weem meſlus, un wiſpirms prasija padoschanos no Terbatas biskapa. Wiſas daudsās harunas un fuhtneezibas nela nelihdſeja, un 1557. g. novembrī Kreevija peeteiza karu. 1558. g. leels freewu un tataru karapēhks ūchaufmigi iſpoſtija Seemeļ-Widſemi un atkahrtotā karagahjeenā eenehma Narwu un Terbatu. Terbatas biskapija tika likwideta un biskaps aifwests wangibā uſ Maſlawu, kur mira. 1559. g. freewi eelausās wehl tahlak, — lihds Riga, Bauskai un Gēhpilijs. No Rīgas uſbrukumu atſita, zitas pilis pa leelakai dalai iſpoſtija. Pee laudim freewi, ūaulti „maſlawiti“, paſtrahdaja ūchaufmu darbus, noslepkawodami deſmiteem tuhlfſtoſchus. — Neſkatoſees uſ wiſeem luhgumeem, Sw. Romas walſis nekaħdas palihdſibas nedewa, jo atrādās pilsonu karā zaur refor-maziju, un freewi noraidija ķeisara Ferdinandā I. starpneezibū. Sad Wilums ar ordena mestru nobrauza uſ Wilnu pee ļehnina Sigismunda II. un eekhlaļa winam trescho datu Widſemes, lai rastu lihdsfelus kara weſchanai.

Pa to laiku Kurſeme un Sahmfala padewās Daniļai, un drihs ūchās biskapijas likwidejās, Leepajas apgabalu pagaidam eenehma pruhſchi, bet Reweli un Seemeļ-Īgauniju neilgi wehlak Sweedrija, uſ eedſihwotaju uſaizinajumu. 1560. g. freewi jaunā karagahjeenā eenehma Ulukšni, Wilandi un zitas wehl palikuſčas pilis un nogahja lihds juhrai, neſchehligi poſtidami, apſehda ari Reweli. Īgaunijā iſzehlās wehl ūemneetu dumpis ordena dala, jo tur tee bija wiſwairak apſpeeti. 1561. g. freewi zeturto reiſi poſtija wiſā ūemē, kura bija jau ūalti ūisiruſi. No ūolidarās kopā tureſchanās daſchado ūemes datu un kahrtu starpā nebija ne wehſts. Leelās pilkehtas Riga un Rewele, atraſdamas opoziſjā pret walſis waru, paſchās mekleja padotees protestantiskajām Skandinavijas walſtim, ūafali padewās ūautkuram ūiprakam eekarotajam, un ordenis bija ar meeru mainit ūamu ūizibū pēhž ūajadſibas un kompenſazijsām. Archibiskapam nemas nebija eespehjams ūchahdā anarchiſkā ūahwoſkli organiſet kahdu ūipraku karapēhku walſis aifſardſibai. Lihds ar katoličmu Widſeme bija ūaudejuſti ari ūamu walſts ideju.

Pee tahdeem apstahkleem archibiskaps Vilums atsina par derigako greefstees pee weenigās latoliskās kaiminu walsts, — Polijas — Leetawas, un saweenot ar to Widsemes liktenus. Ar scho walsti Rigas archibiskapūs weenoja tradizionalas draudsibas faites jau weselus 3 gadusimtenus. Wehsturisko peeweenoschanas aktu, ar pahwesta Pius IV. peekrischanu, Wilums parafstija 28. nowembri 1561. g. Wilnā, nodobams ūwereno waru pahr Widsemi īehnīnam Sigismundam II. Augustam. Ordenis un waħali īchim lihgumam peewenojās. Nolizis sawu lažigo waru, archibiskaps dīshwoja wairs neilgi un mira 4. febr. 1563. g. Rigā, kur apglabats Mahras basnīzā.

No wina darbibas wehl atsīhmejamās, ka pastahweja nopeetns projekts par gimnāzijas eerihofchanu semneelu (latweeschu un igaunu) behrneem Vernawā. Preelschdarbi jau bija isdariti un mahzibas spehki īamekleti, kad karsh labo nodomu isjauza. Pee basnīzam pastahweja semneelu skolas, — wehlačas draudses skolas. Klosteru dīshwe bija jo rošiga, īewišķi ūkarā ar pretdarbibu protestantismam. Spredikotaji muhku darbojās plāshakās tautas mājās, iſkopdam i netikween tizibas dīshwi, bet ruhypedamees ari par elementaro iſgħiħ-tibu. Ordenis un pilseftas pret scho muhku darbibu tautā iſturejjas deesgan naidigi. Tautas materialā labklahjiba, ari pee semneeleem, bija jo eewehrojama, par ko leezina wiċċi kronisti. Wehlačos gadusimtos ta ūtpri gahja us leju. Pawisam Widsemes walsti bija apm. 130 apzeetinatu pilu, kas bija ari administratijas zentri. Archibiskaps dīshwoja pahrmainus Raunā (no Mikeleem lihds Swetschu deenai), Limbašchos (no Swetschu deenas lihds Wasaras īweħlfeem) un Koñnesē (no Wasaras īweħtfeem lihds Mikeleem).

Teeħħs pehznajzejs garigā amata Wilumam netika eezelis, jo seme wairakus gadudejmitus pehz tam atradās pastahwigā kara-stahwokli, pahreedama no rokas rokā, un nahkamos gadusimtenus bija fadalita starp ūtpri, pa-dalai nekatoliskām kaiminwalstim, wiċċi mainosħos politikos apstahklos. Atkaribā no pehdejeem, Basnīzas eekahrta Latwijā ir weħlač organiseta dasħados, nepilnigos weidōs, un tikai tagad, lihds ar neatkarigās un apweenotās Latwijas, fenās Widsemes pehztezes, nodibinafchanos, atjaunota atkal fenā Rigas archibiskapija.

* * *

Senā Widseme ka Basnīzas walsts pastahweja pawisam 358 gadus, kurā ilgajā laika spriħdi ūtpri isweidojās netikween apweenotās un neatkarigās walsts ideja, bet ari latwju tautiskā īhpatniba, peemehrodamās krixtigās kulturas prasibam. Muhku bagatigās tautas gara mantas zehlučħas galwenā kahrtā īħċai laikmetā. Tāpat radās weena apweenota latwju tauta, faistita kopejjas robesħħas un weenā literatūras (Basnīzas) walodā, ko nebuht newareja teiħi par fassalditām zillim un walstānam pagamu fenatnē. Ar Rigas dibinafchanu latweeschu zillim radās apweenojosħas

geografiskais un kulturelais zentrs, kahda agrāk nebija. Altfeiščikās ziltis: latgalī, fehti, semgali, kurši, widzemnieki (widi), tahlawi ūenatne, bes schaubam, dauds wairak iſſčikhras sawās iſlofnes, neka tagad, un pee schirkas politiskas dīshwes schās iſloknes buhtu warejuschas iſwehrstees altfeiščikās walodās. Zaur kopejas Baſnizas walodas radischanu iſlofchnu sawadibas ar laiku iſſuda, un pat Latgalē tag. rakstu waloda jeb „balteeschu iſlofne“ jau tad bija ofizialā leetoschanā, kā to redsam wehl pee jesuitu iſdotām pirmajām eespeestām grahmatam XVI. g. f. beigās. Ka taisni Walmeeras (Bewerinas) iſlofne tapa par rakstu walodas pamatu, tur warbuht nopolni krisitizibas apustulim Indrikim Latweetim, kurši ſche strahdaja ūawu muhscha darbu. Drofchi ween jau pirmajos laikos ir bijuschi rafstitti latwju walodas veeminelli (Sw. Rakstu tulkojumi u. z.), kas bija nepeezeeschami un Baſnizas wiſpahrejā leetoschanā, no kureem tagad nekas naw usglabajeſ, kā wiſpahrigi mas kas no teem laikeem. Modenas Wilums efot pat fastahdijis latweeschu un ſenpruhſchu gramatikās.

Ari ſweſchē un weetumis deesgan ſtipree lihbeeschu, igauku, freewu un leischtu walodu eespaidi ar laiku iſſuda, jo Baſniza wiſos ahrpuslitrugijas deewkalpojumos un darischanās ar tautu kultiweja latweeschu walodu. Pat dalu liturgijas, — weſperes psalmus, kas latvīſtā ſemēs parasti tikai latinu walodā, dſeedaja latwiſki, kā tas wehl tagad, uſ ūena paraduma pamata, noteek wiſpahrim Latgalē, Semgale un Kursemē. Tāpat latweeschu waloda bija leetoschanā wiſur walsts dīshwē, darischanās teeschi ar tautu: administrācijā, teefā, weetejās baſnizskolās u. z.

Ofizialā Baſnizas un walsts waloda bija latinu, kura rakstīti wiſi dokumenti. Ari mahzibas un ūarunu waloda augstakās ſkolās (domskolās, pilsonu ſkolās) bija weenigi latinu, tāpat kā wiſa pedagogiskā literatura. Rīgas konzilā 1428. g. archibiskaps Hennings noteiza (pastiprinaja, ūaſkanā ar ūeno kahrtibū) ari latweeschu walodu par obligatorisku wiſeem garidsnekeem un tāpat ſpredikus tautas walodā. Bes ūchās walodas praschanas neweenu newareja eeswehtit par preesteri. Turpretim par kahdām wahzu walodas teesibam waj leetoschanu nelur naw runas nedē ūihkojumu. Ta bija paralelā leetoschanā tikai leelakās pilſehtās un pa daļai ordena eesfiejsā dīshwē, un winas teesibas bija aprobēschotas. Tas pats konzils 1428. g. noleedsa netiķween ūatru ūarakſiſchanos, pahrſpreeschanas, diſputus u. t. t. tizibas leetās wahzu walodā, bet pat jebkurus teologisku, wehſturisku, teesisku un wiſpahri ūinisku rakstu tulkojumus ūchāi walodā.

Pee archibiskapeem (ari teem, kas bija pehz dīsimuma wahzeeschī) naw atrodamas nekahdas wahzu nazionalās kulturas weizinaſchanas waj pahrwahzoſchanas teefīmes*). Tee ūtahweja

*) Tapebz, un ari ajs religiſſeem un ūozialeem eemeſſeem, pret Rīgas archibiskapeem tik naidigi noskaroti ūihdīſſhinejee wahziffee, protestantiſſeem un muſchneeziffee wehſturneefti, kas winu darbibu pa ūelakat daļai nokluse.

latwju tautai ūewiščki tuwu ari tamdehl, ka winu teeschi pahrwaldamās semes atradās weenigi latwju nazionalā teritorijā, kur tee, un tāpat Rīgas kapituls, pastahwigī usturejās un nahza ar tautu tuvalā ūatīksmē, labi pārīdamī tautas walodu un iſprārīdamī winas dwehſeli. Nekahdas minoritātēs, iſkemot wahzeesčhus un pahrwahzotos leelakās pilſehtās, neaptumſchoja un neeepaidoja ſenās Widsemes nazionalo ſeu, — tās (kreewi, ſchihdi, poli u. z.) eeradās tikai pehz walſis ūrischanas. Ari nekahda wahzu kolonifazijsa naw peerahdama wiſā Widsemes walſis pastahweſchanas laikā, — un ja Rīgas archibiskapeem buhtu peederejuſi netikween garigā, bet ari wiſā politiſka wara Brūhījā, tad droſchi war teikt, ka mums tuwu radneezīkā ſenpruhſchu tauta buhtu tāpat uſturejuſeeſ nazionali dīthwa lihds muhſu deenam, ka latweeſchi. Un otradi, — ja archibiskapi nebuhtu ſuwereni waldijschi Widsemē, tad loti war buht, ka tagad nebuhtu latwju tautas. Katolu Baſniza, radidama apweenoto un neatkarigo Widsemi, ūakauſedama atſewiſčkās ziltis par weenu latwju tautu un aiffargadama to pret ahrejeem eenaidneekeem un ūweſcheem nazionaleem eefpadeem, ir ihſtā latwju tautas un tag. Latwjas mahte.

Archibiskapu humaniſ ūenteenīs walſis eelschejā dīhwē waram ūakauſitit wiſur Widsemes wehſtureſ gaitā, un te ūewiſčki wehl atſhmejam, ka wini (un tāpat konzili) ir wairakahrt iſde-uwſchi noteikumuſ vret bargeem meefas ſodeem un tāpat par ſemneeku mantas aiffardſibu. Paſiħtamas raganu dedſinashanas un apfuhdſeto ſpiħdſinashanas no ſenās Widsemes laikeem gan- drihs nemas naw ſinamas. Tās uſplauka tikai wehlak, lihds ar luteranismu, ihpafchi t. ſ. ūweedru laikos XVII. gaduſimteni, ka wiſpahrim protestantiſkajās ūemēs un ūewiſčki pee reformatiemi (leelakās raganu un eedomato „kezeru“ dedſinatajs bija Kālwinš). Katoliſkās Widsemes laikos tāpat nepastahweja pee baſnizam nedī frogi lauſchu apdīrīdīchanai, nedī ūauna ūabi ſemneeku pehrſchanai, ko Baſnizas likumi nepeelaida un kas radās wehlak lihds ar reformaziju, tad muichneeki ūagrahba waru pahr Baſnizu un to kalpinaja un „reformeja“ ūawu interesčhu labā, — tad muhſu ūemē ihſtā ewangelija weetā ūahka walbit gara tumſiba, tautas nabadsiba un werdsiba — dīmītbuhſhana.

Senās Widsemes laikos, tad waldoſchā ūchīra bija garidsneeziba, jau pehz apstahku buhtibas newareja buht weetas lauſchu apſpeechanai waj materialai iſmantoschanai, ko tāpat formalī no- leedsa Baſnizas likums. Besgimenes garidsneeki, ar aprobeschotām priwatihpaſchuma (kustamās mantas) teesībam, nekahdas ūewe- rojamas personīgas mantas neſakrahja, un ta pati, ja nebija ūewiſčka rakſiſka testamenta, pehz nahwēs peekrita Baſnizai. Ū- weena garidsneeka dīhwēs mehrkiſ, bes kahrtejās amata pildiſchanas, bija — uſzelt, iſdailot ūahdu deewnamu waj zitu wiſpahrdrigu eestahdi, waj weikt ūahdu atſewiſčku leelaku labu darbu. No wiſpahrejā nodokla, — deſmitas teesas, kas ūedsa wiſus Baſnizas

resp. walsts isdewumus, noteikta eeweħrojama dala, ūskanā ar kanoniskeem likumeem, bija jaissod tautas isgħiġibai (skolam u. 3.) un nabadsgo apgħadha għanai.

Katrà sinā ġendas Widseħes laikmet s-muħku tautas attihstibas weħsturē dauds wairak eeweħrojams, nekk sekojofchée nebriħwibas gadu simteni, kād Latwijsa bija farauxtit daščadās swesħu walstu prawniż, kur ihpatnejji attihstibai bija dauds masaf weetā. Bej f-schaubam, latwju tautas nazionalas intereses buhtu atradu f'has weħl dauds leelaku aistħawwibu, ja nebuhtu radu f'sħees tahdi weħ-sturijski lawekk, kā wahzu ordenis, reformazijsa un naidigas kaimin-walstu atteezibas.

Rigas archibiskapi bija f-kċàs ġendas Widseħes walsts idejas neħejji, ūskanā ar Ratoxu Bañizas prinzipiex, kās weenumeħr biżżejchi eedsimto tautu ihpatnejji attihstibai labweħligi. Winu augħtās personigas ihpaċċibas un iſturee, idealee darbibas mehrki tos pazel par eeweħrojamu waldneku dinastju, kahdu paċċauleś weħsturē naw dauds, un ar kuru Latwijsa war teesħam leypna buht. Meredsam pee wineem netaiħnibas, nescheħlibas, tuuħċħas eedomibas, personigas mantħa rixxibas, leekas iſsfekkherħibas un zitu moralisku truhkumu, kahdi til leelā mehrā peemita to laifū laizigeem waldnekeem, — un ar Pilatu waram teift: „Pee f-sheem wiħreem neħħadas wainas newaram atraſt.“ Winu personibas bija kriſtiżibas f-kliksittas, bagatigi Sw. Gara dahanam iſsgresnotas un inspiretas no Sw. Krehsla wadoċċħas idejas par Deewa walstibas (regnum Dei, civitas Dei) nodibinafħanu wijs semes un feiwiż-ki Widsemē*), kās atradās Sw. Krehsla teesħħa pahrsinā.

Sawā weħstures gaitā Rigas archibiskapi ir it-kā Sw. Tehwu atspihħdums: tee nodibina Widseħes walsti un f-afnied waras augħtumus pahwesti wiż-augħsta kās warenibas laikos XIII. g. f., tħop pat nemittig zihni damees ar ordeni, kā pahwesti tai laik ar kejsareem un zifeem laizigeem waldnekeem. Lihds ar pahwesteem, kās griveja wairak nodroċċinates pret daščadu laizigo waru usbru kumeem, tee eet ekfilu u s-Ilwinjonu, kur paleek kopā gandriż wiċċu laiku. Lihds ar leelo Bañizas f-kelx-ħanu jeb f-kiexmu XIV. g. f. beigas, kād Sw. Krehsla wara bija loti wahjxinata, ari R. archibiskapu noſiħme Widseħes walsts dsiħwē masinas, un tee nahk sem ordena eefpaida. Lihds ar f-kiex-ħanu isbeigħ-ħanu un weenot as-pahwesta waras atjaunosħanu pehz Konstanza konzila 1417. g., ari R. archibiskapi pilnigt atjauno fuw fuwerenitati

*) Patz Widseħes noſaukums ir-ħaġi idejja sinā siġmigas un pe-mehrot, jo noſiħmè balto (no ūsknes wid-balts, wiċċet-ħpihdei), laimigo, swieħha semi, — Baltijs. Gastopams ari daščas pirimo laiku dokumentos, — Widlandia, Withlandia weħla kā Livonia weetā, un prawniż apsħiħmejum ġibuma, Widuma (tħop pat Waidawa-baltupe). Ta pati ūskne apsħiħmè ari gaixhu garigħa jeħbseen: weedet, wiħdet, waidet — sinat, redset, sapraſt (sal-ari waidelots, Widewuits, sentauta widiwari).

Widsemē un eewed swarigas reformas walsts dīhwē. Kā Sw. Tehwi XV.—XVI. g. ſ. kopo un wada Eiropas ſpehkuš karōs pret kristigo pafauli apdraudofchajeem turkeem, tāpat R. archibifkapi organiſe wehſturiflo zihnu pret ſchismatiffajeem freeweem, kas tai laikā ſahf neatlaidiqi ſpeeftees uſ reerumeem. Beidsot, lihds ar t. ſ. reformaziju XVI. g. ſ. widū, kad Katolifkā Basniza teek loti wahjinata, fit ari ſenajai Widsemei liktenigā stunda, un ta aifeet bojā, ſaudejuſti ſawu wehſturiflo un idejiflo pamatu.

Ikweenā no peemineteem laikmeteem ſhee ſenās Widsemes waldneeki ir darijuſchi ſawas ſwehtas idejas aifſtahwefchanā wiſu, kas tai laikā un tais wehſturiflos apſtahllos ir bijis eefpehjamſ. Schee 22 diſchwihi ir uſupredamees, nekawtigi un ar labako apſinu zihnijuſchees par Deewa godu, Mahras ſemes labklahjibu un tautas labumu. Tihri un newainoſami tee war ſtahees wehſtires preefchā, pehz Deewa wahrda: „Taifnais palikſ muhſigā peeminā, no launas ſlawas wiſch nebihees“ (111. pf.). Labo zihniſchanos wini zihnijuſchees, ſawu tezefchanu pabeigufchi, itzibu ir turejuſchi. Joprojam teem nolikſ taifnibas kroniſ, ko taifnais Sogis dos wiſa deenā wiſeem, kas wiſa atſpihdeſchanu mihelejuſchi.

Gods un muhſigiga peemina wiſeem!

Rigas archibifkapi krehſls, XVI. g. ſ.

Latvju valstis XIII. gadusimtenī.

Valstis	Galwas pilsehtas	Nehnini (reges)	Laiks
1. Widseme	Turaida	Raupis	1203. g. nodod ūwereno waru Bašnizai, vahwestam Innozentam III. Romā.
2. Tahlawa	Bewerina (tag. Walmeera)	Tahliwaldis	21. sept. 1217. g. kriht ūaujā pret igaunem pēe Wilandes.
3. Latgale	Gersika	Wiswaldis	Tahliwalda dehli 1214. g. Turaidā peenem katoļižibū un padodas Rīgas biskapam. Tahliwaldis 1215. g. Trikātā igaunu nonahwets.
4. Sehlija	Sehlpils	—	Kokneses apg. 1207. g., bet viša Latgale 1209. g. padodas Rīgas biskapam, Wiswaldis nodod ūwehrastu Rīgā.
5. Semgale	Tehrwete	Weesturs (Weestarts)	1207. g. peeweenojas Widsemei.
			ap 1200.—1230. g.
6. Kurſa (Kurſeme)	Durbe	Schabis	Semgale labprahīti peeweenojas Widsemei, bet atfāl atfriktājū ordeņa wainas un leīshu eespaidota.
		Nameitiss	ap 1250.—1260. g.
		Lamekins	ap 1270.—1290. g., karo ar ordeņi, 1290. g. lihds ar 100.000 semgaleem iſzelo uſ Leetawu.
			28. dez. 1230. g. noslehdī lihgumti ar pahwesta legatu Balduinu un peeweeno Kurſemi Widsemei. Kurſhu delegazija 1282.—1233. g. Romā, pahwests Gregors IX. 11. februar 1233. g. apstiprina kurſhu ihpaschumus un brihwibas.

Rigas archibiskapi, ūnās Widzemes waldneeki.

Alberts I. . . .	1203.—1229. biskaps no 1198.	Jahniš IV. Sintens 1374.— 1393.
Nikolajš	1229.—1253.	Jahniš V. Wallenrods 1393.— 1418.
Alberts II. Guerbers	1253.— 1273.	Jahniš VI. Habundi 1418.— 1424.
Jahniš I. de Lune	1273.—1284.	Hennings Starpenbergs 1424.— 1448.
Jahniš II. de Vacata	1285.— 1294.	Silwesters Stodeweschers 1448.—1479.
Jahniš III. no Schwerinas	1294.—1300.	Stefans Grubens 1480.—1483.
Isarnus Tacconi .	1300.—1302.	Mikelis Hildebrandš 1484.— 1509.
Frederiks Baro .	1303.—1340.	Kaspars Linde . 1509.—1524.
Engelberts no Doles	1341.— 1347.	Jahniš VII. Blankenfelbs 1524.—1527.
Fromolds Fyshusens	1348.— 1369.	Toms Schenings 1528.—1539.
Sigfrids Blombergs	1370.— 1374.	Wilums no Brandenburgas 1539.—1561., mir. Rigā 1563.

Swehtee Tehwi — Romas pahwesti,

(1305.—1377. Awinjonā)

ūnās Widzemes virswaldneeki.

Innozentš III. . . .	1203.—1216. pahwestis no 1198.	Klementš V. . . . 1305.—1314.
Honorijš III. . . .	1216.—1227.	Jahniš XXII. . . . 1316.—1334.
Gregors IX. . . .	1227.—1241.	Benedittš XII. . . . 1334.—1342.
Zelestins IV. . . .	1241.	Klementš VI. . . . 1342.—1352.
Innozentš IV. . . .	1243.—1254.	Innozentš VI. . . . 1352.—1362.
Aleksandrs IV. . . .	1254.—1261.	Urbans V. . . . 1362.—1370.
Urbans IV. . . .	1261.—1264.	Gregors XI. . . . 1370.—1378.
Klementš IV. . . .	1265.—1268.	Urbans VI. . . . 1378.—1389.
Sw. Gregors X. . . .	1271.—1276.	Bonifacijš IX. . . . 1389.—1404.
Sw. Innozentš V. . . .	1276.	Innozentš VII. . . . 1404.—1406.
Adrians V. . . .	1276.	Gregors XII. . . . 1406—1415.
Jahniš XXI. . . .	1276.—1277.	Martins V. . . . 1417.—1431.
Nikolajš III. . . .	1277.—1280.	Eugens IV. . . . 1431.—1447.
Martins IV. . . .	1281.—1285.	Nikolajš V. . . . 1447.—1455.
Honorijš IV. . . .	1285.—1287.	Kalifis III. . . . 1455.—1458.
Nikolajš IV. . . .	1288.—1292.	Pius II. . . . 1458.—1464.
Sw. Zelestins V. . . .	1294.	Paulus II. . . . 1464.—1471.
Bonifacijš VIII. . . .	1294.—1303.	Sifstus IV. . . . 1471.—1484.
Benedittš XI. . . .	1303.—1304.	Innozentš VIII. . . . 1484.—1492.
		Aleksandrs VI. . . . 1492.—1503.

Julijs II.	1503.—1513.	Julijs III.	1550.—1555.
Pius III.	1503.	Marzellus II.	1555.
Leo X.	1513.—1522.	Paulus IV.	1555.—1559.
Adrians VI.	1522.—1523.	Pius IV.	1559.—1561.
Klements VII.	1523.—1534.	pahwests lihds	1565.
Paulus III.	1534.—1549.		

Sw. Romas valsts ķeisari, ūnās Vidzemes protektori.

Karlis V. . . . . 1527.—1556. Ferdinands I. . . . 1556.—1561.

Widzemes tīzibas apleezinataju peeminas deenas.

Meinards biskaps, 14. aug. un 12. okt.
Bertolds biskaps mz., 24. jul.
Kihrans un Lejans mozekli, 30. maijā.
Kaupīš Ķehnīsch mz., 21. sept.
Teodorīks Turaide etiš biskaps mz., 15. jun.
Alberts biskaps, 17. janw.
Indriķis Latweetiš preesteris, 13. dez.
Silwesters archibiskaps mz., 19. jul.

SOLI DEO GLORIA.

LATVIJAS NACIONALĀ BIBLIOTEKA

0306055065

915